

Srednja šola Slovenska Bistrica

Srednja šola Slovenska Bistrica

Prva dvajsetka

Srednja šola Slovenska Bistrica

Prva dvajsetka

KAZALO

Uvod 5

Dragi dvajsetletnici od dvajsetletnice 4
O drugi in Drugi desetki, ki je Prva dvajsetka 6
Soustvarjamo in sooblikujemo 7
Dobro sodelovanje z okoljem 9
Dobro sodelovanje popotnica v tretje desetletje 11
Priložnost sooblikovanja našega skupnega bivanja 13
Dijaki se povezujemo tudi s skupnimi idejami 15

Časoris naših dvajsetih let 17

Po poti prvih dvajsetih 19
Profesorski zbor od šolskega leta 1999/2000 do 2018/2019 in ostali zaposleni 66

Umetniški utrinek 77

Z znanjem, ustvarjalnostjo in s sodelovanjem odpiramo vrata v svet 83

O znanosti, ki ni zaradi znanosti 84
O posebnih horizontih 88
Štiri leta (proti) večnosti 91
Profesorji, lačni dokazovanja 95
Srednješolska torba, polna znanja in tistega »nekaj več« 99
Zlati maturanti 102

Umetniški utrinek 107

Z znanjem, ustvarjalnostjo in s sodelovanjem odpiramo vrata v svet 115

Ustvarjalni srednješolski spomini 116
Bil sem gimnazijec šole s poslušom 120
Posebna odločitev 123
Se vidimo na olimpijskih igrah 127
Najpomembnejša šola je tista življenjska 129

Umetniški utrinek 107

Z znanjem, ustvarjalnostjo in s sodelovanjem odpiramo vrata v svet 115

Izjemno plodno sodelovanje 136
V sodelovanju je moč, sodelovanje nas krepi 137
O poti 138
Sloves se širi 139
Naj ostane tako tudi v prihodnje 139
Vedoželjni, prizadevni in odgovorni dijaki 140
Povezani v mnogih prizadevanjih 141
Navdih za nadaljevanje 142
Strokovno, predano in z veliko entuziazma 142
Iz knjige vtisov 144

Umetniški utrinek 151

Z znanjem, ustvarjalnostjo in s sodelovanjem odpiramo vrata v svet 157

Komu odpiramo vrata 158
Kam odpiramo vrata 182
Lepo se je vrniti v objem otroka 182
O pravem »dvornem« življenju ali kako je meja za uspeh res lahko samo nebo 186
V srednji šoli je glina najmehkejša in se najlaže oblikuje 191
Dragi dnevnik! 196
Življenje ima svoj način, kako nas pripelje tja, kamor verjetno moramo iti 205
Jeziki so vrata v svet in srca soljudi 216
Živim razpet med Berlinom in Tokiem 224
Še vedno imam »napolnjen urnik« 227
O tem, kako je pomembno hoditi na kavo 233
O njem pa izvemo vse iz časopisja 243
Odpirali smo in še ... 246
Izid zbornika so omogočili 265

Uvod

*Laura Brence (2014–2018),
študentka prava, rojena
v sredo, 1. septembra 1999,
ko je prag SŠSB prestopilo
prvih 122 dijakov*

Dragi dvajsetletnici od dvajsetletnice

Čas teče in tako se letos približuje moj 20. rojstni dan. Prav tako je to leto, ko dvajseto obletnico svojega delovanja praznuje ustanova, ki mi je dala vedeti o življenju; ki me je naučila ogromno in še več; ki me je postavila na pot, po kateri stopam danes. A naju s Srednjo šolo Slovenska Bistrica povezuje še nekaj več, in sicer sem tistega prvega septembra 1999, ki je bil sredo, ko so šolo začeli obiskovat prvi dijaki, na svet prijokala jaz.

Kot bivša dijakinja in nekdo, ki šteje točno toliko dni kot ti, draga šola, ti voščim vse najboljše ob rojstnem dnevu in ti želim še mnogo let delovanja, ogromno uspešnih projektov in zadovoljnih dijakov.

4

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

Lahko rečem le to, da sem srečna, saj mi je bilo dano biti del tvoje zgodbe. Upam, da v prihodnjih desetletjih svojega življenja dosežem vse, kar si ti že dosegla. Želim si uspeh na svoji poti univerzitetnega izobraževanja, ugled in spoštovanje ter moč in voljo, da dosežem svoje cilje. V vse to verjamem, saj si upam trditi, da sem na pravi poti, ki vodi le naprej.

Zahvaljujem se ti za napotke in trenutke, ki so me naredili takšno, kakršna sem danes, ter za vse pripetljaje, o katerih vea le ti in jaz, pogosto začetih v zgodnjih jutranjih urah na praznih hodnikih, ko so moje misli bile tudi najine. Čeprav je čas mojega postopanja po tvojih hodnikih minil prehitro, tako kot mineva najino dvajseto leto, se zavedam, draga šola, da odrasčava. Vem, da so ti – kot jaz – hvaležni mnogi; za vse, ki prihajajo, pa sem prepričana, da ti še bodo.

Vse najboljše, SŠSB!
Urška Hozjan, 3. b

5

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

*Lidija Ličen,
prof. slovenščine in teologije,
glavna urednica*

O drugi in Drugi desetki, ki je Prva dvajsetka

Leta 2009: »Bilo je dobro, zanimivo in zabavno. In to nekaj velja, ali ne?«

Prvo desetko smo pred desetletjem zaključili z zgoraj zapisanimi besedami. Z radostjo smo v njej predstavili dolgoletne želje mnogih, ki so se izpolnjevale v mnogotere resničnosti ... Od tistih o ponovnem šolanju v kraju do tistih o različnih programih in novi stavbi ... Tako smo z mnogimi poudarki orisali čas desetletja in ga prvič celovito opisali, da smo mogli navdušeno in polni idej stopiti v drugo.

Načrtovali smo, da jo bomo, tisto drugo desetko namreč, preživeli na lovu za znanjem, v izražanju lastne domiselnosti in izvirnosti ter v navezovanju in ohranjanju stkanih svojevrstnih zavezništev in prijateljstev.

Ali nam je uspelo in ali nam še uspeva, presodite sami. Odločili smo se, da v Prvi dvajsetki zato (s ponosom, spoštovanjem in z veseljem) rišemo posameznike, njihove izkušnje in življenjske modrosti. Pričujoče bi moralo imeti več kot 3.000 strani – toliko, kot vas je, ki ste od nas odhajali v svet. A ker to ni možno, so pred vami, spoštovani bralci, drobci, izrisani tako zelo skrbno in srčno, da se boste v njih našli prav vsi.

Zahvaljujem se avtorjem zapisov in umetnikom, ki ste s fotografijami ter z risbami in besedo najpomembneje zaokrožili Prvo dvajsetko. Ker se je motiti človeško, se opravičujem za morebitne takšne in drugačne napake ali pomanjkljivosti. Niso namenske.

Leta 2019: Z znanjem, ustvarjalnostjo in s sodelovanjem odpiramo vrata v svet. In to tudi nekaj velja, ali ne?

6

Soustvarjamo in sooblikujemo

V široki zazrtosti je dvajset let skromen jubilej, za Srednjo šolo Slovenska Bistrica pa dinamičen čas od zahtevnih začetkov do uresničene priložnosti. Jubilej zato doživljamo s prazničnim ponosom in z zadovoljstvom, da smo dano priložnost razvili v uspešno in sodobno šolo, hkrati pa tudi s skrbnostjo, da smo dostojni nasledniki dolge srednješolske tradicije na Slovenskobistriškem – če ne bi bilo vmes nekaj krajših prekinitev, bi lahko letos praznovali veličastnih 140 let.

Spomnim se začetkov, ko smo vznemirjeni pričakovali vpise prvih generacij dijakov in se nanje vsako leto znova zavzeto pripravljali, kajti z ustanavljanjem šol ni nikoli lahko: ne morejo še imeti potrebnega ugleda in nimajo potrebnega prostora. S selitvijo v novo stavbo leta 2005 smo pridobili odlične pogoje za delo, dosežki dijakov in prizadevanja profesorjev so ji prinesli ugled. Skupaj smo gradili in rasli sodelavci, dijaki in starši, in sicer v povezano skupnost. Izmenjavanje idej in izkušenj, medsebojno spodbujanje, veselje ob uspehih ... nas poganjajo naprej.

Le skupaj smo lahko ustvarili kulturo dobre skupnosti, ki temelji na spoštovanju vsakogar, na odprti in podporni komunikaciji ter skupnih razvojnih ciljih. Torej smo jo soustvarili, in to na različne načine. S pestrimi obšolskimi dejavnostmi, z mnogimi povezovanji, odličnimi prostorskimi pogoji in opremo za pouk je naša šola pognala močne korenine vedno bolj razraščene in obloženega drevesa enkratnih ustvarjalnih mladostnikov. Opogumljajo nas odprtost in sodelovanje dijakov, dobri učni dosežki, rezultati na tekmovanjih, državni in mednarodni projekti ... Ne nazadnje so pokazatelj uspešnosti rezultati ob zaključku šolanja, in to na interni, predvsem pa na eksterni ravni, ki jih potrjuje vsaka generacija znova.

*Mag. Iva Pučnik Ozimič,
ravnateljica Srednje šole
Slovenska Bistrica*

Zato povsem verjamem v uspešno prihodnost in nadaljnji razvoj šole, prežet z odgovornostjo, ki jih pred nas postavljajo vsak posameznik in vsaka nova generacija. Za marsikoga »od zunaj« je naše dinamično delo nepredstavljivo: iz osnovnih šol prihajajo k nam še otroci na pragu mladostništva, ki čez leta odhajajo kot mladostniki na pragu odraslosti. Življenje teh let je na ogled v šolski kroniki, letopisih, šolskih glasilih, jubilejnih zbornikih ... in srcih. Šele tam se zgodbe zaokrožijo in polno zaživijo – v spominih na naš srednješolski čas. Ki bo, trdno verjamem, živel še mnogo častitljivih jubilejev.

Letošnje jubilejno leto je čas za premislek o našem delu in poslanstvu ter čas za premislek o novih izzivih. Je priložnost, da se srečamo vsi, in je priložnost, da nadaljujemo zapisano, začeto v Prvi desetki Srednje šole Slovenska Bistrica. Ker nas je bilo in nas je mnogo ljudi, je tudi (ali predvsem) mnogo znanja, ustvarjalnosti in sodelovanja, s katerimi odpiramo vrata v svet. Veseli smo vsakega, ki je bil in je del naše zgodbe o dobrih poteh in posluhu. Zapisi pred vami so le delček celote, izrisane v dvajsetih letih.

Vsak posameznik zase – dijaki, profesorji in vsi zaposleni – in vsi skupaj smo z mnogimi zgodbami in s pripadnostjo pustili sled ter tako tudi sooblikovali podobo šole in v mnogočem tudi lastno podobo. Zahvaljujem se vsem – profesorjem, dijakom, staršem in vsem drugim, ki ste soustvarjali in bogatili neponovljiv mozaik naše mladostne skupnosti.

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

Dobro sodelovanje z okoljem

Dvajset let je preteklo, odkar je Srednja šola Slovenska Bistrica prvič odprla vrata, s čimer je Slovenska Bistrica na nek način ponovno vstopila v srednješolski prostor. To mesto in občina tudi potrebujeta in si zaslužita.

Pogled v zgodovino govori, da so potrebo po znanju Bistričani čutili že zgodaj v preteklosti, v 15. stoletju, ko obstajajo prvi zapisi o zametkih šolstva pri nas. Z rastjo mesta in zavedanjem, kaj pomeni znanje, je šolstvo skozi organizacijske vidike, ki jih je narekoval čas v različnih časovnih zgodovinskih obdobjih, raslo, se razvijalo in se prilagajalo aktualnim potrebam. O prvih zametkih srednjega šolstva bi lahko govorili z ustanovitvijo obrtne nadaljevalne šole konec 19. stoletja. Tudi na tem področju beležimo odsev časovnih okvirov, ki pa se je žal ob vstopu v samostojno Slovenijo končal praktično z zamrtjem bistriškega srednjega šolstva.

Vendar se Bistričani želji po znanju in vsem, kar srednja šola mestu, kot je Slovenska Bistrica, lahko pozitivnega pomeni, nismo nikoli odpovedali. Z reformo lokalne samouprave so ideje o srednji šoli ponovno privrele na plan. Pred dvajsetimi leti je po prizadevanju številnih posameznikov v lokalnem okolju in ne nazadnje po dokončnem razumevanju odgovornih na državni ravni Srednja šola Slovenska Bistrica zaživela. Najprej sicer v okrnjeni obliki z ekonomsko-trgovskimi programi, pa tudi prostorske rešitve niso bile ravno idealne.

Lahko pa v nenehnem razvoju v vseh teh letih beležimo nekaj pomembnih prelomnic, ki so razvoj šole pomembno oblikovale, govorijo pa tudi o tem, da se srednja šola zna odzivati na izzive, ki jih čas in prostor nenehno narekujeta. V vsebinskem smislu sta to pridobitev gimnazijskega programa in nazadnje programa metalurški tehnik, v prostorskem pa vsekakor seli-

*Dr. Ivan Žagar,
župan Občine
Slovenska Bistrica*

tev z različnih lokacij delovanja, razpršenih po mestu, v novo sodobno šolsko zgradbo, ki tudi danes omogoča še nadaljnji razvoj srednješolskega prostora. Poudariti je treba še to, da je ustanovitev srednje šole številnim dijakom, če že ne omogočila, pa vsaj bistveno približala možnosti srednješolskega izobraževanja bliže domu.

Za razvoj je ob vseh drugih vsekakor najzaslužnejši kolektiv s svojim delom. Tako lahko danes govorimo o tem, da srednja šola zelo uspešno pelje svoje osnovno poslanstvo, to je izobraževanje mladih, kar se ob dobrih rezultatih merjenja uspeha kaže tudi v številnih uspešnih nastopih in priznanjih na državni ravni in tudi v mednarodnem okolju. Dijaki in kolektiv so tudi širše odprti za domače okolje in odzivni ob različnih športnih, kulturnih in drugih dogodkih. Tako poudarjajo svojstven mestni pečat šole in ga sooblikujejo. Našteto govori o tem, da so bila prizadevanja in odločitve o umestitvi srednješolskih programov v slovenskobistriški prostor še kako pravilne.

Prav dobro sodelovanje nosilcev šolskega dogajanja z lokalnim okoljem, s civilno sfero in z gospodarstvom je porok za uspešno delo in razvoj šolskih vsebin tudi v prihodnje. Hiter razvoj na vseh področjih postavlja pred nove izzive tudi šolski kolektiv in prepričan sem, da se bo tudi v prihodnje uspešno odzival na turbulence današnjega časa in sledil viziji vsesplošnega razvoja.

Kolektivu šole želim uspešno delo pri izobraževanju in vzgoji dijakov tudi v naslednjih desetletjih, dijakom pa obilo znanja, novih idej, pa tudi veliko lepih spominov na leta, preživeta v Srednji šoli Slovenska Bistrica.

10

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

Dobro sodelovanje popotnica v tretje desetletje

*Andreja Šulek,
predsednica Sveta Zavoda*

Na Srednji šoli Slovenska Bistrica poučujem ekonomske predmete že devetnajst let, zadnja leta pa se kot predsednica Sveta Zavoda po svoji funkciji trudim dejavno in uspešno povezovati vse deležnike, ki skrbimo za našo šolo, to je državo in občino, starše, zaposlene in dijake, z ožjo in s širšo okolico.

Ko sem po prvem razgovoru z ravnateljico zapuščala prostore Ljudske univerze, ki nas je takrat gostila, sem začutila, da je to kraj, na katerem bi želela opravljati svoje poslanstvo. Imela sem srečo in želja se mi je uresničila.

Prve generacije dijakov so se izobraževale v programih ekonomski tehnik in trgovcev. Nadobudni učitelji, med katerimi je bila večina mladih, in to tako po letih kot po stažu, smo se med odmori zbirali v ozki in tesni zbornici ter izmenjavali svoje izkušnje. Hitro smo vzpostavili zelo dobre odnose: med seboj in z dijaki, kar je prineslo dobro delo, ki se je kmalu pričelo izražati v dobrih rezultatih dijakov.

Kmalu se je v okolju pojavila potreba po novih programih. Že obstoječa smo nadgradili s poklicno-tehniškim programom ekonomski tehnik in gimnazija, pred kratkim še z metalurškim tehnikom.

Zaposleni si za dobro dijakov na različne načine prizadevamo svoje delo izpopolniti in ga nadgraditi. Tako se lahko danes pohvalimo s sodelovanjem v različnih projektih; dijaki dosegajo izvrstne rezultate na tekmovanjih iz znanja splošnih predmetov in s strokovnih področij; s šolami in podjetji sodelujemo tudi po Evropi; veselimo se nastopov pevskega zbora, šolskega banda, predstav gledališke in lutkovne skupine in še bi lahko naštevala

...

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

11

Vse to pa ne bi bilo možno brez dobrega sodelovanja učiteljev in podpore vodstva, ki nam prisluhne na vsakem koraku, nam omogoči kvalitetno izobraževanje in nas podpira pri sodelovanju v projektih. Da smo s podanim znanjem, z ustvarjalnostjo in s sodelovanjem pomagali odpreti vrata v svet številnim dijakom, dokazujejo zadovoljni, sedaj že odrasli, zaposleni in uspešni ljudje, ki jih je na dobro pot popeljala tudi šola, in to naša šola.

Pri ustvarjanju dvajsetletne zgodbe je treba omeniti tudi delo Sveta Zavoda, ki je prepoznal naše dobro delo in podprl prizadevanja za uvedbo novih programov in projektov. Mnoge pobude, predlogi in mnenja dijakov, učiteljev, vodstva in članov Sveta Zavoda, ki jih obravnavamo na sejah, obrodijo sadove, ki povečajo kvaliteto dela šole. Verjamem, da se bomo člani tudi v prihodnje zavzemali za dobro sodelovanje z vsemi organi šole, organizacijami in institucijami na občinskem in državnem nivoju, kar naj pripomore k še večjemu zadovoljstvu vseh na poti v tretje desetletje delovanja.

Predsednice Sveta Zavoda

2000–2004: mag. Damijana Gregorič

2004–2008: Lidija Pahič

2008–2012: Lidija (Šalamun) Ličen (nadomeščanje Žarko Furman)

2008–2012: Lidija (Šalamun) Ličen (nadomeščanje Tanja Dabanović in Breda Pinter)

Od 2016: Andreja Šulek

12

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Priložnost sooblikovanja našega skupnega bivanja

*Mag. Brigita Kruder,
predsednica Sveta staršev*

Starši v srednji šoli ...

... nebodijih treba, dodana vrednost, partnerji, zavezniki, varuhi ... Vse to po potrebi! Pa še podpisniki obvestil in soglasij vseh vrst, odgovorne osebe in zagovorniki svojih skoraj že odraslih otrok. Tako nekako bi nas opisali naši dijaki. Čisto svojo pot iščejo med »Kdaj imaš svet staršev? Daj jim povej ...!« in »A svet staršev imaš ...; da ne bi slučajno kaj rekla ...!« Čeprav pred koncem srednje šole, ko dopolnijo težko pričakovano osemnajstico, uradno izgubimo katero od navedenih funkcij, pa brez dvoma ostajamo tisti, ki nas bo zanje vedno skrbelo.

Srednja šola je namreč obdobje nove, naraščajoče svobode mladostnika, ki je lepo in hkrati naporno zaradi iskanja lastnega mesta v svetu in med vrstniki. Obenem je polno nevarnosti, ki jih oboje prinaša s sabo. Slednjih se praviloma starši bolj zavedamo kot otroci; verjamem pa, da nam je vsem skupno nenehno presojanje in regulacija »dolžine vrvice«. Vrvica, s katero jih varujemo ob morebitnem padcu; vrvica, ki mora biti dovolj dolga, da se zdi, da je ni, vse dokler nekega dne prav zares ne izgine.

Šola, predvsem ljudje, ki jo predstavljajo, sooblikujejo dijake na poti v odraslost. Skupaj z nami, starši, si želijo, da se mladostniki razvijejo v okviru svojih zmožnosti, dosežejo poklicne in osebne cilje ter pri tem postanejo zreli, odgovorni ljudje. To odgovorno delo opravljamo skupaj, v partnerstvu, ker nam je mar, in ne le zato, ker v zakonu piše, da je svet staršev posveto-

13

valni organ ravnatelja in učiteljskega zbora, ki uresničuje javni interes staršev v vzgojno-izobraževalnem zavodu. Za vse nas je to priložnost za izmenjavo mnenj, premišljanje vrednot in sodelovanje.

Dve desetletji sta doba, v kateri se marsikaj spremeni: naša vloga, status, poklic, število gub na obrazu ..., pomembne reči pa ostanejo enake.

Kot mlada učiteljica sem si takrat po svojih močeh prizadevala za nastanek, bolje rečeno, obuditev srednje šole v Slovenski Bistrici. Kasneje, takrat že kot direktorica Ljudske univerze, smo sobivali v najstarejši šolski stavbi v mestu. Delili smo si račune za ogrevanje, požarne inšpektorje, šolske klopi in stole ter pretesne hodnike. Preživeli smo delitveno bilanco ter vzpostavili poslovno sodelovanje in ga nadgradili. Takrat sem že bila mama, nisem si pa še mogla predstavljati, da bom predstavnica 3. b v Svetu staršev SŠSB.

Hvaležna sem za priložnost sooblikovati naše skupno bivanje in prispevati po svojih najboljših močeh. Kot pred dvema desetletjema namreč tudi danes verjamem v to, da znanje, ki ga krepimo, in spoštovanje, ki ga gradimo, vodita v boljši svet za vse nas.

Predsedniki Sveta staršev

1999–2003: Daroslav Galić

2003–2007: Zvonko Klančar

2007–2011: Zlatko Ratej

2011–2015: Maja Tišler

2015–2016: Boža Skrbiš Koropec

Od 2016: mag. Brigita Kruder

Dijaki se povezujemo tudi s skupnimi idejami

*Leon Lorenci,
predsednik Dijaške skupnosti*

Letošnja dvajseta obletnica šole ni le številka, ki zaznamuje samo starost zgradbe, temveč pomembna številka tudi za učitelje, vodstvo šole in še posebej za dijake, na katerih je šola zrastle. Ne tako dolgo nazaj, pred dvajsetimi leti, je v šoli (pod klopmi) svoje korenine zasadila prva generacija vedoželjnih pionirjev. Ni laž, da se s takšno starostjo ne kosamo z nekaterimi bolj znanimi šolami v Sloveniji, smo jim pa zato velik trn v peti na raznih tekmovanjih, in to tako v znanju kot tudi v športu. Kljub manjši številčnosti smo lahko zato izjemno ponosni na mnoge uspehe, ki rastejo skupaj s šolo.

Skozi leta se je na šoli uveljavila tudi Dijaška skupnost, organ šole, ki daje zainteresiranim dijakom tisti majhen, a vseeno pozitiven občutek pomembnosti. Seveda vse ideje dijakov niso vedno uresničljive, se pa zato trudimo, da od vseh predlogov uresničimo največ. S skupnimi idejami se dijaki povezujemo in neprestano kujemo nova prijateljstva. Besed, kot so zamera, ljubosumje, krivičnost ali celo sovraštvo, ne poznamo.

Vsako leto se lahko pohvalimo z raznimi prireditvami, kot so Umetnije, božično-novoletni koncert, predaja ključa in mnoge druge, poleg tega pa organiziramo fazanijado in tako sprejmemo novopečene dijake. Tudi tisti sramežljivejši se na šoli hitro najdejo in vključijo v družbo.

Pogosto slišimo, da so srednješolska leta najlepša leta. So čas, katerega spomini nikoli ne zamrejo. Ko bomo odrasli, se bo vsak izmed nas spominjal prvega dne pouka, najbolj norih dogodivščin in neumnosti, ki so v času našega šolanja krasile včasih dolgočasne hodnike; mogoče trenutka, ko smo dobili prvi »cvek« in tako uradno postali pravi dijaki ... To so spomini,

15

ki so zaznamovali pretekle generacije dijakov, in spomini, ki bodo v prihodnosti zaznamovali nas. Zato predlagam, da srednješolskih let ne jemljemo prereno in se v šoli poskusimo tudi zabavati, saj na stara leta kakšne slabše ocene v redovalnici ne bomo obžalovali tako hudo, kot bomo obžalovali dejstvo, da nismo izkoristili svojih zlatih srednješolskih let in potenciala, ki ga imamo prav vsi.

Predsedniki dijaških skupnosti

1999–2000: Natalija Drofenik
2000–2001: Natalija Drofenik
2001–2002: Natalija Drofenik
2002–2003: Barbara Poljanec
2003–2004: Katja Klauž
2004–2005: Dejan Pletikos
2005–2006: Samo Šift
2006–2007: Samo Šift
2007–2008: Špela Stegne
2008–2009: Ivan Konrad Trajković
2009–2010: Uroš Kraševac
2010–2011: Andraž Gradišnik
2011–2012: Andraž Kvas
2012–2013: Matjaž Hajšek
2013–2014: Žiga Sodin
2014–2015: Urška Pristovnik
2015–2016: Urška Pristovnik
2016–2017: Mario Gašparič
2017–2018: Mario Gašparič
2018–2019: Leon Lorenci

Profesorski zbor od šolskega leta 1999/2000 do 2018/2019 in ostali zaposleni

Prvi kolektiv

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

1999/2000

Saša Bezjak, prof. likovne vzgoje, del leta 1999 in del leta 2000
Ksenija Bračič Bračko, prof. informatike, dopolnjevanje obveze,
od leta 1999 do leta 2000

Mag. Damijana Gregorič, prof. kemije, od leta 1999

Ljubo Gričnik, prof. matematike in fizike, od leta 1999

Danuška Hauptman, prof. likovne vzgoje, dopolnjevanje obveze,
del leta 1999

Anita Ivačič, prof. slovenščine in angleščine, od leta 1999 do leta
2014

Dušan Jesenko, prof. športne vzgoje, dopolnjevanje obveze, od
leta 1999 do leta 2001

Danijela Krajnc, prof. glasbene vzgoje, dopolnjevanje
obveze, od leta 1999 do leta 2000

Legenda

Aktualni zaposleni

Nekdanji zaposleni

Upokojeni zaposleni

Kolektiv danes

1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019

Mag. Ksenija Keršič Gaal, prof. angleščine in zgodovine, pogodbeno delo, del leta 1999; dopolnjevanje leta 2008/2009
Andreja Leskovar, prof. matematike in fizike, pogodbeno delo, del leta 1999

Iztok Leskovar, prof. matematike, pogodbeno delo, del leta 1999
Sonja Plaznik, prof. biologije in kemije, od leta 1999 do leta 2008 (upokojitev)

Lidija Pahič, univ. dipl. ekonomistka, od leta 1999

Mag. Iva Pučnik Ozimič, prof. pedagogike in sociologije, od leta 1999 (prvo leto vršilka dolžnosti ravnateljice, od leta 2000 ravnateljica)

Andreja Rozman, prof. angleščine in slovenščine, od leta 1999

Dejan Šlamberger, prof. nemščine, od leta 1999 do leta 2014

Iztok Utenkar, prof. zgodovine in geografije, od leta 1999

Valentina Vehovar, prof. angleščine in zgodovine, del leta 1999

Jure Vračun, prof. športne vzgoje, od leta 1999

2000/2001

Alenka Ajd Bratkovič, prof. kemije in biologije, knjižničarka, od leta 2000

Rok Dragić, prof. likovne vzgoje, od leta 2000 do leta 2002 in od leta 2006 (dopolnjevanje)

Vasja Eigner, univ. dipl. ekonomist, prof. poslovne informatike, od leta 2000

Nataša Gumilar Papotnik, prof. angleščine in slovenščine, od leta 2000

Samo Ivačič, prof. glasbe, od leta 2000 do leta 2008

Jelka Kos, prof. angleščine, od leta 2000 do leta 2001

Vlasta Marjanovič, prof. slovenščine, od leta 2000 do leta 2002

Ivana Moškotevc, prof. biologije in kemije, od leta 2000

Robi Obrul, prof. nemščine, od leta 2000

Mateja Petrič Podvršnik, prof. matematike in geografije, od leta 2000

Mojca Rep, gimnazijski maturant, laborantka, od leta 2000

Vesna Sever, prof. slovenščine, od leta 2000

Andreja Šulek, univ. dipl. ekonomistka, od leta 2000

Petra Vračun, prof. likovne vzgoje, del leta 2000

2001/2002

Tanja Dabanović, prof. angleščine in etnologije, od leta 2001

Cirila Hajšek Rap, univ. dipl. ekonomistka, od leta 2001

Mateja Leskovar, prof. slovenščine, od leta 2001 do leta 2002

Mag. Francka Mravlje, univ. dipl. psihologinja, od leta 2001 do leta 2004

Mag. Branko Namestnik, prof. informatike, od leta 2001 do leta 2002

Vlado Ostruh, prof. športne vzgoje, od leta 2001 do leta 2008
(upokojitev)

Mag. Boštjan Petak, univ. dipl. ekonomist, od leta 2001

Mojca Plaznik, absolventka biologije in slovenščine, od leta 2001 do leta 2002

Sibili Simonič, univ. dipl. ekonomistka, od leta 2001 do leta 2012, del leta 2016 (javna dela)

Mojca Vrečko, prof. pedagogike in sociologije, svetovalna delavka, od leta 2001 (od leta 2004 do leta 2014 pomočnica ravnateljice)

2002/2003

Danica Centrih, prof. kemije in biologije, od leta 2002 do leta 2003

Simona Furman, prof. slovenščine in filozofije, od leta 2002 do leta 2014

Barbara Korošec, univ. dipl. ekonomistka, od leta 2002

Darko Korošec, univ. dipl. inž. elektrotehnike, prof. informatike, od leta 2002

Marko Križanič, prof. športne vzgoje, od leta 2002

Lea Lorber Podbrežnik, univ. dipl. ekonomistka, od leta 2002 do leta 2015

Simona Luetič, univ. dipl. ekonomistka, od leta 2002

Marta Mohorko Bezget, univ. dipl. psihologinja, od leta 2002 do leta 2005

Mojca Prijatelj, prof. likovne vzgoje, od leta 2002 do leta 2007

Primož Riegler, prof. matematike, od leta 2002

Mag. Pika Smogavec, prof. angleščine in nemščine, od leta 2002

Alastair Stone, asistent za angleški jezik, od leta 2002 do leta 2003

Lidija (Šalamun) Ličen, prof. slovenščine in teologije, od leta 2002

Petra Tomšič, univ. dipl. ekonomistka, od leta 2002 do leta 2003

2003/2004

Mag. Gregor Artnik, prof. angleščine in slovenščine, od leta 2003

Vera Cunk Manić, prof. biologije, od leta 2003

Matjaž Frešer, prof. matematike in biologije, del leta 2004

Sabina Grabar, prof. slovenščine in zgodovine, od leta 2003 do leta 2008

Miro Hribernik, prof. zgodovine in geografije, od leta 2003 do leta 2005

Ivica Marčič, univ. dipl. psihologinja, del leta 2004

Kristina Mlakar Pučnik, prof. pedagogike in slovenščine, od leta 2004 do leta 2005

Severine Ploj, prof. nemščine, od leta 2003 do leta 2005

Simona Rap, inž. tekstilne tehnologije, bibliotekarka, spremljevalka gibalno ovirani dijakinji, knjižničarka, od leta 2003 do leta 2006

Metka Šujica, univ. dipl. ekonomistka, od leta 2003 do leta 2007

Karin Vidmar, prof. angleščine in slovenščine, del leta 2004

Mag. Marko Žigart, prof. fizike, od leta 2003

2004/2005

Lidija Apat, prof. angleščine in sociologije, od leta 2004 do leta 2005

Mag. Kristijan Breznik, prof. matematike, od leta 2004 do leta 2008

Urška (Degiampietro) Krušič, prof. matematike, od leta 2004

Vasja Ivančič, univ. dipl. organizatorica dela, od leta 2004 (dopolnjevanje) do leta 2014 in od leta 2016 do leta 2018 (dopolnjevanje)

Mag. Marjan Kampuš, prof. zgodovine in sociologije, od leta 2004

Meta Suhadolnik Seljak, prof. športne vzgoje, od leta 2004

Mag. Irena Wozniak, prof. psihologije, od leta 2004

70

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

2005/2006

Mag. Andreja Alatič, prof. kemije in biologije, od leta 2005 do leta 2009

Vida Bombek, prof. angleščine, del leta 2006

Tina Brodnjak Kokot, prof. nemščine, od leta 2005 do leta 2010

Tanja Germ, prof. kemije in biologije, od leta 2005 do leta 2007

Tatjana Gorenjak, prof. matematike, del leta 2005 in leta 2006

Simona (Horvat) Mihaljčič, inž. kemijske tehnologije, prof. slovenščine in pedagogike, laborantka, od leta 2005 do leta 2012

Tina Mojzer, prof. slovenščine in filozofije, od leta 2005 do leta 2012, od leta 2014 do leta 2016 in del leta 2018/2019

Nina Novak, prof. angleščine in zgodovine, od leta 2005 do leta 2010

Mirjana Subašić, prof. španščine, od leta 2005 do leta 2006

Saša Šterbal, prof. nemščine, od leta 2005 do leta 2006

Saško Zemljich, prof. športne vzgoje, od leta 2005 do leta 2006

Jasna Županič, prof. geografije in zgodovine, od leta 2005

2006/2007

Dr. Ivo Kerže, prof. filozofije, od leta 2006 (dopolnjevanje)

Maja Kodrič Crnjakovič, prof. slovenščine in španščine, od leta 2006

Ranko Leskovar, prof. športne vzgoje, od leta 2006 do leta 2013

Mateja Lešnik, prof. nemščine, od leta 2006

Miran Lovrenčič, prof. fizike in tehnične vzgoje, laborant, od leta 2006 do leta 2008

Karmen Mandl, prof. psihologije, od leta 2006 do leta 2007

Brigita Plemeniti, prof. angleščine in zgodovine, od leta 2006 do leta 2007

Primož Vidovič, prof. psihologije, od leta 2006 do leta 2010

Bojana Vovko, prof. zgodovine in sociologije, od leta 2006 do leta 2013

2007/2008

Tatjana Hren, prof. slovenščine, od leta 2007 do leta 2008

Sabine Ringbauer, asistentka za nemški jezik, od leta 2007 do leta 2008

71

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Vesna Skrbinjek, prof. matematike in geografije, od leta 2007 do leta 2010

2008/2009

Uroš Kancler, laborant, od leta 2008 do leta 2009

Robi Novak, prof. glasbe, od leta 2008 do leta 2009, od leta 2011 do 2012 in od leta 2013 do leta 2014

Mojca Petrovič, prof. španščine in sociologije kulture, od leta 2008 do leta 2009

Tanja Predin, prof. slovenščine in sociologije, od leta 2008 do leta 2010

Nadja Stegne, prof. glasbe, od leta 2008 do leta 2018

Mihaela (Šimunović) Pišek, prof. biologije in kemije, od leta 2008 do leta 2017

Tina Šljivar, prof. športne vzgoje, del leta 2006, od leta 2008 do leta 2010

Dušica Štiblar Božović, prof. slovenščine, srbohrvaščine in makedonščine, od leta 2008 do leta 2012

Andreja Volf, prof. nemščine, od novembra 2008 do leta 2009

Nevenka Zupančič, prof. matematike, od leta 2008 do leta 2009

Andreja Žigart, prof. matematike, od leta 2008 do leta 2013

2009/2010

Irena Bone, prof. nemščine, od leta 2009 do leta 2011

Dean Flajsinger, prof. fizike, od leta 2009 do leta 2010

Nina Kolenc, prof. športne vzgoje, od leta 2009 do leta 2010

Maja Korošec, prof. pedagogike, del leta 2009 do leta 2010

Zlatka Korpar, inž. kemijske tehnologije, od leta 2009 do leta 2013

Darja Krulc, prof. športne vzgoje, del leta 2010

Suzana Mati Regvat, prof. angleščine, del leta 2009

Jasmina Šulenta, prof. slovenščine, od leta 2009 do leta 2010

Violeta Vivod, prof. biologije in kemije, od leta 2009 do leta 2012 in od leta 2013

Irena Žorž Hrastnik, prof. zgodovine, del leta 2010

2010/2011

Melita Gorše Pihler, prof. matematike, del leta 2011
Nataša Ilijevec, univ. dipl. ekonomistka, od leta 2010 do leta 2011
Melita Kosaber, prof. biologije in kemije, del leta 2011
Tanja Lehner, univ. dipl. psihologinja, od leta 2010 do leta 2011
Manica Maček, mag. prof. pedagogike, dela leta 2010/2011
Mojca Pliberšek, mag. prof. slovenščine, del leta 2010/2011

2011/2012

Petra Dobič, prof. nemščine, del leta 2012
Andreja Hribernik, prof. matematike, del leta 2012
Ana Janjevak, prof. španščine, od leta 2011 do leta 2012
Borut Merčnik, prof. informatike, od leta 2011 do leta 2013
Tara Sinkovič, univ. dipl. psihologinja, od leta 2011 do leta 2017
Viktor Tancer, univ. dipl. ekonomist, del leta 2011/2012

2012/2013

Jernej Kamenšek, prof. fizike, od leta 2012 do leta 2016
Anja Lipovšek, prof. slovenščine, volonterska pripravnica, del leta 2013; od leta 2013 do leta 2014, učna pomoč

2013/2014

Andreja Motaln, prof. slovenščine in sociologije, volonterska pripravnica, del leta 2014
Mag. Jasna Strnad, prof. matematike, volonterska pripravnica, del leta 2013/2014

2014/2015

Danilo Zupanič, prof. športne vzgoje, del leta 2014

2015/2016

/

2016/2017

Ervin Potnik, prof. biologije in proizvodno-tehnične vzgoje, del leta 2017/2018

Dr. Matej Steinacher, doktor metalurgije, od leta 2016 (zunanjí sodelavec)

73

2017/2018

Tomaž Klajnšek, univ. dipl. inž. metalurgije in materialov, od leta 2017

Nataša Petelin, gimnazijski maturant, laborantka, od leta 2017

2018/2019

Ana Ferk, mag. prof. slovenščine, del leta 2019

Aljaž Galun, abs. mehatronike, od leta 2018 (zunanji sodelavec)

David Greenwald, asistent za angleški jezik, od leta 2018

Uroš Kovačec, univ. dipl. inž. metalurgije, od leta 2018 (zunanji sodelavec)

Metka Krunič, univ. dipl. inž. kemijske tehnologije (dopolnjevanje), od leta 2018

Katja Maček, univ. dipl. biologinja, od leta 2018

Ana Sandrin, abs. glasbe, od leta 2018

Administrativni in tehnični delavci

Anita Arnuš, ekonomski tehnik, učna pomoč, od leta 2017 do leta 2018

Rozika Bobik Lorbek, ekonomistka, računovodkinja, od leta 2001 do leta 2017 (upokožitev)

Mihael Borko, informiranje, december 2015

Metka Brdnik, ekonomski tehnik, pomočnica vzgojiteljice, spremljevalka gibalno ovirani dijakinji, od leta 2016

Saško Brence, informator, del leta 2013 in del leta 2014

Andreja Cintauer, univ. dipl. ekonomistka, učna pomoč, leto 2010

Brigita Črešnar, informatorka, od leta 2016 do leta 2017

Roman Ferlinc, urejanje in nadzor športnih igrišč, del leta 2008 do leta 2009, leta 2010

Viljem Gregorc, ključavničar, urejevalec okolja, del leta 2006

Srečko Gujt, gimnazijski maturant, informator, leto 2012

Danilo Janžič, kmetijski tehnik, hišnik, od leta 2000

Lara Jug, učna pomoč, del leta 2013/2014

Marjan Jug, strojni ključavničar, nadzor in skrb za urejenost športnih objektov, del leta 2018

Silva Justinek Omerzi, univ. dipl. ekonomistka, spremljevalka gibalno ovirani dijakinji, od leta 2004 do leta 2006

Natalija Kaučič, prof. nemščine, učna pomoč, del leta 2015; izvajalka (multiplikatorica) programa Soočanje z izzivi medkulturnega sobivanja (SIMS), od leta 2016

Franc Klajnšek, slikopleskar, urejevalec okolja, informator, hišnik, od leta 2005 do leta 2006 in od leta

2008 do leta 2011, del leta 2011 (nadomeščanje hišnika)

Drago Koren, nadzor nad športnimi površinami, leta 2013

Lilijana Kovačič, prof. pedagogike in angleščine, učna pomoč, del leta 2014

Matevž Macuh, gimnazijski maturant, spremljevalec gibalno oviranemu dijaku, del leta 2014/2015

Monika Mlakar, gimnazijski maturant, učna pomoč, del leta 2018

Jelka Namestnik Brbre, vzgojiteljica, spremljevalka gibalno ovirani dijakinji, del leta 2013 do leta 2017

Lucija Očko, ekonomski tehnik, učna pomoč, del leta 2016

Hamdija Omerkadić, kvalificirani vodoinštalater, urejevalec okolja, leta 2009

Tilen Podgrajšek, ekonomist, učna pomoč, od leta 2002 do leta 2003

Petra Podlesnik, živilski tehnik, informatorka, del leta 2014 in del leta 2015

Metka Poštrak, ekonomistka, univ. dipl. socialna delavka, spremljevalka gibalno ovirani dijakinji, od leta 2001 do leta 2008

Laura Rauš, ekonomski tehnik, spremljevalka gibalno ovirani dijakinji, od leta 2005 do leta 2007

Zlatko Risa, nadzor in skrb za urejenost športnih objektov, leta 2014 in del leta 2015

Brina Somrak, kozmetični tehnik, spremljevalka gibalno ovirani dijakinji, del leta 2019

Danilo Soršak, strojni ključavničar, hišnik, od leta 1999 do leta 2000

Nina Stojaković Kvas, dipl. pedagoginja in prof. sociologije, učna pomoč, del leta 2018

75

Alojz Strmšek, nadzor in skrb za urejenost športnih objektov, del leta 2017

Iztok Šošter, nadzor in skrb za urejenost športnih objektov, leto 2015

Lucija Štefane, profesorica matematike, učna pomoč, del leta 2014

Sonja Štibler, mag. ekonomije in poslovnih ved, učna pomoč, od leta 2017 do leta 2018

Vlasta Tomec, poslovna sekretarka, tajnica šole od leta 1999

Tatjana Trglec, gostinski poslovodja in varuhinja, informatorka, del leta 2018

Marijan Vasilič, urejevalec športnih površin, del leta 2016 in del leta 2017

Metka Vihar, informatorka, del leta 2016

Adolf Založnik, strojni ključavničar, informator, od leta 2005 do leta 2006

76

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

An aerial photograph of a dense, green forest. In the center-right, there is a small clearing containing a dark, rectangular building. The surrounding forest is thick with trees, creating a complex, textured pattern of green and brown. The lighting suggests a bright day, with some areas of the forest appearing slightly brighter than others.

Umetniški utrinek

Pismo

Naj odprem knjigo ali raje ne?
Se mi učiti splača se?
Odgovor je jasen in zagotovo ni ne.

A knjiga težko ključavnico ima,
ključ je skrit pod vsemi brezpomenskimi: »Se mi zdaj ne da.«

Tako se tehtna debata vname,
da me od bremena kar bolijo rame.

Ura je kar naenkrat pol devet in dobim sporočilo:
»Daj, pridi malo v svet!«
Grem hitro še na družinski obed,
potem pa kampirat, mogoče na Bled.

Cel vikend okoli in glej ga, hudiča!
Šola bo spet videla mene, mrliča.

Lučka Gregorič, 1. a

Brez naslova

Za zajtrk bi kruh z marmelado, ampak kruh so ogljikovi hidrati, jaz bi bla pa rada lepa. Zadnjič sem vidla tak lep krznen plašč v trgovini, pa čevlje pa sladoled.

Bilo je preveč za moje oči. Letalske karte do Amsterdama za novo leto so tristo evrov, ampak za sto evrov več lahko pridem aprila do LA-ja in tam lahko še spim zastonj. Danes ven, jutri ven, sedemindvajsetega definitivno na Kurzschluss in dva dni prej na ples v maskah – pa vse seminarske in izpite z deset. Ni šans, da bi vsak teden sedela štiri ure sama v sobi s papirjem, a mela bi vsak teden deset novih pesmi pa še kako kratko zgodbo. S privatnim profilom na Instagramu bi vseeno mela kakih dva tisoč lajkov. Želim si škornje Donne Karan in Burberry šal in hipster look in dvanajstcentimetreške stikle, ampak ne maram, ko me bolijo noge. Rada bi bla naspana, ne da bi prespala pol letnih časov. Malo bi bla princeska, malo rokerca, malo slaščičarka. Pesnica bi bla, s pisarno s steklenimi okni v štiriindvajsetem nadstropju. Mela bi tipa, brez tega da bi mu skoz nekaj manjkalo in bi to iskala v drugih, brez tega da bi meni z njim skoz nekaj manjkalo in bi to iskala v drugih. Rada bi se znala odločat, včasih pa tudi ne.

Pa kaj sploh hočem jaz v življenju, jebemti?

*Maruša Romih
(2006–2010)*

2017. sem, med drugim do leta 2014 aktivna atletinja, magistrirala iz anglistike ter primerjalne književnosti in literarne teorije. Po tem sem pol leta živela v Ameriki, kasneje pa mnogo potovala in iskala samo sebe, kar bo najbrž trajalo še nekaj časa.

Anja Ferlež, 4. b

Urška Sagadin, 4. a

80

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

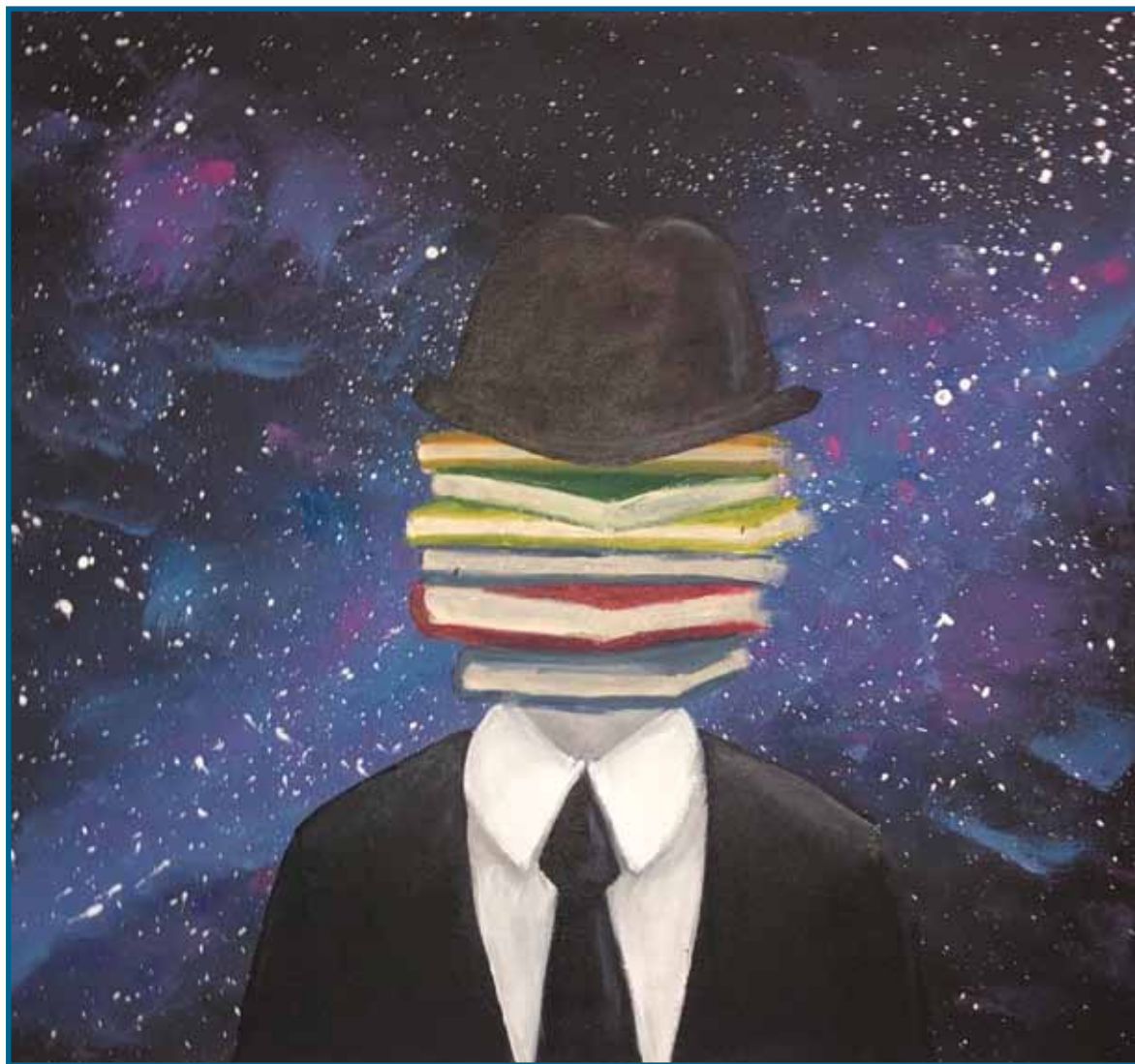
2019

**Znanje je najmočnejše
orožje na svetu**
Urška Hozjan, 3. b

81

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

Znanje

Maša Brdnik

in Vita Mikulič Vernik, 3. b

82

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

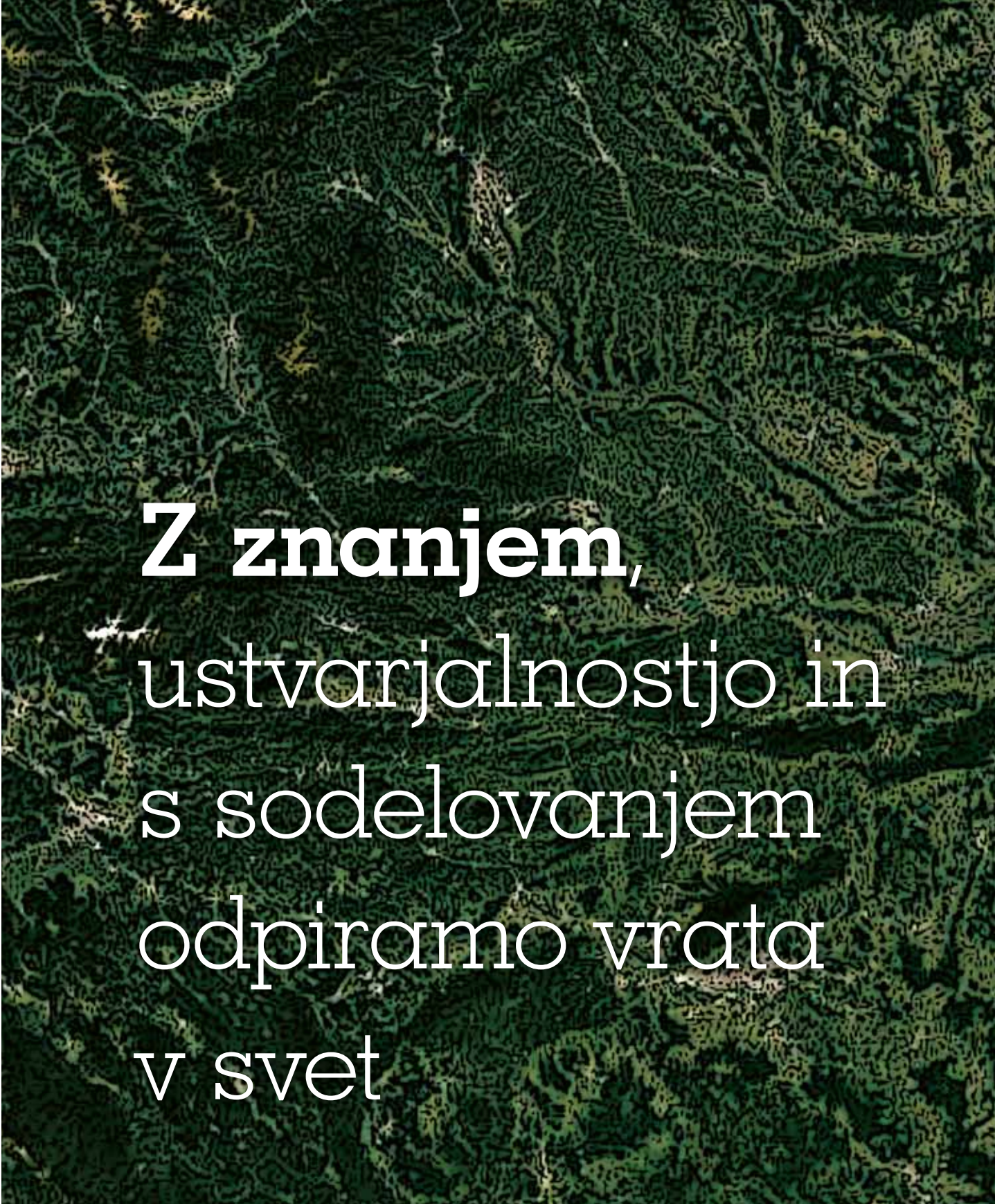
2015

2016

2017

2018

2019

Z znanjem,
ustvarjalnostjo in
s sodelovanjem
odpiramo vrata
v svet

*Nina Ditmajer,
prof. slovenščine,
diplomantka teoloških
in religijskih študijev
(2003–2007)*

O znanosti, ki ni zaradi znanosti

»Sem prva generacija bistrških gimnazijcev,« ponosno povem, kadar me kdo povpraša o mojem šolanju; »sem tudi prva generacija študentov mariborske Filozofske fakultete,« še hitro dodam. Biti prvi v nečem, to je vedno nekaj posebnega, tega si vendar vsi želimo. Šolati se 12 let v domačem kraju je prav tako nekaj posebnega, je privilegij, ki se ga vsi ne zavedamo dovolj dobro, vsaj ne takoj. Prva plus točka je, da lahko zjutraj dlje spimo od t. i. vozačev; nato imamo več prostega časa popoldan za različne hobije in druge družabne aktivnosti. Slabosti ostajanja v varnem domačem zavetju se tako začnemo zavedati, šele ko nam dejansko uspe poleteti iz gnezda, ko razširimo svoje roke, žepe in krog znancev ter s tem tudi svoje izkušnje, ki nas pozneje vodijo k bolj ali manj pravilnim življenjskim odločitvam.

Tako me je po maturi pot iz domačega ognjišča najprej vodila v prestolnico slovenskega dela Štajerske – Maribor. Torej sem se premaknila le za dobrih 25 kilometrov. »Almost like home,« bi rekel kak tujec iz poljubne angleško govoreče države, zame pa je bil to prehod iz periferije v center, iz ničesar v nekaj več, »so close, but yet so far«. Na mariborskem »filofaksu« sem po pričakovanjih staršev, učiteljev, prijateljev, torej vseh, študirala slovenščino.

... res mi je šlo vedno v nos, če mi je kdo poslal sporočilo brez ločil ali če je učitelj v šolski test zapisal besedilo z osnovnimi pravopisnimi napakami ...

To bi bila verjetno tudi prva asociacija naključne osebe, ki bi nekje na cesti pobrala naš šolski letopis in pod mojo fotografijo prebrala

naslednji stavek: »Ne dopušča slovničnih napak.« Ne vem, kaj je za odraščajočega najstnika/-co huje: biti knjižni molj ali »grammar nazi«? Res mi je šlo vedno v nos, če mi je kdo poslal sporočilo brez ločil ali če je učitelj v šolski test zapisal besedi-

lo z osnovnimi pravopisnimi napakami ali če so moji sošolci prebrali zgolj obnovo nekega romana in dobili dobro oceno pri pouku slovenščine. Slednje se seveda pri naši profesorici Lidiji Šalamun (mlajši dijaki jo poznate kot Lidijo Ličen) ni moglo nikoli zgoditi! Odnos, ki ga danes gojim do slovenskega jezika, kulture in literature, je v veliki meri odnos, ki sem ga sprejemala od svojih učiteljev. Danes se veliko govori o bralni znački, o zastarelih seznamih knjig, o obveznem in neobveznem branju, o primernih in neprimernih knjigah ter celo primernih in neprimernih avtorjih knjig. Jaz pa s ponosom povem, da nam je učiteljica slovenščine v osnovni šoli, gospa Danica Maček, za opravljeno bralno značko »stisnila« petico v redovalnico, prav tako je z enako oceno nagradila naše dobre spise in vsako napisano pesem. V gimnaziji pa sem se naučila, da nam knjige sicer ne prinesejo kruha, kot bi hudomušno pripomnil vsak drugi ali tretji Slovenec, nagradijo pa nas z empatijo do sočloveka ter z zmožnostjo dobrega pisnega in govornega izražanja, ki nam še kako koristi kasneje na delovnem mestu.

*Na simpoziju
mladih raziskovalcev
(Foto: Cherie Plaustainer)*

... mlademu znanstveniku pred izgorelostjo in ostalimi duševnimi težavami pomaga le trdna prepričanost v lastno poklicanost, veselje in ljubezen do stvari, ki jo preučuje, ter smotrnost tega početja, da znanost ni zaradi znanosti ...

85

Sem profesorica slovenščine ter diplomantka teoloških in religijskih študijev. Rodila sem se leta 1988 v Mariboru. Na Filozofski fakulteti Univerze v Mariboru sem študirala Slovenski jezik s književnostjo (2007–2012), na Teološki fakulteti Univerze v Ljubljani pa Teološke in religijske študije (2012–2015). Na Filozofski fakulteti v Mariboru (smer: Slovenski jezik – diahronija) pod mentorstvom dr. Marka Jesenška pripravljam doktorsko disertacijo »Sprejemanje vzhodno-štajerske knjižnojezikovne norme v rokopisnih pridigah Jožefa Muršca«, hkrati na Podiplomski šoli ZRC SAZU (smer: Literatura v kontekstu) pod mentorstvom dr. Luke Vidmarja pripravljam doktorsko disertacijo »Slovensko pesništvo na Štajerskem med letoma 1758 in 1848: vzori, žanri in recepcija«. Od leta 2016 sem kot mlada raziskovalka zaposlena na Inštitutu za slovensko literaturo in literarne vede ZRC SAZU.

S takšnim zanosom sem se torej napotila v Maribor in razočarana spoznala, da večina študentov z mano ne deli istega mišljenja. Ko se človek kdaj znajde na poti, ki nima ne začetka ne konca, temveč samo vrtečo se os, se je treba včasih znajti, zbrati ves pogum, zanos, samoiniciativnost, biti delaven in seveda poiskati isto misleče ljudi. Kot rezultat tega miselnega projekta je nastala literarno-jezikoslovna revija Liter jezika, ki smo jo ustanovili leta 2010 in obstaja še danes z malodane že četrto generacijo urednikov. Obstoj te revije je povzročil veliko miselnih in ustvarjalnih pretresov, denarnih zagat, prosjačenja, padanja na kolena, slabih ocen, padlih izpitov, neprespanih noči in kar je še tega. Vendar je to moja (in naša) najpomembnejša dediščina, ki sem jo pustila za sabo ob odhodu s fakultete, nekaj, na kar sem bolj ponosna kot na prejeto diplomu. Bogata štiriletna (oz. petletna, če prištejemo »obvezen« absolventskega staž) obštudijska aktivnost se mi žal ni poplačala s službo, kot bi kdo na kakšnem prestižnem angleškem ali ameriškem »kolidžu« pričakoval, sem pa dobila nekaj priporočil svojih profesorjev, ki so dejansko opazili mojo aktivnost, in prestižno (za slovenske razmere) štipendijo za doktorski študij iz zgodovine slovenskega jezika na tej isti fakulteti. Moj trud se je vendarle poplačal, kljub ne najvišjemu povprečju ocen.

Resno pisanje doktorata ti skorajda ne dopušča drugega kot: resnega ždenja za pisalno mizo doma, v knjižnici ali arhivu, kaj šele iskanja službe, imetja službe, načrtovanja družine, potovanja, žuranja itd. Pameten odrasel zrel človek z izkušnjami bo seveda prej naštetu takoj črtal in se raje posvetil bolj »pametnim« stvarim v življenju, sploh če je treba za študij plačati 4.000 evrov šolnine, s katero si fakulteta niža svoj finančni primanjkljaj. Moram reči, da me je po štirih letih le srečala pamet, saj sem se prijavila na mesto mlade raziskovalke na Inštitutu za slovensko literaturo in literarne vede ZRC SAZU. Edina nespametna stvar v tej upanja in uspeha polni zgodbi je, da sedaj pišem dva doktorata. Razlika med njima je, da sem prvega morala plačati in štiri leta životariti ter živeti večino časa doma pri starših, za drugega pa mi država vsak mesec zagotovi plačo iz javnih sredstev, z namenom ustvariti najboljšega strokovnjaka na svojem področju v Republiki Sloveniji, ki bo nato svoje znanje koristno povrnil svoji materi domovini.

86

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

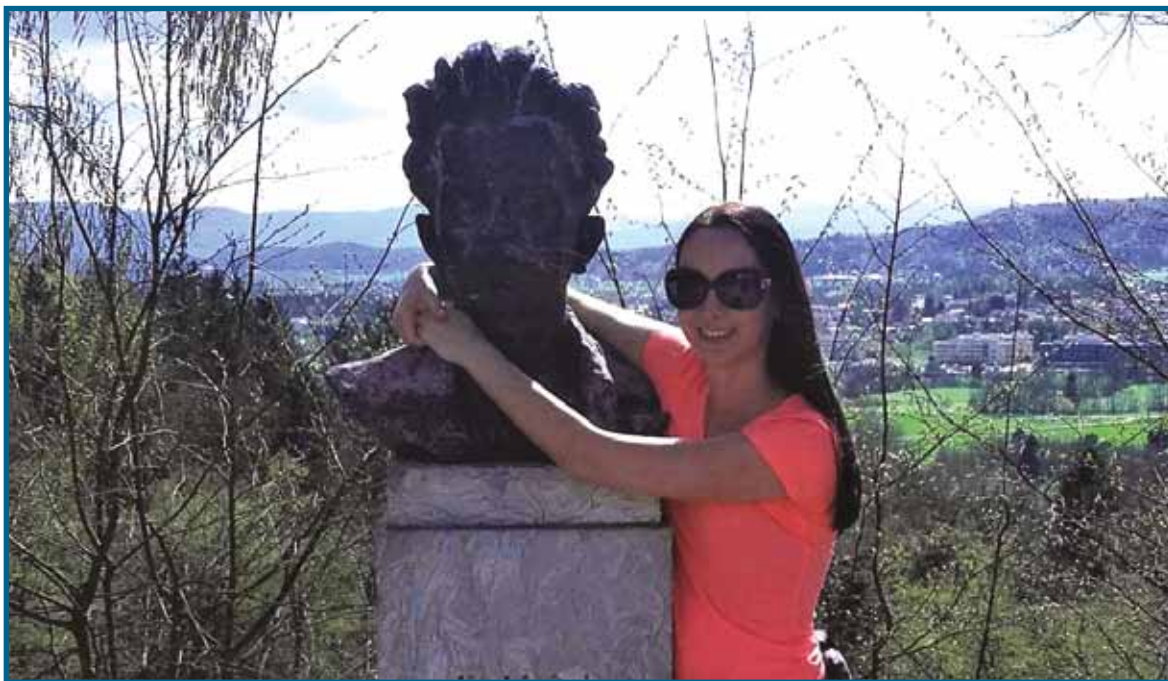
2015

2016

2017

2018

2019

*Na Rožniku
(Foto: Željko Oset)*

Vendar tudi mati kdaj pa kdaj v svoji vzgoji naredi napako. Namesto da bi svoje mladiče, potem ko jih je naučila leteti in loviti si hrano, izpustila iz svojega gnezda, da bi si ti lahko ustvarili svoje, čeprav z večmesečnim nalaganjem vejic in iskanjem primernege mesta, jih zadržuje v skupnem gnezdu, dokler ti zaradi kopičenja novih in novih mladičkov v istem prostoru, ki se nikakor ne veča, popadajo iz gnezda in tavajo v neznanem gozdu ali pa prebegnejo v sosednje gnezdo čez gozdno mejo.

In to, dragi naši sedanji in bivši dijaki, je trenutno stanje slovenske znanosti, kjer sem zaposlena za določen čas. V tem primeru mlademu znan-

stveniku pred izgorelostjo in ostalimi duševnimi težavami pomaga le trdna prepričanost v lastno poklicanost, veselje in

ljubezen do stvari, ki jo preučuje, ter smotnost tega početja, da znanost ni zaradi znanosti. Vse našteto posedujem tudi zaradi dobrih učiteljev in njihove podpore, tudi ponosa, ki so me vodili skozi proces šolanja, in ni večjega uspeha, kot predati svoje znanje naprej mlajšim generacijam.

... resno pisanje doktorata ti skorajda ne dopušča drugega kot resnega ždenja za pisalno mizo doma, v knjižnici ali arhivu ...

87

*Andrej Lazeta,
univ. dipl. teolog, duhovnik
(2004–2008)*

O posebnih horizontih

V Srednjo šolo Slovenska Bistrica, in sicer v smer gimnazija, mislim, da v drugo generacijo gimnazije, sem se vpisal v šolskem letu 2004/2005. Ko danes premišlujem, kaj je pripeljalo do odločitve za vpis, ki sem jo s starši sprejel soglasno, vedno bolj ugotavljam, da je pri vseh dejavnikih, ki so na odločitev vplivali, in to tako pri meni kakor pri starših, prevladal praktični vidik.

Gimnazija v Slovenski Bistrici je bila namreč zelo blizu mojega doma na Vrholah pri Slovenskih Konjicah in ob vpisu ni bilo treba izbrati nobene poklicne smeri. Izbira gimnazije je bila tudi primerna odločitev mojemu osnovnošolskemu uspehu. Ti »obelodanjeni« razlogi pa so se popolnoma skladali z mojim

... bolj kakor za znanje, ki ga je gimnazija, hvala Bogu, zahtevala od mene, pa sem ji hvaležen za horizonte, ki mi jih je širila in razsvetljevala ...

»tajnim« razlogom, ki ga takrat nisem bil pripravljen razodeti še nikomur, da se bom namreč po gimnaziji vpisal na teološko fakulteto in vstopil v

bogoslovje. Tako sem, resnici na ljubo, gimnazijo sprva dojemal kot nekakšno »štiriletno čakalnico« do začetka uresničevanja svojega cilja – postati duhovnik Jezusa Kristusa.

Kmalu pa mi je postalo jasno, da gimnazija »ni dolgočasna čakalnica na fakulteto« in da bo treba vložiti mnogo več truda, kakor le počakati, da minejo štiri leta. Gimnazijski predmeti so pred menoj razprostrli ogromno šolske snovi in pogosto sem imel težave s tem, da bi se snov naučil. Z učenjem namreč, ne toliko s snovjo, sem imel težave in jih imam tudi še pri pripravljanju disertacije iz teologije. Sem tip človeka, ki si po eni strani vsebino snovi – ki navdihuje mojega duha – takoj zapomnim in si po drugi strani vsebino snovi, ki ni predmet mojega posebnega zanimanja, težko zapomnim. Tako da se je stara klasična gimnazijska metoda Repetitio est mater studiorum (Ponavljjanje je mati znanja/učenosti.) v mojem primeru izkazala za kaj težko, kar se je

posebej odrazilo v ocenah pri naravoslovnih predmetih.

Bolj kakor za znanje, ki ga je gimnazija, hvala Bogu, zahteva-
la od mene, pa sem ji hvaležen za horizonte, ki mi jih je širila in
razsvetljevala. Tukaj mislim predvsem na slovensko in tujo knji-
ževnost, glasbeno in likovno umetnost ter zame osebno seveda
zgodovino, ki ob teologiji ostaja moj večni prostočasni konjiček.
Hvaležen in vesel sem, da sem na gimnaziji izvedel za našeta
področja človeške kulture, ki danes bistveno zaznamujejo mojo
osebnost in izgrajujejo mojo vero v Boga in moje stike z ljudmi.
Če je teologija že zdavnaj zatrdila, da se od tega sveta dvigamo
k Bogu po transcendentalijah Enega, Dobrega, Resničnega in
Lepega, sem sam od navedenih štirih vedno najbolj stavil na
Resnično in Lepo. Moje iskanje Resničnega in Lepega seveda
še ni končano in se bo uresničilo v večnosti. Gimnaziji pa sem
hvaležen, da mi je z znanjem omogočala zgraditi temelje za moje
iskanje Resničnega in Lepega. Gimnazija mi namreč ni ponujala
in mi ni dala praktičnega znanja, ampak znanje, ki ga je treba še
s kar nekaj miselnimi preskoki prenesti v »človeško prakso«, kar
pa izredno kultivira duha. To omogoča gimnazija tistim, ki želijo
širiti svoj horizont. To sem pogrešal pri sošolcih na teologiji, ki se
na fakulteto niso vpisali iz gimnazij in, roko na srce, to pogrešam
pri vseh izobraženih katoličanih, ki so izobrazbo dosegli brez
gimnazije – široke horizonte razmišljanja.

In ker je slovensko šolstvo, hočeš nočeš, ustrojeno po sodob-
nih liberalnih idejah, ki so mi zaradi iskanja resnice in lepote v
življenju dokaj tuje, je gimnazijsko pridobivanje znanja v meni
povzročalo marsikomu nepredstavljive miselne in duhovne no-
tranje akrobacije. Dovolite, da navedem primer ... Zgodila se je
provokacija, da je bil na vsak izvod šolskega glasila, katerega
tematika je bila spolnost, pripet kondom. Sam sem kot gimnazi-
jec napisal pritožbo na takšno postopanje uredništva šolskega
glasila (upam, da je ohranjena v šolskem arhivu, sam sem jo
namreč izgubil). In ob pisanju pritožbe sem, namesto da bi po
navodilih, danih v glasilu, odkril domnevno lepoto za gimna-
zija nepotrebne početja, odkril lepoto ideala devištva. Žal
takšne in drugačne nemogoče situacije niso vsem sošolkam in
sošolcem tako koristile.

Zelo pomembne učne ure so zame bili odmori. Odmor v
gimnaziji je za gimnazijca nenadomestljiva učna ura psiholo-

Rojen sem 1. julija 1989 v
Celju. Otroštvo sem preživel
na Vrholah pri Slovenskih
Konjicah v družini s starši
Zdravkom in Hermino, z
bratom Primožem in omo
Katico. Osnovno šolo sem
obiskoval na Zgornji Lo-
žnici in v Slovenski Bistrici.
Leta 2008 sem maturiral
na gimnaziji v Slovenski
Bistrici in se vpisal na
Teološko fakulteto Univerze
v Ljubljani, Enota v Maribo-
ru, in vstopil v nadškofijsko
bogoslovje v Mariboru. Iz
teologije sem diplomiral
leta 2014 v Ljubljani z nalo-
go Posvetitev Mariji v spisih
dr. Antona Strleta in zanj
prejel nagrado za poseb-
ne dosežke na področju
dogmatične teologije. Po
diplomi sem vpisal podi-
plomski študij z naslovom
disertacije Vpliv verskih
resnic o Devici Mariji na
duhovno, moralno in kul-
turno življenje prekmurskih
Slovencev v prvi polovici 20.
stoletja, ki jo zaključujem.

89

Leta 2015 sem prejel mašniško posvečenje in bil v pastoralnem letu 2015/2016 kaplan v župniji sv. Petra v Gornji Radgoni. Od 1. avgusta 2016 opravljam poslanstvo bolnišničnega duhovnika v stolni župniji sv. Nikolaja v Murski Soboti.

... gimnazija mi namreč ni ponujala in mi ni dala praktičnega znanja, ampak znanje, ki ga je treba še s kar nekaj miselnimi preskoki prenesti v »človeško prakso«, kar pa izredno kultivira duha ...

gije, graditve medsebojnih odnosov in spoznavanja različnih osebnosti, pa če to opazi ali ne. Odmori doprinesejo nenadomestljivo znanje za življenje znotraj človeškega rodu.

Danes nimam poklica, živim pa poslanstvo bolnišničnega duhovnika v Splošni bolnišnici Murska Sobota in domovih za ostarele v Rakičanu in Murski Soboti, občasno pa darujem sveto mašo in sem na voljo za sveto spoved tudi v cerkvah okoliških župnij Murske Sobotice. Moje prvo poslanstvo je duhovna oskrba bolnikov in umirajočih ter njihovih svojcev in duhovna oskrba v naštetih ustanovah zaposlenega osebja. Neprestano srečevanje z »resnično nelepoto« boleznimi in smrti nosi v sebi veliko notranjo napetost, ki jo premagujem z vero v Križanega Boga Jezusa Kristusa. V stiku z ljudmi vedno znova uporabljam tudi znanja,

pridobljena na gimnaziji, posebej tista iz odmorov. V gimnaziji zastavljene horizonte pa še vedno znova razsvetljujem in dopolnjujem z molitvijo, meditacijo, s študijem, potovanja-

njem in z odkrivanjem ter ob vsem tem še vedno najpogosteje samo molčim pri bolniku, mu podelim zakramente, ga držim za roko in molim ter v tem odkrivam lepoto samega Boga.

Hvaležen sem za svoje poslanstvo in hvaležen sem za gimnazijo, ki me je gotovo oplemenitila na poti do njega, četudi to vedno ni bila njena namera.

Nedelja zvečer

Pri sveti maši ob sedmih sem opazoval Jana – gimnazijca. Popolnoma je zmeden in neprepričan vase. Pride k jutranji maši, da mu ni treba srečati drugih mladincev, ki pridejo ob desetih. Njegovi sošolci so mi povedali, da je zaljubljen v dekle, ki ga ne mara, on pa zaradi nje gine in dobiva slabše ocene. Ker je prosil sošolca, naj ne preklinja Boga in Marije, se mu mnogi posmehujejo in ga obkladajo z »župnik«. Zaradi ocen ga tudi starši ne razumejo in mislijo, da se bo vse rešilo, če bo podaljšal čas učenja – popolna zmota in apatija, kot da ne bi bili nikoli mladi! Čeprav je tudi učenje dobra terapija. Upam, da bi prišel k spovedi ali na pogovor. Če bi se mi sam zaupal, bi mu na štiri oči znal povedati, pa tudi pomagati premagati njegove notranje boje; so mi poznani. Brezmadežna Devica Marija, združi najine poti ob pravem času.

Štiri leta (proti) večnosti

Spodobi se in pravično je, da sprva nekaj iskreno priznam. Moji izbiri gimnazije je v veliki meri botrovalo dejstvo, da je mlada in relativno majhna Srednja šola Slovenska Bistrica vzniknila skorajda na koncu domače Cankarjeve ulice. Šola me je nekako našla in izbrala kar sama, pri čemer sem ji popolnoma zaupala in se ji prepustila. Pragmatični odločitvi navkljub sem redno zamujala. Moja druga možnost bi lahko bila tista druga šola, velecenjena dama častitljive, moje tedanje petkratne starosti, oddaljena od moje nekaj več kot 23 kilometrov. Občasno še pomislim, kako bi bilo, če bi bilo ...

Vendar SŠSB časa za sanjarjenje o drugih ni dopuščala. Prav rada se spominjam vznesenega stanja, v katerem sem se znašla. Za konkreten občutek svobode je poskrbelo že dejstvo, da za razliko od OŠ na hodnikih nisem srečevala nobenega od svojih staršev. Hvaležna sem sošolkam in sošolcem za varno in razumevajoče okolje in hkrati vesela, da z nekaterimi stike še negujem. V pravem trenutku je moje kikirikanje slišala, razumela in spodbujala

naša draga prva profesorica slovenščine Tina Mojzer. Svet književnosti nam je nevsiljivo prikazala kot zatočišče, v katero venomer rada zahajam in se vračam z rešitva-

mi. Vedno bolj jo z občudovanjem in s hvaležnostjo dojemam kot učiteljico za življenje in mentorico v pravem pomenu, ki me je s pristnimi kritikami in pohvalami vodila k odprtemu razmišljanju o svetu, ki me je obdajal, in dojemanju lastne vrednosti. Ustvarjalni in raziskovalni zanos so mi pomagali netiti in vzdrževati ostali profesorji in mentorji, ki so vsak po

... ustvarjalni in raziskovalni zanos so mi pomagali netiti in vzdrževati profesorji in mentorji, ki so vsak po svoje prispevali k znanju, za katero pa sem končno bila s samoiniciativnostjo odgovorna sama ...

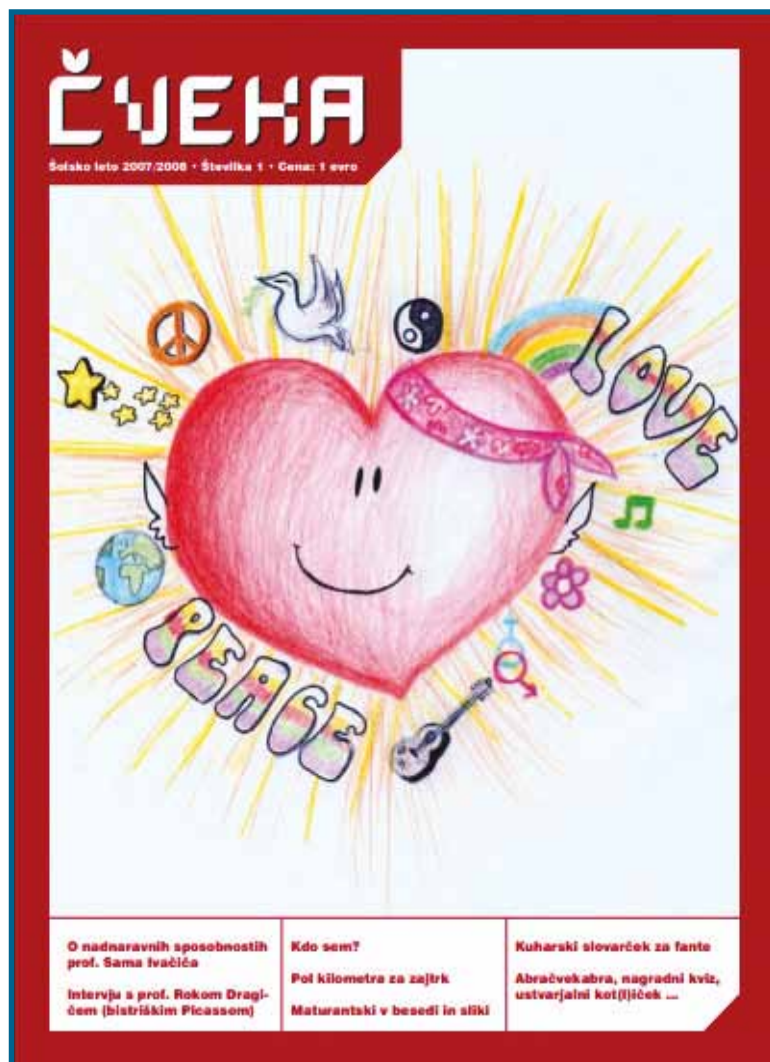
*Ina Ūlen,
dr. medicine
(2006–2010)*

Sem zlata maturantka generacije leta 2010. Leta 2017 sem diplomirala na Medicinski fakulteti Univerze v Mariboru, trenutno sem specializantka otroške in mladostniške psihiatrije.

91

... znanje je v medicini živ pojem in tako ostajam v procesu večnega učenja; atlas anatomije ne kaže poti do srca in sebe; učbenik za fiziologijo ne nauči, kako srce tudi uporabljati ...

Moja prva Čveka v vlogi ene od urednic (z mojo ilustracijo)

svoje prispevali k znanju, za katero pa sem končno bila s samoiniciativnostjo odgovorna sama. S toplino se spominjam izmenjave Co-

menius na Siciliji z namenom raziskovanja migracij, kjer sem se naučila, kako grenko-sladko je vzdrževati prijateljstvo na daljavo. Razvoja nekaterih dogodkov ne znam pojasniti in tako smo po Bistriškem vintgarju iskali energijske točke, naslednje leto sem se znašla v vlogi Estragona in s spuščeniimi hlačami

pospremila aplavz po dram-ski (in dramatični) uprizoritvi Čakajoč Godota v original-nem jeziku in nato na nagra-dnem izletu imela priložnost obiskati Evropski parlament v Strasbourgu. Doživela sem vlogo napovedovalke Kreslina in ga po šolskem koncertu kasneje intervjuvala, ko je bil zgoraj brez. Koliko dobrega je za klopmi v učilnici prine-slo spoznavanje z jogo, ki jo obiskujem še zdaj! S prvim cvekom sem se učila spre-jemati neuspeh in gimnazijo zaključila z zlato maturo.

Uspeh mi je omogo-čil, da sem rdeče allstarke predstavila belemu plašču. Študij medicine je zaznamo-valo intenzivno spoznavanje pomena ljubezni, prijateljstva, samostojnosti, dela in od-govornosti, izkušnje v tujini. Znanje je v medicini živ pojem in tako ostajam v procesu več-nega učenja. Atlas anatomije ne kaže poti do srca in sebe.

Učbenik za fiziologijo ne nauči, kako srce tudi uporabljati. Do tega znanja in odgovorov moramo priti sami, kar je umetnost. In kaj drugega kot umetnost sta ne nazadnje tudi medicina in življenje?

»Zdi se mi, da je prehod na srednjo šolo neka odskočna deska v nov, nepoznan svet, v drugačno, bolj zrelo življenje. Zase lahko rečem, da mi ta šola ponuja veliko možnosti za ustvarjalnost na več področjih. Profesorji in profesorice znajo biti tudi dobri mentorji, svetovalci. Že na zunaj je naša šola prijazna in taka tudi v bistvu je.«

To je zapis, ki sem ga kmalu po vpisu na SŠSB pustila v šolskem časopisu. Danes, več kot enajst let kasneje, ugotavljam, da sem občudovanje nad znanjem kot

vrednoto zamenjala s prijaznostjo, slednjo pa s pristnostjo in z iskrenostjo. Z grenkim priokusom se spominjam le vsakodnevnih tuninih čabat, ki pa so kmalu vodile v eno boljših odločitev, ki me spremlja vse od takrat. Vsekakor pa je bila odločitev za SŠSB prava odločitev. Sedaj živim in delam nekaj metrov stran od tiste druge šole in ne gane me, ko grem mimo.

Pri svojem delu se tudi sama srečujem z mladostniki v ranljivem obdobju, kar jemljem kot čast in odgovornost in na kar je vplivala tudi moja osebna gimnazijska izkušnja. Draga družina s Cankarjeve in z bivše Slomškove – sošolci in sošolke, sosošolci in sosošolke, profesorji, mentorji, razredničarka, ravnateljica, s spoštovanjem izrekam globoko hvaležnost, da sem v vaši dragoceni družbi življenju lahko rekla dober dan.

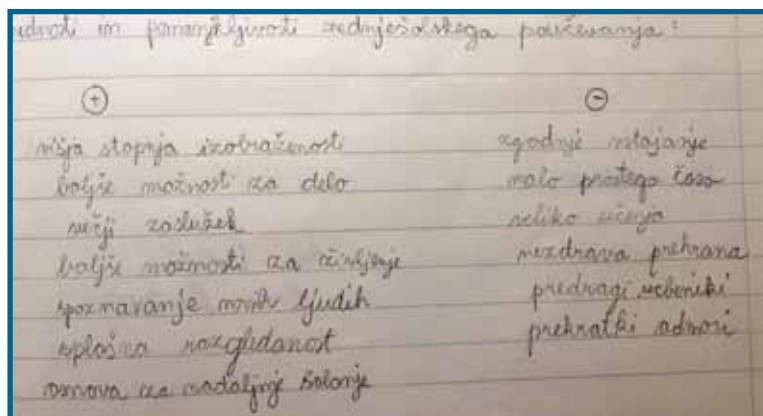

Profesorica Mojzer, pa sem le poskrbela za objavo

V študijskih letih sem veselje
do izražanja nadaljevala
s soustvarjanjem poljudno-
znanstvene revije Presnovnik
(Foto: Franci Vranetič)

Psevdofilozofski zapis
iz 1. letnika

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Profesorji, lačni dokazovanja

Iz Srednje šole Slovenska Bistrica sem prejel e-pošto, v kateri so me prosili, naj napišem nekaj o znanju ...

To, da je znanje zelo pomembno na poklicni poti in v vsakdanjem življenju, ve menda vsak. To, da ga lahko pridobiš na vsakem koraku, tudi, čeprav se slednjega v obdobju odraščanja sprva niti ne zavedaš. Najprej se namreč začneš učiti skozi igro. Spominjam se, da sem se črke abecede učil z igro spomin; zelo rad sem se igral tudi z legokockami, ki so mi zagotovo dale dobro prostorsko predstavo ... Nato znanje pridobivaš skozi učni proces v šolah: najprej v osnovni, potem to pridobljeno znanje nadgradiš v srednji šoli. In jaz sem ga nadgrajeval v gimnaziji.

Na splošno se mi zdi, da več kot pridobiš znanja v zgodnjih mladostniških letih, bolje si pripravljen na življenje in poklic. In

... širina znanja ti pripomore pri študiju ...

*Dejan Hohler,
dr. veterinarske medicine
(2005–2009)*

*Pomoč pri operaciji konja,
artroskopija skočnega sklepa
na zadnji desni nogi
(Foto: Anja Pšeničnik)*

95

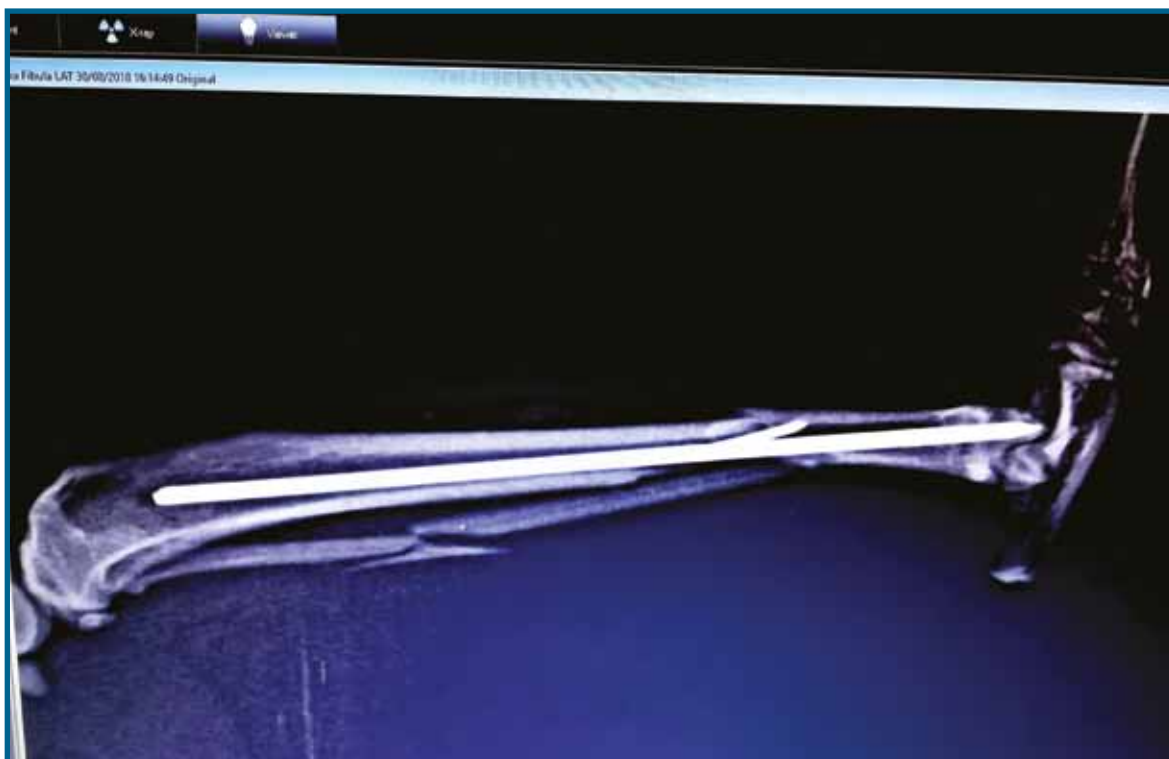
Rodil sem se 18. marca 1990 v Mariboru. Obiskoval sem Osnovno šolo Pohorskega odreda v Slovenski Bistrici. Leta 2005 sem se vpisal na Srednjo šolo Slovenska Bistrica, program gimnazija, in leta 2009 uspešno maturiral. Po srednji šoli sem se najprej vpisal na Fakulteto za naravoslovje in matematiko v Mariboru, in sicer na študij fizike. Po enem letu sem se prepisal na Veterinarsko fakulteto v Ljubljani. Diplomiral sem januarja leta 2018. Po opravljenem strokovnem izpitu sem se marca leta 2018 zaposlil v Veterinarski bolnici Slovenska Bistrica, v kateri delam kot terenski veterinar.

jaz sem se v osnovni šoli učil o geografiji, ki me je takrat zelo zanimala, in mi to znanje še danes včasih prav pride. Učili smo se tudi o osnovah zgradbe telesa; secirali smo prave možgane in srce, sicer prašičje. V gimnaziji pa sem nato res dobil širino v znanju na vseh področjih: pri matematiki smo obvladali Gaussove matrike in živeli v strahu med čakanjem na rezultate testov; pri angleščini smo obvladali nepravilne glagole, pa če bi te kdo zbudil ob treh ponoči ... Tako pridem počasi vse do svoje neskončne ljubezni – do pisanja esejev (moja domišljija je že bila bujna, a kaj ko je vse prevečkrat nisem znal spraviti na papir), hkrati pa tudi do naše splošne razgledanosti, ki je bila (večkrat samo zapisana) za robom zvezka. Pri fiziki smo spoznavali naravne zakone z različnimi vajami, najfascinantnejše pa se mi je zdelo opazovanje nebesnih teles s takrat novim teleskopom Newton.

Takšna širina znanja pripomore človeku pri nadaljevanju izobraževanja, pri študiju, in to ne glede na to, za katero smer

*Terensko delo v vseh vremenskih razmerah
(Foto: Dejan Hohler)*

si se odločil. Menim, da so bili vsi profesorji na Srednji šoli Slovenska Bistrica, ki so me učili, zelo angažirani in motivirani, da bi vsak od nas dijakov pridobil čim več znanja. Sprva sem bil rahlo skeptičen, ker je bila šola relativno mlada in ni imela (oziroma še nima) takšnega renomeja kot nekatere druge šole. Vendar sem zelo hitro spoznal, da je takšna šola mogoče še boljše odločitev, ker so profesorji lačni dokazovanja in si bolj prizadevajo, da bi dijaki od učnih ur odnesli čim več znanja. Iz lastnih izkušenj lahko potrdim, da je tvoje znanje (če le tako želiš), ki ga pridobiš v gimnaziji na Srednji šoli Slovenska Bistrica, primerljivo, če že ne boljše, z znanjem, ki ga na fakulteto prinesejo dijaki nekaterih uglednih srednjih šol z zelo dolgo tradicijo.

... pot do cilja je le redko avtocesta ...

Znanje, ki sem ga pridobil tukaj, je bilo zares odlična odskočna deska za študij, na katerega sem se vpisal. Fizika mi je bila vedno všeč in me je zanimala, zato z njo pri študiju ni bilo težav. Vem, da mi je dobro znanje biologije, še posebej celice,

*Rentgenska slika osteosinteze tibie pri mački
(Foto: Dejan Hohler)*

97

ogromno pomagalo pri izpitih na fakulteti. Vsaj v prvih letnikih študija sem zaradi tega prihranil ogromno časa, saj mi ni bilo treba študirati vseh osnov, ampak sem jih le ponovil.

Sedaj sem že doštudiral in se zaposlil v Veterinarski bolnici Slovenska Bistrica, kjer delam že eno leto. Vesel sem, da

... več kot pridobiš znanja v zgodnjih mladostniških letih, bolje si pripravljen na življenje in poklic ...

mi je uspelo v življenju priti do poklica, ki ga zelo rad in z vsem srcem opravljam.

Menim, da je zelo pomembno,

da v življenju opravljaš poklic, ki ga imaš rad, in to ne glede na to, kakšen je. Je pa res, da je pot do takšnega cilja le redkokdaj ravna avtocesta; pogosteje je vijugasta cesta z ogromno vzponi in padci. To je življenje.

*Pomoč pri porodu dvojčkov
(Foto: Dejan Hohler)*

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Srednješolska torba, polna znanja in tistega »nekaj več«

*Mojca Vtič,
dipl. novinarka
(2006–2010)*

Znanje je neprecenljiva oziroma najboljša naložba vase, ki obenem usodno vpliva na odločitve posameznika o življenju in v njem. A znanje ne pomeni poznati le definicij in letnic. Gre za pojem, ki zajema radovednost, razgledanost, iskričnost, razumevanje, odprtost za različna stališča, kritičnost, ustvarjalnost ... In vse našeto je spodbujala Srednja šola Slovenska Bistrica. Pri dijakih je tako krepila lastnosti, ki opišejo tudi novinarja – človeka, ki odkriva, razkriva, obvešča, torej tudi mene.

Desetletje je že minilo od šolanja v rumeni stavbi, v kateri sem štiri leta pridobivala znanje in stekala najtesnejša prijateljstva. A kljub pretečenim letom so še sveži spomini na raziskovanje zgodovine mlinarstva in kulinarike na Slovenskobistriškem; na neprecenljivo sodelovanje z legendo slovenske glasbe – Vladom Kreslinom; spominjam se kritičnega razmišljanja o dogodkih, ki so spreminjali zemljevid sveta, pri zgodovini; polemiziranja (kako puščica nikoli ne doseže tarče) pri filozofiji in potenja pri matematiki.

A v spominu mi je bolj kot vsebina predmetov ostal občutek, da smo gradili na odnosu. Ko sem na fakulteti postala le vpisna številka (torej ena izmed mnogih), sem šele spoznala globino pomena medsebojne povezanosti dijakov in profesorjev. Bili smo namreč ljudje z imenom in s priimkom. Torej slovenskobistriška šola kljub takratni mladosti ni bila le zgradba za podajanje informacij, bila je in je skupnost – prostor druženja in tkanja pristnih prijateljskih odnosov.

... znanje ne pomeni poznati le definicije in letnice ...

... učim pa se še danes, vsak dan znova ...

99

*Sprejem svetovnega prvaka
v razredu MX2 Tima Gajserja
v Makolah leta 2015
(Foto: Urška Vtič)*

Moja srednješolska torba se je tako napolnila z znanjem in še s tistim nekaj več, kar pa je pomenilo odlično popotnico pri nadaljnjem študiju na Fakulteti za družbene vede, na katedri za novinarstvo. Delo v skupinah mi ni bilo tuje, prav tako ne iskanje informacij in ne gradnja socialne mreže, s pridom pa sem izkoriščala tudi znanje naravoslovnih in družboslovnih predmetov (da, tudi na FDV smo uporabljali kalkulatorje).

Učim pa se še danes, vsak dan znova. Namreč – novinarstvo je poklic ali poslanstvo, ki zahteva spremljanje aktualnih

... spominjam se kritičnega razmišljanja o dogodkih, ki so spreminjali zemljevid sveta, polemiziranja (kako puščica nikoli ne doseže tarče) pri filozofiji in potenja pri matematiki ...

problematik in polemik na številnih področjih ter sodelovanje in delo z ljudmi. In ravno delo z ljudmi je najlepše in hkrati najtežje, še posebej na domačem terenu. Lokalne

informacije, ki smo jim zavezani tudi v časopisu Štajerski tednik in na Radiu Ptuj, bodo o(b)stale, saj kreirajo naš vsakdan in v ospredje postavljajo težave in uspešne zgodbe malega človeka. In zaradi poklica pa tudi povezanosti, ki jo čutim s srednjo šolo, še vedno z veseljem in s ponosom spremljam napredek in razvoj slovenskobistriške srednje šole in njenih dijakov, ki so srce šolske stavbe oziroma šole s poslušom.

100

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

Sem Mojca Vtič, rojena 26. junija 1991. Prvo znanje sem začela pridobivati v Osnovni šoli Anice Černejeve Makole, nato pa sem šolanje nadaljevala na Srednji šoli Slovenska Bistrica, kjer sem pridobila izobrazbo gimnazijski maturant. Odločila sem se za nadaljevanje študija na Fakulteti za družbene vede, uspešno sem opravila vse obveznosti in postala diplomirana novinarka. Novinarske izkušnje sem nabirala oziroma zbirala pri različnih medijskih hišah, ustalila pa sem se v medijski družbi Radio Tednik Ptuj.

*Utrinek s popotovanja
po Romuniji in Bolgariji
(Foto: Anja Pšeničnik)*

*Novinarke Štajerskega
tednika (Foto: Urška Vtič)*

101

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Zlati maturanti (splošna matura)

2010: Ina Ülen

2011: Pia Katarina Bek

2011: Katja Krajnc

2012: Eva Veler

2012: Žan Smogavc

102

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Zlati maturanti (splošna matura)

2012: Aljoša Tomazini

2013: Peter Fekonja

2014: Monika Firer

2015: Sebastijan Skrbinšek

2018: Špela Ačko

103

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

Zlate maturantke (poklicna matura)

2003: Barbara Pelko

2003: Barbara Poljanec

2005: Tanja Ajdnik

2005: Sonja Štibler

2005: Sintija Verglez

104

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Zlate maturantke (poklicna matura)

2005: Anja Krumpak

2005: Danijela Koželj

2005: Dijana Žabkar

2005: Katja Javornik

2009: Nina Fink

105

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

Zlate maturantke (poklicna matura)

2009: Damjana Juhart

2010: Sanja Tajnikar

2017: Tina Vešnik

2017: Patricija Klinc

2018: Sergeja Juhart

106

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

An aerial photograph of a mountainous landscape. The terrain is covered in dense green vegetation, with some areas appearing lighter green or yellowish, possibly indicating different types of vegetation or exposed soil. A large, irregularly shaped lake is visible in the lower-left quadrant, with a dark blue color. A small, elongated settlement or village is situated on a narrow strip of land or a valley floor, adjacent to the lake. The overall scene is a high-altitude or mountainous environment.

Umetniški utrinek

Tanja Špes
(2007–2011)

Muzej

Ni več štel, kolikokrat sta se že dobila, in tudi njej ni bilo mar za števila. Vedela je samo, da ji je z vsakim ponovnim slovesom bilo težje oditi, medtem ko se je on vsakega srečanja veselil bolj. Čas ji je mineval hitreje, ko ga je preživljala z njim, on pa se je smejal dosti več in bolj pristno, kadar je bil ob njej. Morda jo je zato hotel odpeljati na nek poseben kraj, ji dati neko posebno izkušnjo. Medtem ko ga je držala za desno roko, v levi pa mečkala mehke, dišeče cvetove neke zgodnje spomladanske rože, ki ji jo je podaril, je razmišljala, zakaj se tako trudi s posebnim. Njej je bil poseben vsak trenutek z njim. Naenkrat se je ustavil na ničkaj posebni ulici in jo objel. Prijetno ji je bilo v tej toplini in mehkobi. Zaprla je oči in svet se je v trenutku ustavil. Potem pa jo je v roke pograbila realnost sedanjosti. »Sva že tukaj?« je presenečeno vprašala. Nasmehnil se ji je, jo zopet prijel za roko in hodila sta naprej. »Ne še, samo objeti sem te hotel.« V mestu, v katerem je on bil domačin, ona pa turistka, sta po asfaltiranem pločniku vzporedno hodila drug ob drugem in ocenjevala sijaj cestnih svetilk naokoli. Če bi onadva bila svetilki, bi zagotovo sijali najmočnejše. Avtomobili so se lenobno pomikali mimo njiju in kmalu sta se izgubila med množico ljudi, ki so na sobotno noč hiteli ujemati trenutke, ki jih bodo v spomin vtisnili nekoliko močnejše, z nekoliko več alkohola in drugih substanc. Pred starinsko zgradbo, zgrajeno iz svetlih zidakov, sta se ustavila. Iz žepa je potegnil ključke, nato pa še majhen kvadratni obesek, ki ga je pritisnil na številčnico na levi strani vrat. Dvakrat je zapiskalo, nato so se vrata odprla. Stopila sta v temen prostor. »Vem, da veš, da delam v muzeju, ampak nikoli ti nisem zares povedal, v kakšnem muzeju.« Za hipec jo je spreletel neprijeten občutek. »Zares povedal.« Zamotile so jo misli o tem, kako se tolikokrat ujamemo v lažno predstavo, da vemo vse o drugem človeku in da nam ta vse pove po resnici. Konec koncev vesta drug o drugem zgolj to, kar sta se drug drugemu odločila pokazati. Njuni prepleteni prsti so se sunkovito ločili. Stopil je v majhno sobico in prižgal luči. Pred njima se je prika-

108

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

zala ogromna dvorana, iz tal katere so rasle steklene kvadratne vitrine, ki so jima segale nekje do prsnega koša. Ko se je prikazal nazaj iz sobe, je z rokami v zraku zaklical: »Dobrodošla v muzeju spuščanja!« Z očmi je zaobjel prostor pred sabo in njegova drža, ovita v črn suknjič, je dajala prepričljiv vtis, da je lastnik tega prostora. Ni se nasmejala. Sumničavo je gledala v prostor okoli sebe. »Spuščanja česa?« Z nekaj drobnimi poskoki je bil ponovno ob njej in njuni roki sta se spet združili v eno. Lahko je slišala njegovo vznemirjeno bitje srca, ki je preglasilo navdušenje njegovih besed. Posrkalo jo je nekam drugam, medtem ko se je on razvnel s prispodobami. »Človeško srce je sestavljeno iz milijonov ptic, ki včasih odletijo. Ker kaj je še drugega težkega, a da lahko leti? Niso baloni. Letala so preveč kovine. Stroji. In ... ptice se lahko mirno vrnejo nazaj, kadar želijo.« Ob tem se je sunkovito obrnila. »Oprosti, lahko ponoviš še enkrat?« Razumevajoče se je nasmehnil. »Vem vem, kdor obišče ta kraj nepričakovano, je najprej precej zmeden – kako deluje, kako je to mogoče in tako naprej, ampak ko enkrat razumeš, je povsem smiselno. Pridi, sprehodiva se, tako ti bo še najbolj jasno.« Sledila mu je od vitrine do vitrine, kjer so se za skrbno očiščenim steklom počasi vrtele besede, misli, čustva in spomini. Pod vsakim so bile napisane inicialke darovalca in kratek opis. Obstala je, z nekoliko odprtimi usti. »Zgodb je ogromno. Iz skladišč izberemo tiste, ki se zdijo najbolj zanimive in katerih darovalci se seveda strinjajo z razstavo. Ekspozite večkrat posodabljam in menjujemo, ob različnih priložnostih so zbirke tudi tematsko obarvane.« Spreletel jo je neprijeten občutek, ki ga ni znala identificirati. »Nisem imela pojma, da se to dogaja,« je rekla resno, s kančkom neodobravanja. Spet se je zasmel. »No ja, zadnje čase je vse skupaj precej popularno.« Počasi sta se sprehajala okoli steklenih kvadratov, in medtem ko je on vse skupaj gledal z očmi, ki so tega vajene in bil nadvse srečen, da je lahko vse skupaj končno delil z njo – samo z njo, namesto s trumami ostalih gostov, ki so zanj bili nepomembni, ona ni prav dobro vedela, kako naj se počuti ob branju zgodb in gledanju »spuščnosti« drugih, zdelo se ji je zgolj, da jo vse bolj zebe. Prekinil je tišino. »Kaj bi tukaj pustila ti?« Spomnila se je, ko sta s prijateljico sedeli za mizico v neki kavarni, ogabno vroče je bilo. Belo kavo je že spila, po rumeni

Vem, da se sliši kot kliše, ampak že od nekdaj rada pišem. Tudi na Srednji šoli Slovenska Bistrica sem uživala v pisanju esejev, pisanju člankov za Čveko in njenem urednikovanju ter udeleževanju na tekmovanju za Cankarjevo priznanje. V času študija psihologije sem kreativno pisanje nadomestila s pisanjem znanstvenih člankov in refleksij ter z urednikovanjem študentsko-strokovne revije Psihološki inkubator.

109

V lanskem letu pa se je glede mojega pisanja zgodil bistven premik – prijateljica (tudi odlična bivša dijakinja Srednje šole Slovenska Bistrica) me je vzpodbudila, naj napišem zgodbo za mednarodni literarni natečaj Premio Energheia, ki ga že vrsto let organizira kulturno društvo v Materi, Italija, v 2018. pa je s pomočjo slovenskega Veleposlaništva RS v Rimu na natečaju prvič sodelovala tudi Slovenija. Napisala sem kratko zgodbo z naslovom Pobiralci čustev in nekaj mesecev kasneje izvedela, da je žirija v Italiji za najboljšo zgodbo iz Slovenije izbrala prav mojo. Za nagrado sem potovala na podelitev na jug Italije, v prekrasno Matero, kjer sem na pisanje pričela gledati iz drugačne perspektive.

slamici je vlekla tisti sok, ki ji je še ostal v drugem kozarcu, in čakala, da ji pove. To je bil razlog, da sta se dobili. Skušala ji je razložiti svoje dejanje. Dejanje, za katero je še sama neke v sebi vedela, da nima smisla. Začela je tako, da je rekla, da je pač spet razmišljala. Njeno razmišljanje je vodilo v novo dejanje, isto kot že stokrat prej. Čisto resno je mislila, ko je rekla, da bi lahko napisala knjigo – zagotovo bi postala ljubezenski bestseller. Najtežje je za sabo pustiti preteklost. Sploh če je v njej nekaj, kar bi radi imeli še zdaj, pa ne moremo. Spomnila se je, kako je vlekla nazaj njo. Kako jo je omejevala in ji povzročala bolečino. Kako je obtičala. Kako je že mislila, da je okej, dokler je niso čisto naključno tu in tam še vedno presenetile solze. Vračanje nazaj ... Ne moreš oživiti nečesa, kar je mrtvo. Stvari se spreminjajo, mi se spreminjamo. Prevečkrat gledamo nazaj in ne vidimo novih stvari, stvari, ki jim lahko damo nov dih. Preteklost je. Obstaja. Je del nas. Ampak moramo se naučiti, kako jo pustiti za sabo. Zopet se je oglasil: »Dejansko lahko na drugem koncu dvorane tik pred izhodom namesto prostovoljnih prispevkov doniraš nekaj, kar bi rada pustila za sabo.« »Ampak ko enkrat nekaj, kar koli že je, pustiš tukaj ... Imáš ponoven dostop do tega?« je pazljivo vprašala. »Hmm ... Pravzaprav to še ni čisto raziskano, ampak bojim se, da ne, vsaj ne v izvorni obliki ...« »Se pravi, da se lahko zgodi, da to, kar spustiš, pozabiš?« »Ja, lahko se zgodi. Ampak hej, to je ravno pomen spuščanja, ali ne?« Ni mu odgovorila. Zdelo se je, da se mu spuščanje zdi izredno pomembno, in vedela je, da ima prav. Samo ni se mogla pripraviti do tega, da bi kar spustila nekaj, samo zato da bi se rešila bolečine. Vendar pa ji je v istem dihu postalo jasno, da jo boli, ker se oklepa nečesa, kar ni več funkcionalno. »Nisi mi še odgovorila,« jo je opomnil z radovednim nasmehom. Zamomljala je nekaj o tem, da bi verjetno tukaj pustila kaj iz preteklosti. »Ves čas govoriš o preteklosti, kot da je edino preteklost tista, ki je problematična.« »Kaj misliš s tem?« »Govorim o tem, da včasih ni preteklost tista, ki boli, ampak so boleče vse vizije o prihodnosti.« »Pa saj veš, da ne razmišljam rada o prihodnosti.« »Ja, ampak to še ne pomeni, da kdaj pa kdaj tvoje glave ne polnijo fantazije in vizije ... o tem, kar bi rada, da bi se zgodilo.« Vedno je zadel bistvo. »Moraš vzeti v obzir, da tako, kot boli tisto, kar se je zgodilo in veš, da se

110

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

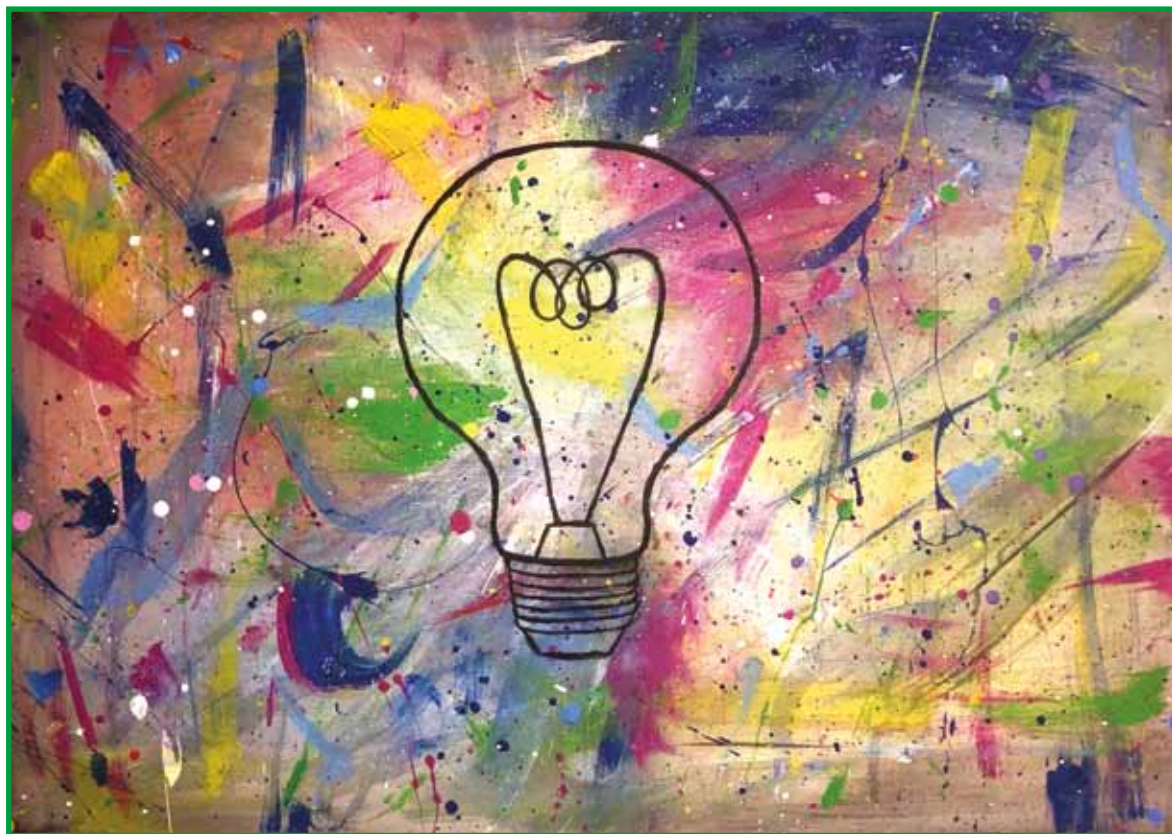
2019

ne more zgoditi več, ne glede na to, kako močno hočeš, da bi se ponovilo, boli tudi tisto, kar je imelo potencial, pa se ni zgodilo. Pustiti za sabo mogočo prihodnost, ki se nikoli ne bo zgodila, je prav tako boleče, kot pustiti za sabo to, kar se je že zgodilo, se pravi preteklost.« Njegove besede so ji odmevale v glavi in nenadoma se ni več zmogla osredotočati na vsebino pred sabo. »Torej tudi ti tukaj puščaš ... določene stvari?« »Včasih, ja.« Spreletel jo je srh. Ji je s tem obiskom na lep način želel povedati, da je njun rok potekel? Požrla je slino in le stežka izustila: »Boš tudi mene pustil tukaj ... nekega dne?« Začudeno jo je pogledal. »Po navadi spuščam misli, za katere vem, da mi škodijo. Vezi do ljudi, ki jih držim samo še jaz in ki me razjedajo. Ne vem, kam greva midva, ampak ne glede na to, kaj se bo zgodilo, mislim, da ne bi rad pozabil najinih spominov in kako se počutim ob tebi. Ampak različni ljudje imajo različne potrebe v različnih obdobjih življenja.« Skomignil je z rameni. V tišini sta si ogledovala preostale steklene stebre in se zelo počasi naposled le prebila do izhoda. Opazila je majhno leseno skrinjico za prostovoljne prispevke, zraven pa vpadljiv napis o donacijah. Iz žepa je izvlekla majhno usnjeno denarnico in sploh ni pomislila, da bi odprla drobižnico. Izvlekla je bankovec in ga odločno porinila v škatlo. Zaenkrat se bo zanašala na čas.

Pobiralci čustev je bila prva zgodba, ki sem jo dokončala – zapleti in konci so mi namreč vedno povzročali preglavice, začetki nikoli. V zadnjih nekaj mesecih pa se je zgodb nabralo že kar nekaj. Včasih v njih opisujem koncepte, ki se mi v življenju zdijo pomembni, a so pogosto spregledani, včasih pišem zaradi besed samih, ker mi je všeč, kako zvenijo. Najbrž pa je najpomembnejše to, da v pisanju uživam in da – pišem.

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

Kreativnost

Vita Mikulič Vernik, 3. b

Ustvarjalnost, novo in domišljijско

Urška Hozjan, 3. b

112

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

**Ustvarjalnost, novo
in domišljijsko**
Urška Hozjan, 3. b

113

**SŠSB – najboljša odskočna
luža v svet**

Timotej Peter Valcl (2013–2017)

**Zunanost še ne določa,
da nimaš sreča**

Christian Fluher (2011–2015)

114

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

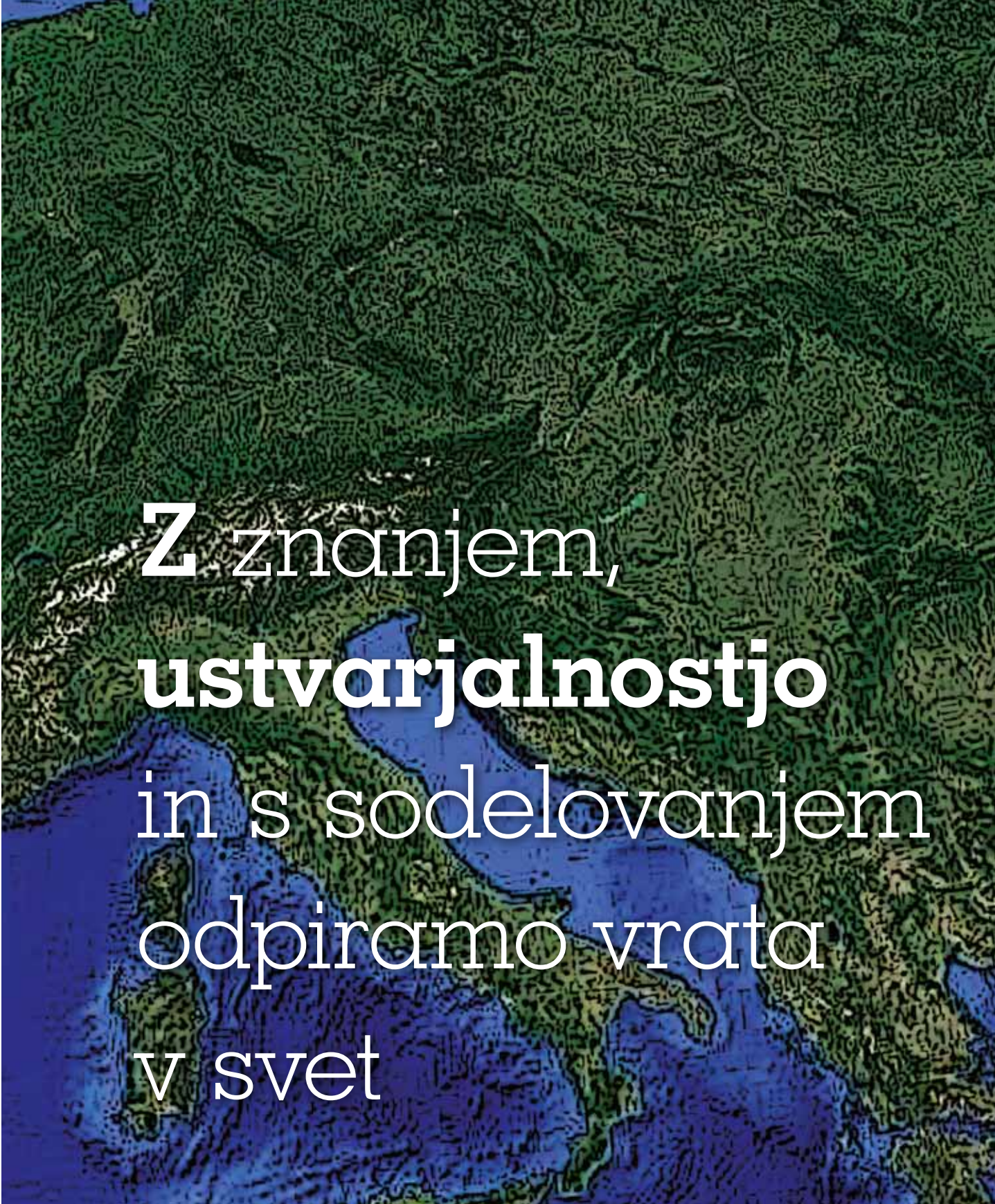
2015

2016

2017

2018

2019

Z znanjem,
ustvarjalnostjo
in s sodelovanjem
odpiramo vrata
v svet

Katja Koren,
pevka
(2003–2007)

Ustvarjalni srednješolski spomini

Čas srednje šole je bil zame magičen in začaran hkrati. Spomnim se občutka svobode, ko sem prvič okusila sladkost odraslega življenja, in grenkobo nezrelosti. S prvo generacijo gimnazijcev iz A- in B-oddelka, med katerimi sem se znašla tudi jaz, smo zmedeno, a pogumno stopili skozi vrata Ozke ulice, ki je kmalu razširila svoje obzorje v vseh pomenih besede. Jaz sem v svojem košu prinesla ustvarjalnost, in to v upanju, da bom čez štiri leta vedela, kaj želim »narediti iz sebe«.

Mnogo dijakov me je poznalo zaradi mojega glasbenega udejstvovanja in imeli so močna mnenja o tem, kaj počnem, za kar mislim, da je v najstniških letih precej običajno. Kot glasbenica, takrat tudi tekmovalka prve Bitke talentov na nacionalni televiziji in spremljevalna vokalistka različnih umetnikov, sem bila deležna precej pozornosti vrstnikov, pogosto neprijetne, zato sem po šoli hodila s sklonjeno glavo. V zadnjem letniku se je to spremenilo; moja koža je postala debelejša in končno sem bila ponosna nase. Na srečo sem bila sošolka mrzlega bratranca Domna, ki je razumel, kaj počnem s svojim življenjem, saj sva

... v svojem košu sem prinesla ustvarjalnost, in to v upanju, da bom čez štiri leta vedela, kaj želim »narediti iz sebe« ...

odraščala skupaj, in se je postavil zame, za kar sem mu zelo hvaležna. Profesorji so me prav tako razvajali in se

mi prilagajali na vseh področjih, mi dali možnost dodatnih preizkusov znanja ... Nekateri so me celo pustili spati med urami, saj so vedeli, da sem imela vaje in sem morda spala samo par ur pred poukom, kapučino iz avtomata pa ni bil dovolj močan. Običajno sem domačo nalogo pisala na nočnem vlaku iz Ljubljane.

Ubogi moji starši, že takrat sem porušila vse meje, ki so mi jih postavili. Ker se z glasbo ukvarjam že od malih nog, sem navedena biti »drugačna« od drugih, hkrati pa vedno nekako začutim

116

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

energijo in namen ljudi (tudi če nočem), zato so javna mesta in druženje z ljudmi, ki si jih ne izbiram sama, zame kar naporni. Zagotovo pa so me ti ekstremi naučili veliko o tem, kako lahko to manevriram. Zame najpomembnejše znanje, ki sem ga prejela v srednji šoli, je zagotovo zavedanje, da moraš imeti konstruktivno mnenje in stati za svojimi besedami in dejanji.

Gimnazijci smo se seveda počutili močnejše in modrejše od dijakov drugih programov, še posebej ko smo začeli hoditi po širokih hodnikih, kar je seveda čisto mimo, a tako pač je, ko si najstnik. Še vedno se spomnim vonja nove šole, hrane in hormonov v glavnem odmoru, zvokov smeha, krikov, šepetanja in tišine na teh bleščečih stopniščih. Spomnim se tudi adrenalina neskončne hoje po robu in boja za ocene. Ker sem bila v šoli verjetno manj kot polovico časa, imam kar srečo, da sem opravila maturo (smeh). Moja klasika je bila, da sem se vsako poletje učila za popravne izpite, čeprav sem bila drugače uspešna dijakinja. Brez podpore in razumevanja ravnateljice Ive, učiteljskega kolektiva in drugih zaposlenih moje »dvojno« življenje ne bi obrodilo bogatih sadov, zato velika zahvala vsem, ki ste me podpirali na moji poti. Brez vas bi bilo moje splošno zanje in zavedanje zagotovo šibkejše, moja želja po ustvarjanju pa omejena. Počutila sem se svobodno, živo in sposobno; hvala vam za ta čudovita krila.

Moj urnik izven pouka je bil vedno nabit z urami petja, vajami, nastopi, s snemanji ... Seveda pa sem želela biti del vseh možnih kulturnih krožkov tudi v šoli, saj še vedno nisem vedela, kaj želim. Pravzaprav sem se zraven konservatorija za glasbo v Celovcu vpisala tudi na akademijo za igralsko umetnost in andragogiko. Igralstvo me je vedno fasciniralo, ampak ker so me takoj po opravljeni avdiciji sprejeli na konservatorij, sem nekako opustile druge ideje, saj verjamem, da nas življenje vedno pelje v smer, ki je najboljša za nas. Čeprav moram priznati, da včasih pomislim, kako bi bila filozofija morda najboljša izbira (smeh).

Ko me kak prijatelj vpraša, kakšni so moji spomini na srednjo šolo, se vedno nasmejim in preplavijo me občutki hvaležnosti in veselja, pojavijo pa se vse tiste slike najstniških igrivosti in včasih boja (s samim seboj) za obstoj. Kljub temu da si ne moremo izbirati sošolcev in profesorjev, sem bila obdana z zelo prijetnimi ljudmi, mnogo vas je zelo močno vplivalo na moje življenje in danes sem zaradi vas boljša oseba.

Poznate me kot solistko, spremljevalno pevko, pevko v zboru, duetu in skupini. Kot solistka sem se slovenskemu občinstvu predstavila na Bitki talentov leta 2005, naslednje leto sem skupaj z Yuhubando zmagala na Slovenski popevki in postala stalnica slovenskih koncertnih odrov, festivalov in televizijskih oddaj, kot so Poletna noč, 50 let Slovenske popevke, Nedeljsko popoldne, Spet doma, Uga ni, kdo pride na večerjo, in Parada, in to vse do danes. Bila sem spremljevalna vokalistka na izborih za pesem Evrovizije (v letih 2006, 2011 in 2012) ter na Slovenski popevki in Emi, v oddajah Parada in Moja Slovenija ter pri mnogih studijskih posnetkih. Leta 2012 so mi glasbeni kolegi Marko Črnčec, Martin Bezjak, Vid Žgajner in drugi pomagali posneti debitantski album Veš, kaj mislim? Na njem je enajst avtorskih pesmi. Trenutno sem v Los Angelesu, kjer nastopam, ustvarjam, poučujem ter si nabiram nove glasbene in življenjske izkušnje.

Šolske ure, ki so najbolj vplivale na moj umetniški izraz in sem se jih najbolj veselila, so bile ure slovenščine. Seveda ne slovnični

... nekateri so me celo pustili spati med urami, saj so vedeli, da sem imela vaje in sem morda spala samo par ur pred poukom, kapučino iz avtomata pa ni bil dovolj močan ...

del, kar lahko potrdi lektorica tega besedila, ki ga ravno pišem. Hvala, draga Lidija, da si v vse nas vdihnili debel kos slovenske kulture, izraznosti in

nas naučila, kaj pomeni beseda »intelektualec« v današnji družbi. Zagotovo so moja besedila močnejša in zdaj lažje izražam svoja čustva, ko jih dam na papir. Na glasbenem oddelku se je prav tako veliko dogajalo, saj je bilo mnogo profesorjev na šoli zaljubljenih v glasbo prav tako kot jaz, in to je prineslo nekaj prijetnih sodelovanj in mi dalo možnost izražanja tudi v šoli. Hvala vsem, lepo je bilo!

Ponosna sem na svojo prvo zrelo odločitev, v katero srednjo šolo naj se vpišem. Bistriška gimnazija je bila blizu doma. Kljub temu sem čakala na to odločitev do zadnjega dne in se na vrat na

... počutila sem se svobodno, živo in sposobno; hvala vam za ta čudovita krila ...

nos prepisala z Druge (ker je bila dlje od doma in je že imela ugled, me je seveda mikalo). Za to se lahko zahvalim tudi staršem, ki so mi pomagali videti preko tega egotripa. Kasneje

sem pet let študirala dva različna programa na konservatoriju v Celovcu, in to jazz-pop petje in glasbeno pedagogiko. Moja strast

*Utrinek s koncerta
v Hollywoodu*

118

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

do glasbe jim v Avstriji ni bila ravno pogodu in dobila sem popolnoma nasprotno izkušnjo v šolstvu, vendar sem tudi to sprejela kot del učenja in osebne rasti. Morda danes ne bi bila v Los Angelesu in soustvarjala glasbe s svojimi vzorniki in z ostalimi vrhunskimi ustvarjalci z vsega sveta, če bi

bil ta del zgodbe drugačen.

Obdobje srednje šole te zagotovo zelo zaznamuje, zato, dragi dijaki, bodite nežni s seboj in ustvarite tople odnose, saj so vsi na šoli tam za vas v danem trenutku in za vašo lepo prihodnost. Če boste lahko to cenili, se vam bodo zgodile čudovite stvari, prepoznali in čutili boste še več lepih stvari in z lastnim mnenjem in trdim delom boste sokreirali sanje, v katerih živimo skupaj. Ne glede na to, kje smo, je pomembno, da vemo, kdo smo, kaj počnemo in kako to počnemo.

Nikdar nisem bila akademski tip človeka, bom pa še naprej obiskovala šolo življenja, da sem lahko najboljša verzija sebe kot bitja in človeka, zato upam, da sem morda navdih za tisto ali tistega, ki bere te srednješolske spomine. Vse najboljše, draga Srednja šola Slovenka Bistrica, in hvala za vse znanje in podporo, ki si ju delila z mano.

... bodite nežni s seboj in ustvarite tople odnose, saj so vsi na šoli tam za vas v danem trenutku in za vašo lepo prihodnost ...

Foto: Lisha Riabinina

*Aljaž Škorjanec,
plesalec
(2004–2008)*

Bil sem gimnazijec šole s posluhom

Sem Aljaž Škorjanec, star 29 let, Bistričan po duši in srcu, ki živim in delam v Združenem kraljestvu, natančneje na BBC-ju v Londonu, kjer sem že sedmo leto zaposlen kot profesionalni plesalec v oddaji *Strictly come dancing*. Sem poročen, tudi moja žena Janette Manrara je prav tako zaposlena na BBC-ju. Pravzaprav sva preplesala ves svet, saj sva, preden sva prišla v London, oba delala v znameniti predstavi *Burn the Floor*, ki je bila svetovna uspešnica, saj smo bili z njo v Avstraliji, Ameriki in Aziji.

Sem ponosen bivši dijak gimnazijskega programa srednje šole v Slovenski Bistrici. Tista leta so mi ostala v najlepšem spominu in še vedno, če le utegnem, se rad sprehodim od doma do šole in malce obujam prijetne spomine na šolske dni.

Predvsem bi izpostavil, da nisem bil povsem klasičen dijak,

saj sem se že zelo zgodaj, to je s šestimi leti, pričel ukvarjati s standardnimi in z latino-skoameriškimi plesi. Zgodaj

sem začel tekMOVATI in tako sem kaj hitro svoje življenje v celoti podredil urniku treningov in tekMOVANJ. S soplesalko, prav tako bivšo dijakinjo Srednje šole Slovenska Bistrica Valerijo Rahle, sva bila člana Plesnega kluba Fredi v Ljubljani in tako sva dva- do trikrat tedensko trenirala v Ljubljani, ostale dneve pa kar v telovadnici srednje šole, kar nama je močno olajšalo načrtovanje treningov.

Izpostaviti moram, da sem prvo polletje svojega prvega letnika srednje šole skupaj s sošolci preživel še v stari šoli, in ne morem vam opisati našega navdušenja ob selitvi v sodobno, svetlo in lepo novo šolo.

Najpomembneje pa je, da smo se v tej šoli počutili dobro, in to ne zgolj zaradi lepe zgradbe, pač pa zaradi ljudi, ki so bili

... z Valerijo sva dva- do trikrat tedensko trenirala v Ljubljani ...

120

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

tam in so še. Pogledal sem na spletno stran, in ko sem jo prele-
tel, mi je od vsega napisanega
v ušesih ostal stavek, ki mi
je najbolj všeč ... Smo šola s
posluhom ...

Z Edom Sheeranom

... misel Šola s posluhom zajame bistvo ...

Strinjam se, globoko se strinjam, in mislim, da je to misel, ki
opiše in zajame bistvo šole. Hvaležen sem za to, saj sem kljub
mnogim obveznostim in napornim treningom, tekmovanjem,
potovanjem in mnogim izostankom pravzaprav opravil vse

121

svoje šolske obveznosti, in to predvsem zaradi razumevanja in pomoči, ki mi jo je nudila Srednja šola Slovenska Bistrica.

Menim, da so se zaposleni trudili, da je vsak od nas našel v sebi tisto, kar ima rad; da je vsak našel svoj talent in ga odkril, potem pa so skupaj znali pomagati, da je posameznik lahko v tem rasel in uspel. Podpora pomeni na poti mladega človeka veliko; pravzaprav mislim, da največ, in to predvsem v letih, ko nekako iščeš samega sebe in svoj prostor na tem svetu.

Lepe spomine imam tudi na vse prireditve, ki smo jih tako skrbno pripravili in izvedli ob vseh praznikih. Nikakor ne mo-

rem mimo tega, da povem, da je naša srednja šola organizirala državno prvenstvo v standardnih plesih v šolski telovadnici, kasneje pa so profesorji in ravnateljica omogočili vsem mojim sošolcem ogled državnega prvenstva v Slovenj Gradcu in svetovnega prvenstva v Mariboru. Prav izpostaviti moram, da to ni bilo njihovo delo in tega niso bili dolžni storiti, zato sem jim še posebej hvaležen.

Rad se spomnim srednješolskih časov; rad se spomnim prav vseh: sošolcev, sošolk, ravnateljice, vseh profesorjev in drugih delavcev šole, ki vam ob tej priložnosti iskreno čestitam ob jubileju in želim, da šola ostane v isti kondiciji in da predvsem ostane šola s posluhom. In takoj ko bom spet doma, vas pridem pozdravit tudi osebno.

... naša srednja šola je organizirala državno prvenstvo v standardnih plesih v šolski telovadnici ...

*S Kate Middleton
in princem Williamom*

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Posebna odločitev

Dobil sem vabilo iz Srednje šole Slovenska Bistrica, da kot nekdanji dijak spišem nekaj za šolski zbornik, ki bo izšel ob 20. obletnici šole. Velika čast, ampak še večja odgovornost. Ne vem, ali sem res tapravi oziroma ali sodim med dijake, ki bi bili dovolj zanimivi, da bi nagovorili ... kogar koli. V dvajsetih letih je bilo cel kup (na tisoče) dijakov, katerih delo si zasluži več pozornosti, kot je imajo. Glede na to torej, da vam ne morem dati nečesa zares pomembnega, sem se odločil, da vam poskušam v naslednjih nekaj stavkih dati (vsaj kanček) NAVDIH(a). Slednjega je namreč SŠSB dala meni.

Pa začnimo (skoraj) na začetku. Kot 6-letnik sem se ob svojem prvem zavednem obisku kina in ogledu napačnega animiranega filma o mravljah neskončno zaljubil v kino. Sam sem želel videti Disney-Pixarjevo Življenje žuželk (A Bug's Life, r. John Lasseter), oče »ga je kiksnil« in naju s sestro peljal na Mravljinca Z (Antz, r. Eric Darnell in Tim Johnson). Ta podatek bo seveda še pomemben, zatoj ostani z menoj. Ker je kino vrtel samo med vikendi, sam pa sem bil željan pripovedovanja zgodb, sem jih začel pripovedovati kar sam sebi tudi med tednom. Začelo se je kakopak z

igračami. V začetku osnovne šole sem jih začel zapisovati.

Ta »ne bi temu rekel talent, ampak pač nekaj, v čemer sem bil dober oziroma sem predvsem rad počel« sta ves

čas spodbujala scenografka, oblikovalka vizualne podobe in luči Petra Veber in gledališki režiser Sebastijan Horvat. Usmerjala sta me k zanimivim in posebnim risankam, filmom, zgodbam, igram ... in mi na koncu osnovne šole podarila celo pravo kamero (op. p.: takrat ni bilo pametnih telefonov, internet pa je bil prava redkost). Tako sem zgodbe lahko pripovedoval vizualno, v čemer sem dejansko še boljši kot v pisanju. Igrače, makete in figure pa so zamenjali ljudje (najprej kakopak – hočeš nočeš

... šola s posluhom; kot sem se naučil iz filma Ratatouille, slednje še zdaleč ne pomeni, da znamo vsi, ki smo jo obiskovali, peti (jaz sem živi dokaz), temveč da se profesorji zares (po)trudijo najti tisto nekaj, v čemer si dober in kar rad počneš ...

*Matej Patljak,
predvsem cineast
(na željo slavistke filmoljub),
uradno samostojni novinar
in kinooperater
(2006–2010)*

– sorodniki) in živali (se razume, da domače); v tem obdobju sem posnel zajetno število kratkih filmov.

Osnovne šole nisem končal briljantno, zato v bistvu sploh nisem bil sprejet na SŠSB, smer gimnazija. Predlagali so mi, naj poskusim s smerjo ekonomski tehnik. Po nekaj pomislekih sem se odločil za nekaj, kar na prvi pogled ne bi moglo biti večje nasprotje od tega, kar sem sanjal početi, ko odrastem. Z vsem

... filmska magija ali pa čar(ovnija) starega mestnega kinematografa sta hotela, da sva se našla in združila moči s podjetnikom Tobijo Medvedom ...

spoštovanjem do vseh mojih profesorjev, ampak ekonomija in kar koli, povezano z njo, me, iskreno, na začetku sploh ni zanimala. A tu nastopi moto

moje, vaše, naše šole. Šola s posluhom. Kot sem se naučil iz (kakopak) filma Ratatouille, slednje še zdaleč ne pomeni, da znamo vsi, ki smo jo obiskovali, peti (jaz sem živi dokaz), temveč da se profesorji zares (po)trudijo najti tisto nekaj, v čemer si dober in kar rad počneš. In potem ti s tem pomagajo premagovati ovire, za katere se morda celo izkaže, da nikoli niso bile ovire, temveč zgolj točke do cilja, katerih pa si se zaradi nepoznavanja ali predsodkov bal in se jim izogibal. V praksi to pomeni, da je pripraviti finančni načrt za GPO na prvo žogo dolgočasno in tečno opravilo, a pripraviti finančni načrt za svoj lastni kino je seveda povsem druga pesem. Isto velja, ko lahko za eno izmed ustnih ocen pri ekonomiji posnameš kar svoj TV-oglas, ki je v bistvu kratki film. Skratka, vse je lahko zanimivo, uporabno in navdihujoče.

Ima pa SŠSB tudi pestro in predvsem kvalitetno ponudbo dejavnosti izven pouka. Sam sem se našel pri delu za šolski radio in v videokrožku. Moje ustvarjanje s somišljeniki na teh dveh področjih mi je dalo neprecenljive izkušnje, znanje in samozavest, ki so bili ključnega pomena za mojo nadaljnjo pot. Lahko bi rekli, da je šola imela posluh za moje interese. S še podrobnejšim spoznavanjem le-teh mi je pomagala najti pravzaprav kar samega sebe in mi pomagala ugotoviti, da želim zgodbe pripovedovati v vseh medijih. To so kino/film, TV, radio, splet in tisk. Že med zaključevanjem 4. letnika sem pričel pisati za spletno stran FilmskeNovice.com in (s svojo rubriko) sodelovati pri ustvarjanju TV-oddaje o filmu in filmski umetnosti Veliko platno na televiziji RTS. Naslednje leto sem že bil v uredniški in

124

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

novinarski ekipi oddaje ter organizator in voditelj medijskih filmskih premier v vseh treh največjih kinocentrih po Sloveniji (Koloseju, Planetu Tuš in PartyMaxu Murska Sobota).

Bil sem na vrhu sveta, a sledil je padec. Prišlo je temno obdobje, v katerem sem preživel dva poskusa samomora, ki jima je botrovala zahrbtna duševna bolezen. Pristal sem na samem dnu, vendar sem se z nekaj pomoči spomnil tistega o ovirah oziroma nenačrtovanih stvareh. Res je, da ta padec ni bil planiran na poti do mojih sanj, ampak kje piše, da ga ne smem vzeti in izkoristiti kot tiste pred nekaj stavki omenjene nepoznane in posledično strašljive točke na poti do cilja ... Takšno je življenje. Sestavljeno iz slabih in dobrih trenutkov. Dobri trenutki res ne izničijo slabih, ampak obratno tudi slabi ne izničijo dobrih. Boleče in nevzdržno je, ko glasovi v tvoji glavi preprosto ne utihnejo niti za sekundo in ti misli nenehno krvavijo, ampak je zato toliko bolj navdihujoče vsakič, ko (četudi zgolj za nekaj trenutkov) najdeš svoj košček sreče na Zemlji in si rečeš »to je to«.

Kot je Feniks vstal iz pepela, sem se torej pobral tudi jaz. Še odločnejši, močnejši in predvsem bogatejši za še nekaj izkušenj. Filmska magija ali pa čar(ovnja) starega mestnega kinematografa sta hotela, da sva se našla in združila moči

Na preprogi

... nikoli v življenju si ne bi mislil, da bom nekoč spoznal človeka oziroma, ki je v meni zanetil tisto prvo drobno iskrico navdiha; pa sem ga ...

125

Z Ericom Darnellom

prej. Kot samostojni novinar se v zadnjih letih kot eden redkih slovenskih akreditiranih novinarjev redno udeležujem vseh največjih filmskih festivalov na svetu (Berlin, Cannes, Benetke ...). Na seznamu medijev, za katere sem že poročal, so npr. spletni strani filmstart.si in desetaumetnost.com, radijski postaji Radio 1 in Štajerski val ter televizijski postaji TV 3 in RTV SLO. Lani pa sem v enem izmed osebnih vrhuncev na ekskluzivnem »intervjuju 1 na 1« celo spoznal Erica Darnella. Ja, njegovo ime se vam povsem upravičeno zdi znano. Prebrali ste ga lahko na začetku te moje predolge pisarije. Gre za režiserja Mravljince Z, ki je rodil mojo ljubezen do filma/kina, kar sem mu takrat lahko tudi osebno izpovedal.

In tukaj se zgodba zaokroži. Nikoli v življenju si ne bi mislil, da bom nekoč spoznal človeka oziroma, lahko bi rekli, da bom sodeloval s človekom, ki je v meni zanetil tisto prvo drobno iskrico navdiha. Pa sem ga! Tudi s pomočjo SŠSB, ki je to iskrico štiri leta pridno kovala, oblikovala, oživljala in predvsem držala pri življenju. Zatorej, želim vam čim več NAVDIHA! Četudi boste kdaj imeli občutek, da ga ni, verjemite, je! V vsakem izmed nas. Včasih ga je le treba najti po trnovi poti. Ampak ga je vredno, vedno znova!

s podjetnikom, gospodom Tobijo Medvedom. Skupaj sva obudila zapuščeni mestni kino v Slovenski Bistrici. Vse ostalo je zgodovina; pri pisanju le-te pa je še kako pomagalo tudi znanje iz programa ekonomski tehnik in celo moj neželen zdravstveni premor/padec. Sedaj imamo že pravo malo kinoverigo (imenuje se RADI IMAMO KINO/sLO-VENIAN CINEMA chain), ki jo sestavljajo še kina v Rogaški Slatini, Brežicah in Sevnici in v kateri sem tudi zaposlen. Ob tem še vedno delam v medijih. Bolj kot kadarkoli

Se vidimo na olimpijskih igrah

Kot mlad in perspektiven športnik sem bil po koncu osnovne šole pred težko odločitvijo: ali naj se odločim za nadaljevanje šolanja v mestu, v katerem sem tudi treniral, ali naj izberem srednjo šolo v domačem kraju. Odločitev je bila še težja, saj sem hotel obiskovati športni oddelek, ki je na mariborski šoli že imel tradicijo, na SŠSB pa bi se v tistem letu izvajal prvič. Na koncu sem izbral športni gimnazijski program srednje šole v Slovenski Bistrici. Bili smo prva in žal tudi zadnja generacija »Š-jekov« z nekoliko prilagojenim programom, pri katerem nam je bilo (vsaj fantom) najbolj všeč, da smo imeli kar šest ur športne vzgoje na teden.

Šola je nasploh zelo podpirala vse športne dejavnosti. Tako smo skupaj s sošolci v 3. letniku ustanovili navijaško skupino in spodbujali naše košarkarje na šolskem športnem tekmovanju. Kot navijaška skupina, seveda opremljena z vsemi rekviziti, smo celo gostovali v Mariboru.

V prvih dveh letih šolanja sem z lahkoto usklajeval športne in šolske obveznosti, bolj naporno je postalo v 3. in 4. letniku, ker sem bil veliko odsoten. Imel pa sem vedno pomoč profesorjev, ki so razumeli, koliko mi pomeni moja športna pot, in skupaj smo usklajevali urnik preizkusov znanja, ustnih in pisnih. Med urami športne vzgoje sem večkrat opravil svoj trening, po koncu pouka doma naredil, kar je bilo potrebno za

*Ivan Konrad Trajković,
taekwondoist
(2006–2010)*

*Podelitev medalj
na svetovnem prvenstvu
v Mujuju v Koreji (2017)*

*Slovenia open leta 2018
v Mariboru*

športnih rezultatih.

Kasneje sem se bolj posvetil športni poti, osvojil štiri medalje na članskih svetovnih in evropskih prvenstvih ter nastopil na olimpijskih igrah v Londonu.

... šola je zelo podpirala vse športne dejavnosti ...

Sedaj se še vedno ukvarjam s taekwondojem in upam na ponovno uvrstitev na olimpijske igre v Tokiu, hkrati pa (sicer po nekajletnem premoru) študiram na fakulteti za šport.

... upam na ponovno uvrstitev na olimpijske igre ...

Ko danes pogledam nazaj, sem prepričan, da sem se pravilno odločil pri izbiri šole, ker mi je omogočala, da na obeh področjih pokažem svoj maksimum in dosežem največ, kar lahko.

128

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Najpomembnejša šola je tista življenjska

Sem Žiga Kelih in prihajam iz Slovenske Bistrice, kjer sem živel približno 30 let, nakar se je moja lokacija začela spreminjati.

V osnovno šolo sem hodil v Slovenski Bistrici, zatem pa sem prve tri letnike obiskoval Srednjo ekonomsko šolo v Mariboru. Splet okoliščin je nanesele tako, da sem tretji letnik srednje šole ponavljal. Prav takrat so bili v Slovenski Bistrici prvi dijaki v tretjem letniku in odločil sem se, da se prepišem. Razlika je bila kar velika, saj se je dalo takoj opaziti, da šola nima toliko »kilometrince« kot tista v Mariboru. Ampak to mi je bilo všeč, saj je bilo zaradi tega vse skupaj nekako bolj sproščeno in šola je bila zaradi velikosti mnogo bolj osebna. V spominu mi je tako ostala kot sproščena in prijazna.

Po srednji šoli sem obiskoval visoko šolo v Mariboru, smer komercialist, in nekaj

časa opravljal delo računovodje v domačem podjetju in v drugih podjetjih. Po nekaj letih dela v računovodstvu sem ugotovil, da me to delo dejansko ne veseli, ampak ga opravljam bolj zaradi denarja. Želel sem si delo, pri katerem ne bi skoraj vse potekalo za računalnikom in pri katerem lahko nekaj ustvariš s svojimi rokami. Ker me je že kar nekaj časa zanimala hrana, in to predvsem kruh, sem se odločil, da naredim nekaj v tej smeri.

Tako sem začel v Novem mestu, kjer sem takrat živel, peči svoj kruh, ki sem ga

lahko ponudil tudi drugim, ne samo domačim. Opravil sem tudi nacionalno poklicno kvalifikacijo, ki jo potrebuješ, če hočeš uradno opravljati to dejavnost. Spoznal sem, da je moje poslanstvo ustvarjanje hrane in delo z ljudmi, pri čemer pa mi je seveda pomagala tudi moja prvotna izobrazba, in to predvsem pri poslovanju.

... spoznal sem, da je moje poslanstvo ustvarjanje hrane in delo z ljudmi ...

... bil sem pek na Norveškem ...

*Žiga Kelih,
pek in komercialist
(2001–2004)*

Pot me je odnesla tudi v tujino, natančneje na Norveško, kjer sem skoraj dve leti ustvarjal v dveh različnih ekoloških pekarnah in v zadnji celo prevzel vodstvo pekarnice in picerije.

Trenutno delam v Sloveniji v ekološki pekarni blizu Polzele kot vodja proizvodnje. Zraven tega se ukvarjam s svetovanjem in z izobraževanjem drugih profesionalnih pekov ali kuharjev. V kratkem grem ponovno naprej, naproti

Delam z rokami novim in še samostojnejšim izzivom, morda v Sloveniji ali tujini.

Rad bi povedal, da se mi zdi pomembno slediti svojim sanjam

... sledite svojim sanjam in jih čim več uresničite ...

in resničnim željam, ki nas pripeljejo do lastnega poslanstva.

Naj bo šola, v katero hodimo

ali smo hodili, ena izmed stopničk na tej poti. Najpomembnejša pa je šola življenja, ki jo »obiskujemo« vse življenje. Sledite svojim

Dober tek! sanjam in jih čim več uresničite.

The background of the image is a stylized, textured map of Europe and North Africa. The landmasses are rendered in a dark green color with a fine, grainy texture, while the surrounding water bodies are a deep blue. The map is oriented with North at the top. The title 'Umetniški utrinek' is written in a white, serif font across the bottom of the image, partially overlapping the North African landmass.

Umetniški utrinek

Katja Krajnc
(2007–2011)

Pridobljeno teorijo študija
jezikov najraje usmerjam
v prakso pri poučeva-
nju slovenščine za tujce,
poslušam zgodbe ljudi
in njihovih stvaritev ter
jih pretapljam v različne
novinarske žanre, živim in
diham pa najlažje na odru
kot povezovalka prireditev
in plesalka.

Esejski zapisek o sodelovanju in delovanju

Zelo rada sodelujem. Pri dogodkih, ki obvladujejo širino in globino. V organiziranih projektih, kjer je celostnost glavna postavka. Z ljudmi, s katerimi lahko delim svoje opazke, vprašljive zamisli in neumestljive ideje.

Pri zadevah, kjer poznam svojo vlogo in namen. In s posamezniki, med katerimi vladajo spodbudna kritičnost, zanos s strastjo, želja po napredku ter medčloveška razumljenost in razumnost. Če ti pogoji niso izpolnjeni, raje samo *delujem*. Sodelovanje sem namreč velikokrat izkusila kot preraščanje v soodvisnost, ki je seveda njegov nujni del, dokler ni zlorabljen. Do te mere, da sodelovalni odnos postane zajedalski in nepravičen. Ko se delovanja posameznih členov zameglijo in kar naenkrat nekateri prevzemajo odgovornost in izpolnjujejo svoje obveznosti, drugi pa zgolj sobivajo na opravljenem delu ostalih. In, kar je najhuje, skupaj z opozorilom na to izrojeno sodelovalnost usahnejo sporazumni pogovor, umevanje in sočutje, razmahnejo pa se zavist, nesramnost in sovražnost.

Meja med sodelovanjem in nedelovanjem je torej tanka tako v pomenu kot v izgledu obeh besed. Kako zelo pomenljiva je razlika dveh črk? Dovolj, da je včasih bolje samo *delovati*. Se dogodkom, projektom, zadevam in ljudem najprej le približevati, si jih ogledovati in sodelovati šele ob dovoljšnjem poznavanju vseh podrobnosti in razmerij. In ko se po preučevanju stanja zares odločimo za sodelovanje, lahko tudi širine, globine, celostnosti, nameni, spodbudne kritičnosti in zanosi s strastjo ostanejo v rahlem zatonu zavoljo občutka, da je človek človeku – sočlovek. Slednje pa imam še raje kot to, da *sodelujem*.

132

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

V slogi je moč
Urška Hozjan, 3. b

1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019

Sodelovanje

Maša Brdnik, 3. b

Ozkogledi ne vidijo sreče

*Timotej Peter Valcl
(2013–2017)*

134

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Z znanjem,
ustvarjalnostjo in
s sodelovanjem
odpiramo vrata
v svet

Sonja Arbeiter,
ravnateljica 2. OŠ
Slovenska Bistrica

Izjemno plodno sodelovanje

*Na koncu niso leta življenja,
ki štejejo,
ampak dejstvo,
koliko življenja je bilo v teh letih.*

Abraham Lincoln

Dvajseta obletnica delovanja neke ustanove ne kaže častitljive starosti v primerjavi s tradicijo Gimnazije Novo mesto iz časov Marije Terezije z neprekinjenim delovanjem od leta 1746. Gre za mlado ustanovo, ki je v dveh desetletjih delovanja zapolnila vrzel srednješolskega izobraževanja v Slovenski Bistrici in okolici.

Če se glede bližine prištevamo med prve sosede, potrjujemo izjemno plodno sodelovanje s Srednjo šolo Slovenska Bistrica. Posežem lahko v čas ustanovitve naše šole, saj že od takrat v smislu vzgoje in izobraževanja delujemo vzajemno. Naši učenci se s programi in z vedno novimi projekti in dejavnostmi, ki jih ponujate, seznanijo že v tretjem triletnju. Vsako leto obiščemo vaš božično-novoletni koncert, ki slovi po izvirnosti in daje priljubljenost mladim talentom. Sejem poklicev poteka v sodelovanju z vami. Zadovoljni dijaki znajo navdušiti devetošolce, da nadaljujejo šolanje pod vašim okriljem. Seveda je tu še cela paleta skupnih projektov, po katerih ste prepoznavni v lokalnem okolju in širše.

Socialni in kulturni kapital je bil projekt, ki je združil v Slovenski Bistrici vrtec in obe osnovni šoli za razvoj enakih možnosti in spodbujanje socialne vključenosti v lokalni skupnosti. Mladim se dogaja preko javne agencije SPIRIT spodbuja ustvarjalnost, podjetnost in inovativnost med mladimi. Z vami smo kot partnerji v mednarodnem projektu SIMS, ki krepi socialne in državljanske kompetence strokovnih delavcev.

Menim, da pri odločitvi za nadaljnje izobraževanje ni v ospredju le bližina vaše šole. Potrdili ste se s pravim pristopom in prizadevanjem za vsakega posameznika, da se počuti varnega in sprejetega. Nudite vse možnosti za kvalitetno izobraževanje. Posebej ponosna sem na sodelovanje strokovnih delavcev naše in vaše šole, kar dokazuje odprtost obeh

136

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

kolektivov in pripravljenost za strokovni dialog v prid učencem in dijakom.

Ob jubileju iskreno čestitam za bogato bero izjemnih uspehov vsem zaposlenim na Srednji šoli Slovenska Bistrica.

V teh dvajsetih letih ogromno življenja!

V sodelovanju je moč, sodelovanje nas krepi

Knjižnica Josipa Vošnjaka Slovenska Bistrica dobro sodeluje s Srednjo šolo Slovenska Bistrica, čeprav sem prepričana, da imamo še veliko odprtih možnosti sodelovanja, ki jih bomo v prihodnje tudi skupaj uresničili.

Knjižnica je dnevna soba lokalne skupnosti, tretji prostor, prostor, vreden zaupanja, prostor za izobraževanje, zabavo in razvoj ustvarjalnosti. Prav tako kakor šola tudi knjižnica pomaga na vseh ravneh razvoja in izobraževanja otrok in mladostnikov. Z brezplačnim dostopom do knjižničnega gradiva, elektronskih virov, e-knjig in informacij je knjižnica dostopna vsem, brez socialnih in kulturnih razlik.

Že vrsto let uspešno, z roko v roki, sodelujemo s srednjo šolo pri nacionalnem projektu spodbujanja bralne kulture Rastem s knjigo. Cilji projekta so spodbujati dostopnost kakovostnega in izvirnega slovenskega mladinskega leposlovja, promovirati vrhunske domače ustvarjalce mladinskega leposlovja, spodbujati bralno motivacijo dijakov in njihov obisk splošne knjižnice v svojem okolju.

Tako vodstvu šole kot njenim učiteljem in dijakom se zahvaljujem za sodelovanje in jim čestitam za uspešno delo, saj vsi skupaj prispevajo k prepoznavnosti naše srednje šole v širšem okolju.

Nikakor pa ne morem mimo povabila v knjižnico. Nekje sem prebrala, da knjižnice predstavljajo podobne vrednote kot gozd: svobodo dihanja in doživljanje lastnih čustev ter misli in tudi srečanja z drugimi ljudmi. Zato vabljeni v veliko družino bralcev.

Manca Košir je zapisala: »Dober bralec je širok človek in nima toliko stereotipov kot nekdo, ki ne bere, nima toliko predsodkov, neprimerno bolj svobodno se giblje skozi ta svet, ker leti na krilih knjig – tu pa ni omejitev.«

*Patricija Breznikar,
direktorica Knjižnice Josipa
Vošnjaka Slovenska Bistrica*

137

Matjaž Vrtovec,
ravnatelj Osnovne šole
Pohorskega bataljona
Oplotnica

O poti

Ko se pot v osnovni šoli približuje h koncu in je devetošolec najverjetneje prvič v svojem življenju postavljen pred dejstvo, da mora razmisliti o svoji poklicni prihodnosti, mu nasveti in informacije, ki jih dobi v šoli, na informativnih dnevih izbranih srednjih šol, iz medijev, od staršev in prijateljev, predstavljajo oporo in pomoč pri sprejetju te odločitve.

Osnovna šola Pohorskega bataljona že 20 let z roko v roki uspešno sodeluje s Srednjo šolo Slovenska Bistrica. Uspešno medsebojno sodelovanje se odraža predvsem v zadovoljstvu in uspehih naših (nekdanjih) učencev, ki jim je bila z vpisom na srednjo šolo v Slovenski Bistrici, torej v neposredni bližini doma, prihranjena najverjetneje marsikatera (pre)rana ura ter (pre)dolga vsakodnevna vožnja, omogočeno pa znanje, ki jih je vodilo do želene zaposlitve. Šolski programi, ki jih izvajate, ponujajo nadobudnim mladostnikom že vrsto let priložnost pridobiti izobrazbo, ki jim predvsem v domačem okolju odpira vrata v poklicni svet. Ob tem ne smemo pozabiti, da s tem doprinesejo k širjenju in bogatenju mozaika za razvoj gospodarstva na lokalni ravni.

Pred vami je še mnogo šolskih let, novih izzivov, skupnega iskanja poti in želja po doseganju zastavljenih ciljev, dosežkov in uspehov. V življenju je dovoljeno upati, se truditi, ustvarjati ter ne nazadnje uresničevati zastavljene cilje. Stil življenja, način komuniciranja, odnos do narave, do sočloveka bodo v prihodnosti zaznamovali življenje bodočih rodov. Kako uspešni bomo pri doseganju teh ciljev vsi, ki nam ni vseeno za prihodnost naših otrok, bo pokazal čas. Prepričan sem, da vam bo v iskrenem in strpnem okolju uspelo vzgojiti odgovorne in ustvarjalne državljane.

Ob tej prav posebni priložnosti, obeleževanju dvajsetletnega uspešnega delovanja Srednje šole Slovenska Bistrica, izrekam v imenu kolektiva Osnovne šole Pohorskega bataljona Oplotnica iskrene čestitke vsem, ki so v teh dvajsetih letih bili in ki so še del te uspešne zgodbe, dijakom pa, naj se v njej počutijo prijetno in varno, polni novih načrtov, pričakovanj in znanj. Tistim, ki pa to nekoč še bodo, želim, da bi bilo sodelovanje, izmenjavanje informacij ter nesebična pomoč med našima šolama še naprej tako dobro in spodbudno kot do sedaj.

138

Sloves se širi

Prehitro je minilo teh 20 mladih let, v katerih ste se, tako kot je v vašem sloganu, zagotovo razvili v šolo s poslušom za vse udeležence izobraževanja. Ta sloves se širi med osnovnošolskimi učenci in njihovimi starši, dijaki in profesorji ter krajan v neposredni okolici.

Srečanja, ko se dijaki predstavijo učencem in staršem naše šole, ko učenci sodelujejo v delavnicah podjetništva ali celo preživijo noč v prostorih šole, pa neprecenljivo bogastvo božičnih koncertov, na katere smo vabljeni, in ne nazadnje dobra in aktivna komunikacija z zaposlenimi v času vpisa v srednje šole nam dajejo vedno znova potrditev, da sodelujemo s sodobno šolo z odnosnim poudarkom; s šolo, ki je kakovostna, odprta ter povezana z dijaki in lokalno skupnostjo.

Po odličnih izkušnjah si takšnega sodelovanja želimo še naprej.

*Danica Veber,
ravnateljica OŠ
Antona Ingoliča
Spodnja Polskava*

Naj ostane tako tudi v prihodnje

Z vašo šolo sodelujemo predvsem na področju karijerne orientacije, in sicer predvsem šolski svetovalni delavki in seveda vodstvo obeh šol. Naše sodelovanje poteka vse šolsko leto, intenzivnejše pa postane nekje ob koncu jesenskih mesecev, ko se na SŠ Slovenska Bistrica srečamo svetovalni delavci osnovnih šol s tega območja.

Takrat nam ravnateljica in svetovalna delavka podrobneje predstavita, kako je potekal vpis v preteklem šolskem letu, statistiko, morebitne prepise in novosti za tekoče šolsko leto. Dogovorimo se tudi o obisku pri nas, pri čemer ste glede terminov izredno prilagodljivi. Tovrstni obiski, predvsem na razredni uri devetošolcev ali na roditeljskem sestanku, so tako z naše kot z vaše strani zelo zaželeni in dobrodošli. Srednješolci vedno pripravijo zelo zanimivo in izvirno predstavitev svoje šole, programov, ki jih izvajajo, pouka in dejavnosti, zaradi česar so naši učenci navadno zelo navdušeni. Tisti, ki vsaj malo razmišljajo o programih, ki jih izvajate, želijo šolo zagotovo bolje spoznati, večina jih tudi razmišlja o vpisu k vam.

*Silvestra Samastur,
ravnateljica OŠ
Anice Černejeve
Makole*

139

Dodatna vrednost pri predstavitvi so zagotovo posamezniki, ki nas obišejo, saj so to navadno dijaki, naši nekdanji učenci, kar ogromno pomeni našim učencem in njim, saj so tako bolj odprti in zgovorni ter manj zadržani pri postavljanju vprašanj in pridobivanju informacij. V času informativnih dni se za obisk SŠ Slovenska Bistrica odloči približno četrtnina naših učencev in navadno se vsi vrnejo z lepimi vtisi.

Zelo veseli smo tudi vsakoletnega povabila na obisk šole in koncert, ki ga pripravite, s katerega se vedno vračamo z lepimi vtisi.

S Srednjo šolo Slovenska Bistrica dobro sodelujemo in si želimo, da naše sodelovanje ostane na tako dobri ravni tudi v prihodnje. Iskrene čestitke ob jubileju.

Mag. Emil Trontelj,
načelnik UE
Slovenska Bistrica

Vedoželjni, prizadevni in odgovorni dijaki

Povezanost Upravne enote Slovenska Bistrica kot organa državne uprave s Srednjo šolo Slovenska Bistrica se je v preteklih letih izkazovala na več področjih. Vsebinsko morda najpomembnejši se je odražal v pripravljenosti in interesu upravne enote, da je omogočala prakso dijakom programa ekonomski tehnik. Vrsto let so tako bodoči ekonomski tehniki prihajali na dvotedensko obvezno prakso v našo upravno enoto, kjer smo jih na primeren način vključili v delovne procese. Dijaki so pod skrbnim mentorskim nadzorom spoznavali vsakdanje aktivnosti predvsem v delokrogu glavne in sprejemne pisarne, kjer se večina opravil nanaša na upravljanje z dokumentarnim gradivom. Torej od sprejema, odpiranja in pregledovanja pošte pa do datiranja, signiranja, razvrščanja ter evidentiranja dokumentov. Na koncu so dijaki spoznali še, kako se vršita izhod dokumentarnega gradiva ter tudi hramba oziroma arhiviranje.

Za vaše dijake lahko rečemo, da smo jih spoznali in dojemali kot vedoželjne, prizadevne in odgovorne. V tistih kratkih dveh tednih so sicer lahko spoznali le osnove pisarniškega poslovanja, verjamemo pa, da jim je ta obvezna praksa v našem kolektivu koristila. Dijaki so tako pridobili določene spretnosti, veščine, izkušnje kakor tudi spoznanja o potrebnih dodatnih znanjih in informacijah, ki jih morajo sami še pridobiti. Ne naza-

140

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

dnje pa lahko trdimo, da so dijaki na tej obvezni praksi opravili tudi za naš kolektiv koristne naloge in tako pomagali tudi našim zaposlenim.

Smo pa z vami sodelovali tudi drugače, in sicer pri sprejemu zahtev za izdajo digitalnega spletnega potrdila za fizične osebe. Naša uslužbenka je prišla na lokacijo šole, kjer je sprejemala vloge in preverila izpolnjene obrazce. Tako dijakom ni bilo treba priti osebno na upravno enoto, saj je šola sama zagotovila prostor in pripravila terminski raspored za dijake.

Odlično sodelovanje z našim kolektivom se je pokazalo tudi pri pripravi posveta o uspešnejši integraciji tujcev v lokalno okolje. Vodstvo šole je svojo vlogo organizatorja posveta več kot odlično opravilo, kar so potrdile tudi izjave udeležencev iz drugih slovenskih krajev.

Verjamemo, da se bo naše sodelovanje prepletalo tudi v prihodnje.

Povezani v mnogih prizadevanjih

Investiranje v znanje izplača najvišje obresti.

Benjamin Franklin

*Margareta Voglar,
ravnateljica OŠ Gustava
Šiliha Laporje*

Včasih težko razumemo misli in občutke, veselje in skrbi drugih, dogajanje na Srednji šoli Slovenska Bistrica pa mi je tako blizu, da se zlahka poistovetim z vami. Na Osnovni šoli Gustava Šiliha Laporje smo namreč lani pod imenom Laporški hram učenosti – vrata v svet obeležili 190-letnico organiziranega šolstva v Laporju in 50-letnico poimenovanja šole po profesorju Gustavu Šilihu.

Ob tem še močneje občutim, da smo povezani v številnih prizadevanjih, predvsem pa v zavesti, da v določenem zelo občutljivem obdobju pomagamo negovati drobne in nežne listke na drevesih življenja številnih mladih, sposobnih, željnih znanja in odprtih za izzive in priložnosti na tej ali oni strani vrat. Vsako leto se nekaj učencev, ko zapuščajo naš hram učenosti, odloči del svoje poti prehoditi z vami. Verjamejo vase in vam zaupajo ter mnogi dosegajo uspehe, ob katerih smo za nekaj trenutkov spet vsi skupaj, ponosni in prepričani, da je vse tako, kot mora biti.

141

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

Veseli pa smo tudi naših vsakoletnih druženj v delavnicah podjetništva, ki jih izvajate na naši šoli, ali na vašem tradicionalnem koncertu, ki ga obiščejo devetošolci. Tudi tam vzklijejo in rastejo pomembne ideje, kako ustvarjalno in koristno oplemenititi svoj jutri.

Iskreno vam čestitam ob vašem jubileju in upam ter verjamem, da so pred vami in nami še mnogi.

*Radmila Bikić Magdić,
ravnateljica Glasbene šole
Slovenska Bistrica*

Navdih za nadaljevanje

Naša vzgojno-izobraževalna zavoda povezujeta predvsem glasba in kreativno medsebojno sodelovanje.

Zaradi obsežnih in zahtevnih tehničnih pogojev smo vam hvaležni za vso pomoč pri izvedbi božično-novoletnega koncerta Glasbene šole Slovenska Bistrica, ki nam ga omogočite uprizoriti v svoji večnamenski dvorani, pri čemer nam zelo pomaga gospod Danilo Janžič, ki je nekoč bil tudi naš sodelavec.

Veseli smo sodelovanja na področju glasbe in kulturnega udejstvovanja dijakov, ki so nekoč bili naši učenci. S svojim pridobljenim glasbenim znanjem lahko prispevajo in sodelujejo v sekcijah, kot sta šolski band in pevski zbor.

Vaše gostoljubje in prijaznost nas navdihujeta za nadaljnje uspešno sodelovanje.

*Andrej Kolmanič,
glavni izvršni direktor
skupine Impol*

Strokovno, predano in z veliko entuziazma

Medsebojno sodelovanje in podpiranje znotraj lokalne skupnosti je nujno za nadaljnjo rast in razvoj skupnosti. Vzoren primer tega je Srednja šola Slovenska Bistrica, ki ob poslanstvu poučevanja in izobraževanja mladih razmišlja tudi o zaposljivosti mladih in o njihovi kakovosti življenja.

Zavedanje, da Občina Slovenska Bistrica zaradi svoje industrijske usmerjenosti potrebuje tudi ustrezno izobraževalno infrastrukturo, je doprineslo k širitvi ponudbe izobraževalnih programov znotraj Srednje šole Slovenska Bistrica, ki se je aktivno zavzemala za pridobitev programa metalurški tehnik. Po večletnem trudu je pobuda uspela.

142

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

Program metalurški tehnik je pomembna pridobitev za Občino Slovenska Bistrica, in to predvsem za mlade, ki si še oblikujejo svojo karierno pot in imajo tako priložnost, da se v lokalnem okolju vključijo v šolanje, ki jim bo omogočilo realne izhode v zaposlitev v panogi, ki ustvarja skoraj četrtno državnega BDP-ja.

Tovrstni projekt ne bi bil uspešen brez agilnosti srednje šole in njenega osebja, ki je v uspešno izvedbo programa vložilo veliko energije. Prav tako tudi nadaljnje sodelovanje – poučevanje dijakov, opravljanje počitniške prakse, mentorstvo – poteka tekoče, vidna sta trud in energija celotnega osebja.

Cenimo odprtost srednje šole in partnerski odnos ter pripravljenost na širitev sodelovanja izven okvirov. Strokovno, predano in z veliko entuziazma.

Iz knjige vtisov

Alenka Godec,
pevka

20.12.2011

Morda mi nasključijo, da je naša družina pred leti mevala prijetne stike ravno z družnico iz slovenske Bistvice. Izgleda, da se tu tiho pravi, steno in prijetni ljudje. Vsebu sem tega našega sodelovanja, toliko mladile glasbenikov, pevke, pevci polnih entuziazma in dobre volje z dolgo niseem videla.

V vaši družbi mi je bilo lepo, toplo in se ustrežalo. Hvala za te prijetne občutke, ki so mi polepsali mojo glasbeno pot. Vsem srečno, vse dobro in se naprej tako vrsto prijavljajte koncerte. *Alenka Godec*

144

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

bil je lep dopolden, kakor
da bi bil večer.

Hvala

Drago Jančar

Stonema Bistica, 5-12-2012,
na Miklavšev.

Drago Jančar,
pisatelj

Tako kot je lep in svetel naša sota
in kot sta v mladosti in knjižnici
maj tudi naša največja oblika svetloba
velikonočnega jutra

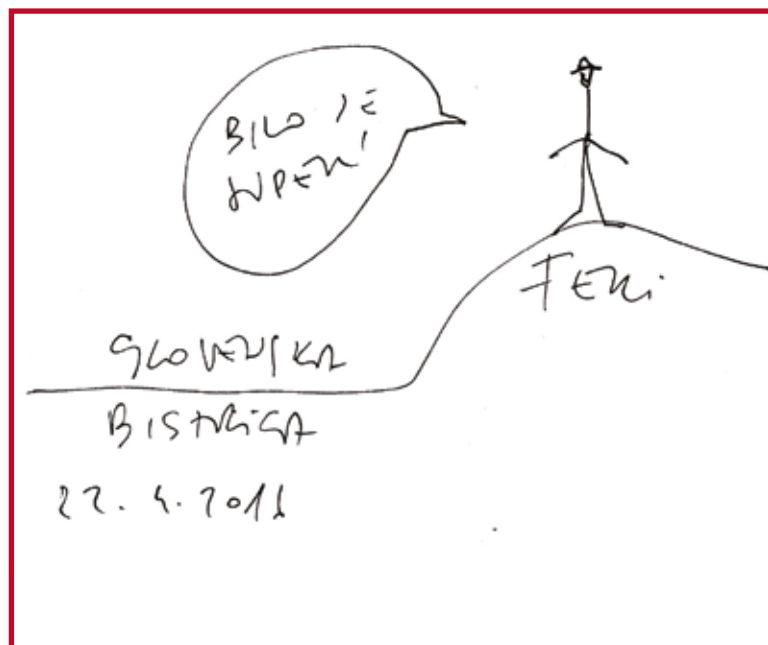
Milada Kalezić

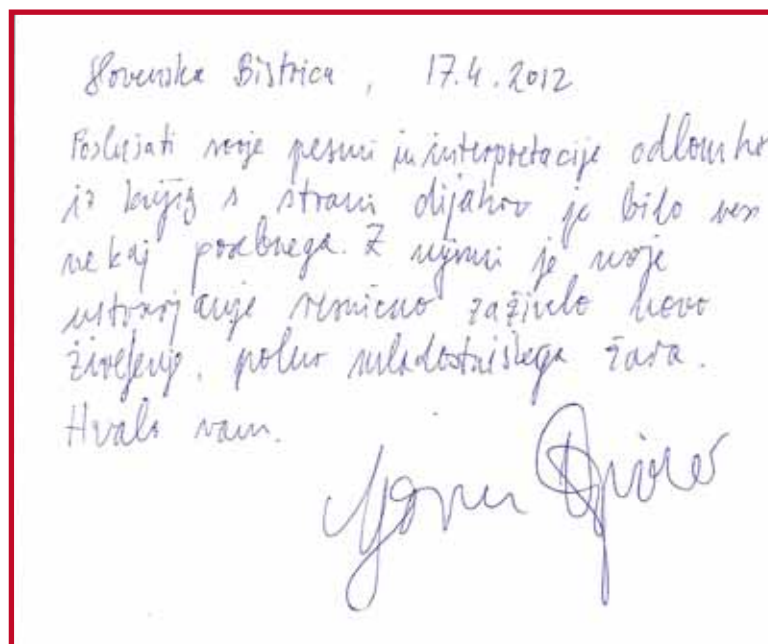
Milada Kalezić,
igralka

Feri Lainšček,
pisatelj

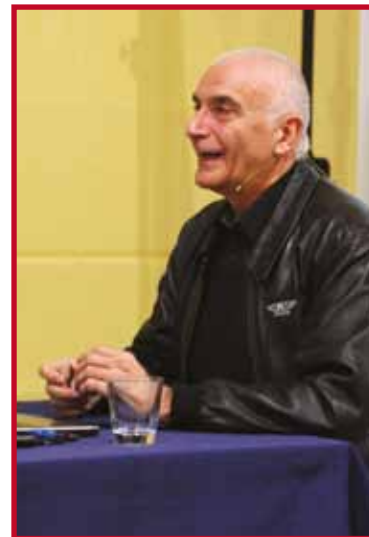

Goran Vojnović,
pisatelj

Vpam da bo moj obisk pripomogel k odpravljanju
ovir v glavah mladih naše šole

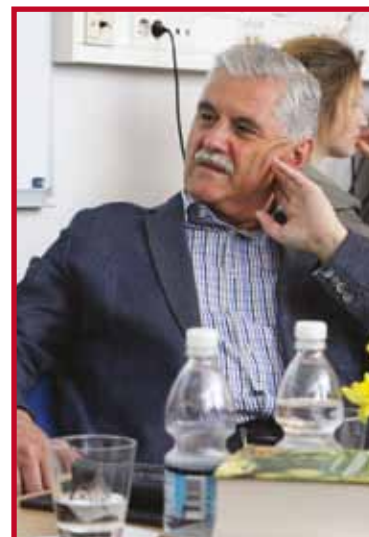
Janaj / ro 19. 1. 2014

Ivo Boscarol,
podjetnik

Jelena, hvala vodstvu šole, profesorjem
in seveda prijateljem, ki so pogovoru o mojem
delu sledili zbrano in z interesom.
Želim vam vse dobro in ustvarjalno se
naprejš!

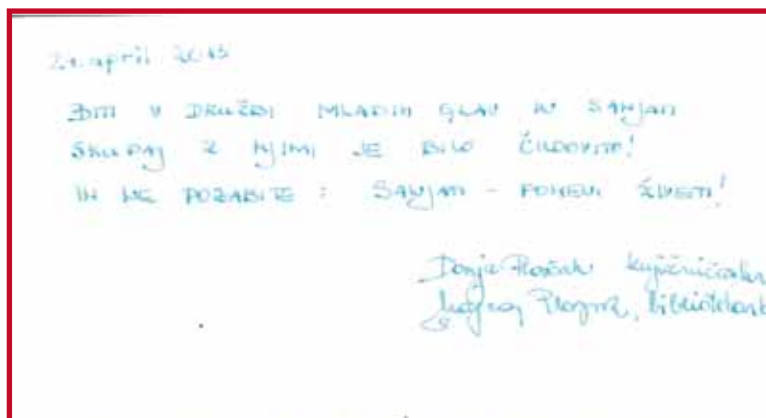
Andrej Brvar
24/4/018

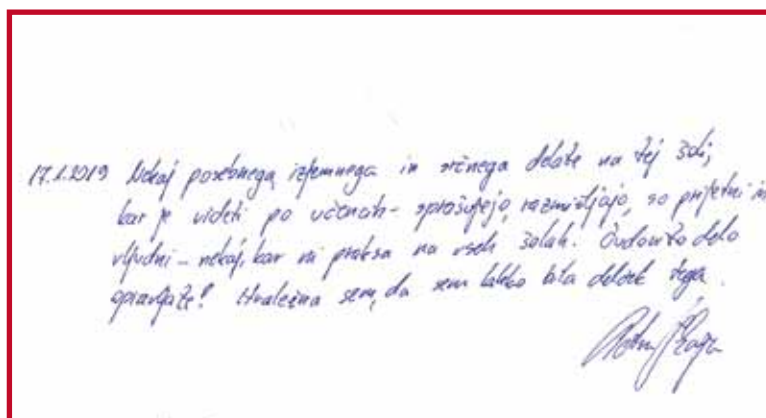
Andrej Brvar,
pesnik

Darja Plavčak,
knjižničarka

Petra Škarja,
podjetnica

1.11.2008

Spoštovani nadeženci in dijaki Gimnazije in ekonomsko šole Slovenske Bistrice!

Še vedno čast mi je, da se kot prva upravnica v spominsko
krajšo šolo, ki pa ima že desetletno tradicijo. Iskreno vam
čestitam ob vašem jubileju in vam želim še veliko
uspešnih desetletij, v katerih se bodo mojegovi nasledniki
polnili z znanjem.

Velja odprtost in spontanost kot tudi želja po znanju, ki sem
jo začela ob obisku, je enaka, da šola želi delovati
in tudi deluje v smeri odprtosti do znanj. Naj vas
to spodbuja tudi v naprej.

prof. dr. Nataša Vaupotič
dekanica Fakultete za
naravoslovje in matematiko UH

Prof. dr. Nataša Vaupotič,
fizičarka

5. marec 2015

Najlepša hvala za prijeten sprejem. z
veseljem prihajam v Slovensko Bistrico
in veseli me, kako uspešna je postala
naša
srednja šola.

Veliko uspehov in se vidimo!

Maruša Bradač

Prof. dr. Maruša Bradač,
astrofizičarka

Prof. dr. Thomas Riley,
biolog

23 April 2014
Many thanks for your hospitality
and for making my visit so enjoyable.
I hope I can come back in a
different car!
Tom Riley
prof. dr. THOMAS RILEY

Vlasta Nussdorfer,
varuhinja človekovih pravic

27. april 2014
Daa oicome urice, li am jila protivela
lea vaji voli, mi bo atol a pijavacu
spouim. Lepa - rjenu lepa in esodene
vota. Juste tede krosne dijalekij in
dijake. Lepa, da mi upela kistiheja
vavala predstiniti do popselosti.
Arditke so na vaji picelesja.
Plevali osebja in rovatelji
le oči talila vol!
S poselni Vlasta Nussdorfer

Umetniški utrinek

Pismo sebi

*Mateja Pačnik Kolenc
(2003–2007)*

Sem iskalka neuhojenih poti in magistrica kulturologije. Raziskujem zgodbe življenja, z drugimi rada delim svoja znanja, ideje, nalezljivi entuziazem in kreativnost.

Draga moja,

spoznala si, da imeti rad sebe le ni tak kliše, kot si si morda predstavljala. Da je zelo resnična reč in hkrati ena težjih stvari, ki se jih je v življenju treba naučiti. Zdaj ti gre dobro od srca in rok. Večkrat se spomni čuječnosti in se prizemlji v trenutke, ki so prav zares minljivi. Ko si v stresu, trebušno dihaj in si zmasiraj čeljustni sklep – zares pomaga. Vadi hvaležnost – ni ga lepšega občutka, ko se spomniš, za kaj vse si hvaležna, sploh ko gre tudi za najbolj samoumevne stvari (streho nad glavo, hrano na krožniku, zdravje tebe in tvojih bližnjih).

Ko teža dneva postane prevelika, odloži nahrbtnik in nikar si ne nalagaj nahrbtnikov drugih. In zapomni si – najboljše stvari so vedno zastonj – iskren otroški smeh, objemi po meri, iskrive debate in razgledi s sosednjega hriba.

Veliko se smej in počni stvari, ki te delajo srečno.

Utri si svojo pot

*Timotej Peter Valcl
(2013–2017)*

152

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Odpiranje vrat v svet

Domen Unuk, 3. α

153

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

Ujeti v brezosebnem času

*Christian Fluher
(2011–2015)*

Vrata v svet
Maša Brdnik, 3. b

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

16. 8.

pusti mi balone idealov
faulirani študentje
doktorji za trakom
neukrotljive
neubesedljive
sanje
neuresničljive
najstniške nosečnosti
osirotele mamice
tonejo v pozabo
filozofija določenosti
religija znanosti
nezadovoljstvo zdravimo
s teorijami zarote
letala spuščajo kemikalije
v črtah na nebu zapisana usoda
človeštva
tebe
živimo na kosteh prednikov
bolezen norih krav
najboljši napad je užaljenost
aktivizem stroj za tiskanje denarja
ušive vzmetnice milijonarjev
sreča na vrhovi
do šest let
helij dviga standarde zadovoljstva

Špela Ačko (2014–2018)

Sem Špela, kolikor pač pove ime o osebi. Trenutno sem študentka matematike in še iz srednje šole nič kaj dobra v opisovanju sebe. Navdušujem se nad preživljanjem časa na soncu z zelenim čajem in s kako dobro knjigo ali kolegi, ker, bodimo realni, ali je sploh lahko kaj boljšega kot to?

155

Vrata v svet
Eva Bolko, 4. b

156

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

A conceptual image featuring a white, paneled door floating in space. The door is tilted diagonally, with its handle and lock visible. Below the door, the blue and white horizon of the Earth curves across the frame. The lower half of the image is filled with a dense, glowing network of yellow and orange lights, resembling a satellite view of city lights or a complex data network. The background is a deep black space.

Z znanjem,
ustvarjalnostjo in
s sodelovanjem
odpiramo vrata
v svet

Komu odpiramo vrata: zaključni letniki

Šolsko leto 2001/2002

Program trgovec, 3. c (Ljubo Gričnik, prof.)

Program trgovec, 3. d (Lidija Pahič, univ. dipl. ekon.)

Šolsko leto 2002/2003

Program ekonomski tehnik, 4. a (Anita Ivačič, prof., Lidija Pahič, univ. dipl. ekon.)

Program ekonomski tehnik, 4. b (Vasja Eigner, prof.)

Program trgovec, 3. c (Sonja Plaznik, prof.)

Program trgovec, 3. d (Andreja Šulek, univ. dipl. ekon.)

Šolsko leto 2003/2004

Program ekonomski tehnik, 4. a (Andreja Rozman, prof., Jure Vračun, prof.)

Program ekonomski tehnik, 4. b (Dejan Šlamberger, prof.)

Program ekonomski tehnik, 5. c (Nataša Gumilar Papotnik, prof., Marko Križanič, prof.)

Program trgovec, 3. c (Iztok Utenkar, prof.)

Program trgovec, 3. d (Andreja Šulek, univ. dipl. ekon.)

Program trgovec, 3. e (Mateja Petrič Podvršnik, prof., Vlado Ostruh, prof.)

Šolsko leto 2004/2005

Program ekonomski tehnik, 4. a (Tanja Dabanović, prof.)

Program ekonomski tehnik, 4. b (Ljubo Gričnik, prof.)

Program ekonomski tehnik, 4. c (Robert Obrul, prof.)

Program ekonomski tehnik, 2. f (Simona Luetič, univ. dipl. ekon.)

Program trgovec, 3. c (Primož Riegler, prof.)

Program trgovec, 3. ds (Lea Lorber Podbrežnik, univ. dipl. ekon.)

158

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Šolsko leto 2005/2006

Program ekonomski tehnik, 4. a (Pika Smogavec, prof.)
Program ekonomski tehnik, 4. b (Boštjan Petak, univ. dipl. ekon.)
Program ekonomski tehnik, 2. f (Sibili Simonič, univ. dipl. ekon.)
Program trgovec, 3. e (Andreja Šulek, univ. dipl. ekon.)
Program trgovec, 3. es (Cirila Hajšek Rap, univ. dipl. ekon.,
Metka Šujica, univ. dipl. ekon.)

Šolsko leto 2006/2007

Program gimnazija, 4. a (Lidija Šalamun, prof.)
Program gimnazija, 4. b (mag. Damijana Gregorič, prof., Jure
Vračun, prof.)
Program ekonomski tehnik, 4. c (Barbara Korošec, univ. dipl. ekon.)
Program ekonomski tehnik, 4. d (Lidija Pahič, univ. dipl. ekon.)
Program ekonomski tehnik, 2. f (Simona Luetič, univ. dipl. ekon.)
Program trgovec, 3. e (Iztok Utenkar, prof.)
Program trgovec, 3. es (mag. Kristijan Breznik, prof., Sabina
Grabar, prof.)

Šolsko leto 2007/2008

Program gimnazija, 4. a (Vera Manić, prof.)
Program gimnazija, 4. b (Gregor Artnik, prof.)
Program ekonomski tehnik, 4. c (Sonja Plaznik, prof.)
Program ekonomski tehnik, 4. d (Dejan Šlamberger, prof.)
Program ekonomski tehnik, 2. f (Boštjan Petak, univ. dipl. ekon.)
Program trgovec, 3. e (Andreja Šulek, univ. dipl. ekon.)
Program trgovec, 3. es (Lea Lorber Podbrežnik, univ. dipl. ekon.)

Šolsko leto 2008/2009

Program gimnazija, 4. a (Primož Riegler, prof.)
Program gimnazija, 4. b (mag. Marjan Kampuš, prof.)
Program gimnazija, 4. c (Robert Obrul, prof.)
Program ekonomski tehnik, 4. č (Nataša Gumilar Papotnik, prof.)
Program ekonomski tehnik, 4. d (Mateja Petrič Podvršnik, prof.,
Barbara Korošec, univ. dipl. ekon.)
Program ekonomski tehnik, 2. f (Simona Luetič, univ. dipl. ekon.)
Program trgovec, 3. e (Sibili Simonič, univ. dipl. ekon.)

Šolsko leto 2009/2010

Program gimnazija, 4. a (Dušica Štiblar Božović, prof.)
Program gimnazija, 4. b (Jasna Županič, prof.)
Program gimnazija, 4. š (Andreja Alatič, prof., Ranko Leskovar, prof.)
Program ekonomski tehnik, 4. c (Ljubo Gričnik, prof.)
Program ekonomski tehnik, 4. d (Bojana Vovko, prof.)
Program ekonomski tehnik, 2. f (Simona Furman, prof.)
Program trgovec, 3. e (Lea Lorber Podbrežnik, univ. dipl. ekon.)

Šolsko leto 2010/2011

Program gimnazija, 4. a (mag. Marko Žigart, prof.)
Program gimnazija, 4. b (Tanja Dabanović, prof.)
Program gimnazija, 4. c (Mateja Lešnik, prof.)
Program ekonomski tehnik, 4. č (Andreja Šulek, prof.)
Program ekonomski tehnik, 4. d (Jure Vračun, prof.)
Program ekonomski tehnik, 2. f (Sibili Simonič, univ. dipl. ekon.)
Program trgovec, 3. e (Cirila Hajšek Rap, univ. dipl. ekon.)

Šolsko leto 2011/2012

Program gimnazija, 4. a (mag. Gregor Artnik, prof.)
Program gimnazija, 4. b (Vera Manić, prof.)
Program gimnazija, 4. c (Vesna Sever, prof.)
Program ekonomski tehnik, 4. č (Barbara Korošec, univ. dipl. ekon.)
Program ekonomski tehnik, 4. d (Lidija Pahič, univ. dipl. ekon.)
Program ekonomski tehnik, 2. f (Lea Lorber Podbrežnik, univ. dipl. ekon.)
Program trgovec, 3. es (Andreja Žigart, prof.)

Šolsko leto 2012/2013

Program gimnazija, 4. a (Lidija Ličen, prof.)
Program gimnazija, 4. b (Tanja Dabanović, prof.)
Program ekonomski tehnik, 4. č (Boštjan Petak, univ. dipl. ekon.)
Program ekonomski tehnik, 4. d (Simona Luetič, univ. dipl. ekon.)
Program ekonomski tehnik, 2. f (Simona Furman, prof.)
Program trgovec, 3. e (Cirila Hajšek Rap, univ. dipl. ekon.)

Šolsko leto 2013/2014

Program gimnazija, 4. a (Dejan Šlamberger, prof.)
Program gimnazija, 4. b (mag. Marjan Kampuš, prof.)

160

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Program ekonomski tehnik, 4. č (mag. Pika Smogavec, prof.)
Program ekonomski tehnik, 4. d (Mateja Petrič Podvršnik, prof.)
Program ekonomski tehnik, 2. f (Andreja Šulek, univ. dipl. ekon.)
Program trgovec, 3. e (Ivana Moškotevc, prof.)

Šolsko leto 2014/2015

Program gimnazija, 4. a (Jasna Županič, prof.)
Program gimnazija, 4. b (Nataša Gumilar Papotnik, prof.)
Program gimnazija, 4. c (Primož Riegler, prof.)
Program ekonomski tehnik, 4. č (Meta Suhadolnik Seljak, prof.)
Program ekonomski tehnik, 4. d (Andreja Rozman, prof.)
Program ekonomski tehnik, 2. f (Cirila Hajšek Rap, univ. dipl. ekon.)
Program trgovec, 3. e (Robert Obrul, prof.)

Šolsko leto 2015/2016

Program gimnazija, 4. a (mag. Marko Žigart, prof.)
Program gimnazija, 4. b (mag. Damijana Gregorič, prof.)
Program ekonomski tehnik, 4. č (Ljubo Gričnik, prof.)
Program ekonomski tehnik, 2. f (Andreja Šulek, univ. dipl. ekon.)
Program trgovec, 3. e (Simona Luetič, univ. dipl. ekon.)

Šolsko leto 2016/2017

Program gimnazija, 4. a (Urška Krušič, prof.)
Program gimnazija, 4. b (Vera Cunk Manić, prof.)
Program ekonomski tehnik, 4. č (Lidija Pahič, univ. dipl. ekon.)
Program ekonomski tehnik, 2. f (Robert Obrul, prof.)
Program trgovec, 3. e (mag. Boštjan Petak, univ. dipl. ekon.)

Šolsko leto 2017/2018

Program gimnazija, 4. a (Maja Kodrič Crnjakovič, prof.)
Program gimnazija, 4. b (mag. Marjan Kampuš, prof.)
Program ekonomski tehnik, 4. č (Mateja Petrič Podvršnik, prof.)
Program ekonomski tehnik, 2. f (Simona Luetič, univ. dipl. ekon.)
Program trgovec, 3. e (Andreja Šulek, univ. dipl. ekon.)

Šolsko leto 2018/2019

Program gimnazija, 1. a

(Vera Cunk Manić, prof.)

Bečirović Novak, Hana
Bombek, Tara Neva
Črešnar, Ines
Durič, Lucija Lučka
Flis, Anže
Gregorič, Lučka
Islamoska, Sara
Kropec, Ana
Leskovar, Lana
Lešnik, Anže
Lorenci, Luka
Martinjak, Miha
Očko, Anne-Mari

Ozimič, Aljaž
Pelko, Urška
Pinter, Nino
Prosenak, Lana
Radanović, Matić
Rebernak, Julija
Selaković, Jaka
Sever, Matej
Smogavec, Jaka
Šalabalija, Jaša
Špes, Mija
Šuntner, Jan
Vrbek, Domen

162

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Program gimnazija, 1. b

(mag. Marko Žigart, prof.)

Babič, Tjaša
Bolko, Sara
Burlak, Neja
Gavrić, Danijel
Gavrić, Dejan
Germ, Živa Ana
Kokol, Anja
Kos, Amadeja
Krošel, Eva
Ljubša, Sara
Mikložič, Jan
Mlakar, Andraž
Mušič, Anja
Nagode, Anika
Pešak, Juš

Prosenjak, Neja
Ratuznik, Eva
Stramšak, Srečko
Stražišar, Lina
Šalinović, Emina
Tkalčič, Lana
Trantura, Nejc
Veras, Nina
Vivod, Tjaša
Zadek, Gašper
Zlodej, Vanesa

163

Program gimnazija, 2. a

(Nataša Gumilar Papotnik, prof.)

Dovnik, Urška
Gaber, Luka
Gaber, Maruša
Grilj, Martin
Hrastnik, Žiga
Jug, Ana Marija
Jug, Kristina
Juhart, Alen
Leva, Nika
Mageš, Kim
Moškotevc, Jakob
Novak, Tinkara
Pišek, Hana
Podlesnik, Primož
Potočnik, Metka

Pučnik, Pija
Pušič, Nika
Radulović, Zarja
Rožman, Žan
Škof, Primož
Štern, Nastja
Šušnjara, Tibor Vito
Vantur, Niki
Višnar, Lana
Volavc, Polona

164

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Program gimnazija, 2. b

(Primož Riegler, prof.)

Bedjanič, Zala
Bolko, Gal
Brezovšek, Karmen
Brumec, Hana
Ježovnik, Eva
Jug, Eva
Kranjčec, Katja
Kresnik, Nina
Kunčič, Špela
Kušar, Paskal
Lerher Šalamun, Marcel
Leskovar, Gal
Lončarič, Tilen
Lorenci, Leon
Malovrh, Filip

Medved, Naja
Mlakar, Filip
Novak, Zara
Rihtar, Kristina
Ritonja, Ajda
Skrbinek, Laura
Šošter Turin, Amanda
Tomazin, Doroteja
Žnidarič, Mia

165

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Program gimnazija, 3. a

(Mateja Lešnik, prof.)

Bera, Ema
Beranič, Vid
Cafuta, Nina
Cafuta, Tina
Capl, Špela
Fanaj, Djellza
Gajšt, Kaja
Gorinšek, Laura
Grifič, Nuša
Ivič, Lana
Janžič, Blažka
Korošec, Kaja
Kukovič, Mia
Otorepec, Neven
Pešak, Jaka

Prepelič, Bine
Pristovnik, Aljaž
Pučnik, Blaž
Pufič, Tiana
Sobočan, Anže
Sobotič Verdnik, Uroš
Sodin, Hana
Šoštar, Luka
Unuk, Domen
Žilavec, Lucija

166

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Program gimnazija, 3. b

(Jasna Županič, prof.)

Berlič, Neža
Brdnik, Maša
Dovnik, Rebeka
Fornuzzi, Maja
Frešer, Marisa
Gradišnik, Hana
Gregorič, Izidor
Gril, Živa
Hozjan, Urška
Hozjan, Žan
Justinek, Niko
Korošec, Maša
Krajnc, Domen
Majcen, Žiga
Mesarič, Luka

Mihailović Potroč, Luka
Miklič, Staš
Mikulič Vernik, Vita
Pečovnik, Lina
Pirec, Urška
Predan, Anika
Preisak Kurnik, Maruša
Rafot, Laura
Simonič, Eva
Stegne, Tisa
Svenšek, Jure
Šlamberger, Vitan
Tajnikar, Lea
Trobentar, Iza

167

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Program gimnazija, 4. a

(mag. Gregor Artnik, prof.)

Brkljačič, Vid
Capl, Veronika
Detiček, Nuša
Erker, Aljaž
Erker, Katarina
Gajšek, Matic
Globovnik, Monika
Jesenek, Klara
Jovič, Fiona Jožefa
Justinek, Iva
Keršič, Klemen
Klemenčič, Ema
Kohne, Vesna
Nekrep, Jakob
Novak Domijan, Jan
Novak, Ela
Petrič, Maja

Pušnik Bakšič, Nik
Ramšak, Laura
Ribič, Sara
Sagadin, Urška
Selaković, Urška
Šretl, Vito
Štukl, Luka
Tič, Katarina
Vršec, Tjaša
Žišt, Vid

168

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Program gimnazija, 4. b

(Tanja Dabanović, prof.)

Berdnik, Eva
Bolko, Eva
Brdnik, Katarina
Colja, Tibor
Dover, Neja
Ferlež, Anja
Gašparič, Mario
Godec, Luka
Goričan, Tina
Jagodič, Matic
Kitak, Špela
Knez, Nik
Koren, Matevž
Kos, Mia
Kranjc, Lea
Kušar, Stela
Pliberšek, Timotej

Polh, Lara
Potočnik, Eva
Ratej, Rebeka
Rojs, Izidor
Sajko, Nika
Sobočan, Anja
Strnad, Kaja
Tomažič, Ines
Vavdi, Valentina
Vučina, Alen
Zagoršek, Barbara

169

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Program metalurški tehnik, 1. c

(Ljubo Gričnik, prof.)

Balantič, Nejc

Brence, Miha

Cehtl, Matevž

Erker, Žiga

Gosnik, Mike

Gosnik, Sara

Gracej, Jan

Ivetič, Teo

Kodrič, Jan

Korošec, Miha

Košir, Žan

Perko, Blaž

Podlesnik, Tinkara

Polanc, Ajda

Pristovnik, Nejc

Razboršek, Jure

Repnik, Sara

Rizvanaj, Selman

Savski, Lan

Škrinjar, Domen

Štern Pogorevc, Srečko

Visenjak, Dušanka

Vratar, Miha

170

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Program metalurški tehnik, 2. c

(Jure Vračun, prof.)

Blažič, Gorazd

Flis, Blaž

Globovnik, Jakob

Hajšek, Katarina

Hrovat, Vid

Janžič, Denis

Jug Blagovič, Žana

Juhart, Ana

Juhart, Lovro

Juhart, Tinkara

Kalšek, Žiga

Kapun, Dan

Kapun, Žiga

Krček, Žan

Lešnik, Jan

Novak, Jakob

Očko Smogavec, Tomi

Podgrajšek, Nace

Rakuša, Timotej

Satler, Miha

Simonič, Lana

Skerbiš, Rok

Šega, Marko

Šmigovc, Denis

Špes, Sebastijan

Trtnik, Klemen

Vrečer, Sergej

171

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Program metalurški tehnik, 3. c

(mag. Pika Smogavec, prof.)

Bohak, Tilen
Črešnar, Jan
Ferk, Tim
Janžič, Aljaž
Jesenek, Gašper
Kebert, Luka
Klinc, Maja
Kočnik, Sebastjan
Korošec, Alen
Kotar, Žan
Krajinović, Stjepan
Lašič, Tim
Leskovar, Tilen
Lunežnik, Žiga
Novačan, Miha

Pahole, Miha
Polajžar, Rene
Prosenc, Nejc
Rojko, Denis
Selinšek, Miha
Smogavec, Žiga
Sternad, Lucija
Šega, Monika
Tršinar, Blaž
Založnik, Tilen
Zlodej, Gašper

172

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Program ekonomski tehnik, 1. č

(Robert Obrul, prof.)

Bislimaj, Astrit
Bogatin, Maja
Bolko, Urban
Bradan, Nika
Brglez, Tjaša
Cvahte, Tina
Črešnar, Franja
Dušej, Živa
Falež, Nika
Feltrin, Zala
Filipič, Zala
Gorenak, Gal

Goričan, Matija
Kodrič, Nika
Kokollari, Ajshe
Korošec, Rebeka
Korošec, Zala
Lešnik, Meta
Majal, Valentina
Pak, Maja
Pečovnik, Matija
Qunglla, Elmedina
Slaček, Tinkara
Sternad, Neja

173

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Program ekonomski tehnik, 2. č

(Marko Križanič, prof.)

Bislimaj, Malsore
Frešer, Klementina
Gaber, Monika
Jevšinek, Eva
Korošec, Dare
Leva, Maja
Maček, Jaka
Mernik, Anton Sebastjan
Pečovnik, Ana Zala
Planinšek, Tamara
Plavčak, Nastja
Pliberšek, Katja

Reshani, Endrit
Savski, Zala
Sovinc, Alja
Štern, Aljaž
Štern, Kristina
Valand, Evita
Vetrih, Nika
Zalokar, Neva

174

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Program ekonomski tehnik, 3. č

(Iztok Daniel Utenkar, prof.)

Ajd, Tina

Curk, Sara

Filipič, Mia

Golihleb, Ana

Guček, Tjaša

Juhart, Ana Maria

Mihelak, Mojca

Miljkovič, Daša

Mlakar, Ajda

Očko, Klara

Očko Smogavec, Jan

Pegan, Klarisa

Pušnik, Tjaša

Saramati, Ibrahim

Studenčnik, Lara

Vučina, Matic

Zorman, Tina

175

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Program ekonomski tehnik, 4. č

(Cirila Hajšek Rap, univ. dipl. ekon.)

Ačko, Katja
Ačko, Klavdija
Antolič, Anej
Bajrič, Eldin
Bek, Andrej
Bislimaj, Arjana
Breznik, Mateja
Čuden, Martin
Dorontić, Doris
Fifer, Tadeja
Fišinger, Sara
Ganzitti, Nuša
Hojnik, Jan
Jelen, Urban
Juhart, Lucija

Juhart, Urban
Jurič, Andraž
Jurič, Jasmina
Keršič, Zala
Komplet, Maruša
Mažič, Gloria
Mencinger, Žan
Pišotek, Doroteja
Polanec, Žan
Ratej, Kati
Unger, Iva
Vehovar, Nives
Višnar, Eva
Vukalić, Lejla

176

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Program ekonomski tehnik, 1. f

(Andreja Šulek, univ. dipl. ekon.)

Arnuš, Patrik
Brdnik, Tadey
Brezovšek, Simona
Budimlić, Đula
Burk, Iris
Pačnik, Nejc
Premoša, Dejan
Trdin, Rok

177

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

Program ekonomski tehnik, 2. f

(Andreja Rozman, prof.)

Grobelnik, Nastja
Jevšenak, Iris
Juhart, Jasna
Kovše, Alen
Saramati, Fatjeta
Stojilković, Milica
Šift, Vanessa
Xhemaj, Dorentina

178

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Program trgovec, 1. e

(Simona Luetič, univ. dipl. ekon.)

Budimlić, Jasmina
Hajdari, Blerand
Islamaj, Imran
Jelen, Saška
Juhart Skerbiš, Gabriel
Lepej, Teja
Lunežnik, Domen
Marčinko, Alen
Mencinger, Viktorija
Mlinar, Danijela
Šarišská, Amanda

179

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

Program trgovec, 2. e

(Violeta Vivod, prof.)

Fijavž, Maja

Islamaj, Shkelzen

Kadriaj, Agnesa

Kos, Ana

Paçarizi, Leuart

Petek, Andraž

Ravnjak Kovše, Špela

Ribić, Amina

Rimanczy, Zach Clinton

Šalja, Emina

Travnikar, Tadej

Žist, Anja

180

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Program trgovec, 3. e

(mag. Boštjan Petak, univ. dipl. ekon.)

Adan, Mojca
Arifaj, Jehona
Erker, Klementina
Goričan, Tjaša
Hudolin, Boštjan
Kokol, Alen
Kokol, Tilen
Krasniqi, Albert
Lašič, Patricija
Leskovar, Špela
Lubej, Denis

Pelc, Marsel
Selimi, Shkendie
Selinšek, Gašper
Šavron, Gaja

181

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Kam odpiramo vrata

Lepo se je vrniti v objem otroka

Slovenska Bistrica:

Pia (2007–2011) in

Jurij (2005–2009) Plaznik,

zdravnika in starša

Ponedeljek, 11. februarja 2019

Bine se je zbudil v nov sončen dan, tik preden je začela zvoniti budilka. Že zjutraj smo se vsi trije iz Makol odpravili v Slovensko Bistrico, saj smo imeli za njegovih devet mesecev pregled pri pediatru in cepljenje. Jurij je imel dopust (zdravniško življenje ni klasičen teden, prosti dnevi so lahko zamenjani) in dan, ki nam je preostal, smo želeli kar najbolje izkoristiti. Ker je Bine res živ dojenček, najlepše pa je gledati otroško veselje, smo dan posvetili kopanju v Termah Olimje. Ko sva hodila še v srednjo šolo, sva občasno za sprostitev šla na kopanje in v savno; odkar smo trije, to doživljava čisto drugače.

Pia

Torek, 12. februarja 2019

Zjutraj sem se zbudil deset minut pred budilko, ki je bila nastavljena na 5.20. Kmalu za tem sta se zbudila tudi Pia in Bine. Odšli

Mi trije ...

182

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

smo v Slovensko Bistrico, kjer sva Bineta oddala v varstvo njegovi babici, nato sva se odpeljala do UKC Maribor. Pia, ki je trenutno na porodniškem dopustu, sicer pa dela kot zdravnica pripravni-
ca, je odšla na oddelek za patologijo. Pred izbiro specializacije
želi namreč izvedeti dodatne informacije na posameznih podro-
čjih. Jaz sem odšel na oddelek za kožne in spolne bolezni, kjer kot
zdravnik specializant opravljam specializacijo iz dermatovene-
rologije. Po službi smo okoli pol petih pri Piinih starših pojedli ko-
silo, nato smo se odpeljali v Makole. Pred prihodom domov smo
odšli še v vrtec Makole, kjer je Pia igrala klavir na prireditvi, ki so
jo vzgojiteljice vrtca pripravile otrokom in staršem ob kulturnem
prazniku. Z Binetom sva se seveda udeležila prireditve in uživala
ob branju, petju in igranju otroških pesmi. Domov smo prišli malo
po šesti uri. Sledilo je pospravljanje in kuhanje Binetove večerje.
Po hranjenju je bilo na vrsti kopanje, malo igranja in ob osmih
čas za spanje. Na srečo je Bine hitro zaspal, tako da sva lahko
v miru pojedla večerjo. Po večerji sva za eno uro odšla vsak za
svoje knjige (ja, v medicini učenja ne zmanjka ...). V posteljo sva
se ulegla ob desetih. 5.20 bo kmalu.

Jurij

Sreda, 13. februarja 2019

Dan se je začel kot vsak v delovnem tednu, najprej je vstal Jurij,
nato jaz, nazadnje še Bine. Odpeljali smo se do Slovenske Bistri-
ce, kjer sva malega čuka oddala moji mami, midva sva nadalje-

Rodila sem se 25. 1. 1993 v
Ljubljani. Od leta 1999 do
leta 2007 sem obiskovala
Osnovno šolo Pohorskega
odreda v Slovenski Bistrici.
Končala sem nižjo glasbe-
no šolo za klavir in violino.
Šolanje sem nadaljevala
na Srednji šoli Sloven-
ska Bistrica (gimnazijski
program) in maturirala
leta 2011. Opravljala sem
tudi šesti predmet na
maturi iz glasbe (klavir).
Vpisala sem se na Medi-
cinsko fakulteto Univerze
v Mariboru in diplomirala
leta 2017. Takoj po končani
fakulteti sem se zaposlila
kot zdravnica pripravnica
v Univerzitetnem kliničnem
centru Maribor.

Midva ...

183

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

Rodil sem se 24. 4. 1991 v Slovenj Gradcu. Obiskoval sem Osnovno šolo Anice Černejeve Makole in se leta 2005 vpisal na Srednjo šolo Slovenska Bistrica (gimnazijski program). Po opravljeni maturi sem nadaljeval šolanje na Medicinski fakulteti v Mariboru (2009–2015). Pripravištvu sem opravljal v Univerzitetnem kliničnem centru Maribor. Po opravljenem strokovnem izpitu sem eno leto delal kot zdravnik specializant družinske medicine v Zdravstvenem domu Slovenska Bistrica. Leta 2017 sem zamenjal specializacijo in sedaj opravljam svoje delo kot specializant dermatovenerologije v Univerzitetnem kliničnem centru Maribor.

vala pot do Maribora. Po šestih urah spoznavanja dela na patologiji se je bilo lepo vrniti v objem otroka. Vreme je odlično služilo za popoldanski sprehod in klepet s prijateljico. Jurij je prišel na kosilo malo po četrti uri. Skupaj smo odšli domov. Bine je raziskoval koticke doma, se igral in malo potečnaril pred spanjem.

Pia

Četrtek, 14. februarja 2019

Zjutraj me je ob 5.20 prebudila budilka. Ko smo vstali in se uredili, sva Bineta odpeljala do babice v Slovenski Bistrici, midva sva se odpeljala v Maribor. Po službi smo v Slovenski Bistrici pri tašči pojedli odlično kosilo in odšli domov. Pozno popoldne nas je obiskala druga Binetova babica, da sta se malo poigrala. Bine je nato pojedel večerjo, sledilo je kopanje, ob približno 20.30 je zaspal. Pred spanjem smo še skupaj pogledali naše družinske fotografije, ki nam jih je vsem za valentinovo podarila Pia. Midva valentinovega posebej nisva praznovala. Odločila sva se, da bova odšla na »zmenek« – kosilo za obletnico, ki jo praznujeva 16. 2.

Jurij

Petek, 15. februarja 2019

Dan se je začel kot prejšnji. V bolnišnici sem z današnjim dnem zaključila 14-dnevno obiskovanje oddelka za patologijo. Po končani medicini se podobno kot po srednji šoli znajdeš pred pomembno odločitvijo, kam naprej. Možnosti in smeri je res veliko in težko se je odločiti, katero pot ubrati. V času porodniške sem želela razčistiti, kaj želim početi, saj sem vedela, da lahko otrok spremeni pogled na situacijo. Pomirjena sem, ker sem spoznala, kaj želim na svoji poklicni poti ... Popoldne so bili ponovno na sporedu sprehod, klepet, kosilo. Zvečer smo se vsi skupaj zgodaj odpravili v posteljo in od utrujenosti zaspali že pred deveto uro.

Pia

Sobota, 16. februarja 2019

Pred 11 leti je bila prav tako sobota, ko sva po informativnih dnevih na srednji šoli (bila sva dijaka 1. in 3. letnika) šla na najin prvi sprehod. Kaj vse je prinesla srednješolska ljubezen! Skupaj sva odraščala, se učila, končala šolanje na isti fakulteti, se poročila, dobila otroka ... Zjutraj so me med rjuhami in otroškim smejanjem

184

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

prevevali spomini. Dopoldne smo na Boču nabrali borovničevje, ki bo prihodnjo soboto krasilo vaze na sestrični poroki. Babica Marjeta se je ponudila za varstvo Bineta, midva pa sva praznovala svoj dan ljubezni in si v Mariboru privoščila slastno kosilo. Domov sva se vrnila v svetlem in preostale sončne žarke smo izkoristili za sprehod. Po večerni rutini sva s srečo v očeh zagrnila zavese.

Pia

Nedelja, 17. februarja 2019

Nedelja. Dežurna nedelja. Spet me je iz spanca prebudila budilka. Pojedel sem zajtrk, se za nekaj minut nazaj vrnil v posteljo, stisnil k sebi Bineta in Pio ter odšel v službo. Na oddelku je najprej sledila predaja službe - dežurni zdravnik prejšnjega dne poda poročilo o bolnikih na oddelku. Sledila je vizita. Čez dan je bilo kar nekaj ambulantnih pregledov, zvečer še večerna vizita; kaj bo prinesla noč, bomo pa še videli ...

Ko sem se v srednji šoli odločal o vpisu na fakulteto, nisem pomislil na vse lepe dneve, ki jih bom moral preživeti v službi, na velikansko odgovornost, skrbi ... Vendar sem kljub vsemu s svojim poklicem izjemno zadovoljen in ga opravljam z največjim veseljem. Ne znam si predstavljati, kako je tistim, ki svojega poklica ne opravljajo radi in jim je zjutraj težko vstati in oditi v službo.

Upam, da bo naslednja nedelja, ki jo bom preživel s Pio in svojim Binčijem, spet tako sončna. :)

Jurij

Midva ...

185

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

O pravem »dvornem« življenju ali kako je meja za uspeh res lahko samo nebo

*Dvorec Trebnik:
Julija Sojič (2001–2005),
podjetnica*

Ponedeljek, 4. marca 2019

Moj začetek tega delovnega tedna ni klasičen. Pravzaprav nikoli ni. Odkar sem točno pred enim letom postala lastnica blagovne znamke Dvorec Trebnik, moj dan ni prav nikoli enak prejšnjemu. Ja, lahko bi rekla, da beseda rutina v mojem osebnem slovarčku ne obstaja.

Hodim proti »službi«, ki mi jo marsikdo zavida. Moja »pisarna« je resnično grofovsko, saj se nahaja v čudovitem dvorcu iz 16. stoletja. Še danes ga obdajajo čudovit park in bogati zeliščni vrtovi, za katere skrbimo s svojo ekipo. Sredi parka se večkrat ustavim in občudujem dvorec, ki ima bogato zgodovino. Uživam v trenutku. Razmišljam o svoji dosedanji poti, o šolanjih in dodatnih izobraževanjih, ki so me po svoje izoblikovali in s katerimi sem pridobila izkušnje, da se lahko danes lažje soočam z izzivi, ki jih prinaša moja poslovna pot.

Ob prihodu pozdravim sodelavca Uroša, ki pripravlja darilne pakete z novimi izdelki, ki jih bomo strankam ponudili v dneh pred dnevom žena. Ta teden bomo svojim kupcem predstavili nov izdelek. V kolekcijo popolnoma naravnih izdelkov za telo bomo dodali še piling za telo s sivko.

Najprej opravim administrativne zadeve, nato pa se moram pripraviti na obisk. Ob dvanajstih imam napovedano skupino srednješolk iz 1. a-razreda Srednje kozmetične šole Novo mesto. Še preoblečem se v svoj trebniški kostum in že sem pripravljena.

Torek, 5. marca 2019

Ko sem včeraj vodila skupino mladih in nadobudnih deklet, me je spomin ponovno popeljal v srednješolske klopi. Srednja šola Slovenska Bistrica je v meni pustila večji pečat za življenje kot ostala šolanja. Profesorice in profesorji ter gospa ravnateljica so me vedno spodbujali, bila sem videna in slišana in takrat (kot tudi sedaj) sem verjela, da je meja za uspeh lahko le nebo. Verjamem, da je to pripomoglo k mojemu uspehu. Srednja šola in kasneje tudi želeni študij sta mi prinesla priložnosti za poslovni uspeh.

V času srednje šole sem opravljala prakso v trgovini s kozmetiko in zdi se mi, da nekako ni naključij, da sem vsa ta

znanja, ki sem ji prejela, tudi združila v svoje delo. V čudovitih prostorih dvorca smo uredili majhno trgovinico in zeliščno galerijo, v kateri se lahko naši obiskovalci na delavnicah poučijo o uporabi zelišč in zdravilnih rastlin.

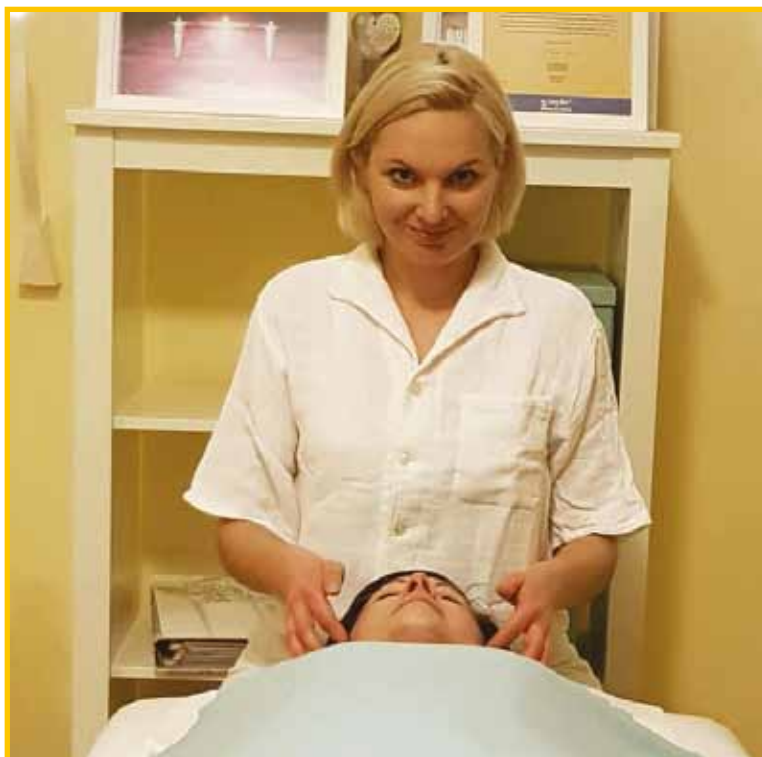
Danes dopoldan urejam trgovinico, popisujem izdelke, med tem pa so vrata našega Dvorca Trebnik široko odprta za male in velike obiskovalce.

Popoldan bom v terapevtsko-lepotnem salonu Svetlobni dotik, v katerem imam naročenih več strank, med njimi tudi malčka z vnetim ušeskom in osnovnošolca s posebnimi potrebami. Ob torkih se po navadi moj delovnik zavleče v večerne ure.

Sreda, 6. marca 2019

Res sem polno zaposlena, a kljub temu z veseljem opravljam svoje delo, saj uživam pri delu z ljudmi. Tudi danes imam naročene stranke v salonu, v katerem opravljam terapevtsko delo. Imam čudovite stranke, ki jih skušam motivirati, kot sem bila kot dijakinja motivirana sama.

Sem vodja Terapevtsko-lepotnega centra Svetlobni dotik in blagovne znamke kozmetičnih izdelkov Dvorec Trebnik. Torej sem uspešna podjetnica iz Slovenskih Konjic in bivša dijakinja Srednje šole Slovenska Bistrica ter mamica osnovnošolcu Taiu, s katerim izkoristim vsak trenutek svojega prostega časa. Včasih me boste srečali na sprehodu s kužkoma ali med sproščenim klepetom s prijateljicami. Moja strast so latinskoameriški plesi.

Delo v Svetlobnem dotiku

187

Moj cilj je stranke poučiti, kako si lahko same pomagajo in vplivajo na samozdravljenje. Najprej se moramo vsi zavedati, kako pomembno je, da sami poskrbimo za svoje zdravje. Da imamo primerno prehrano, da se izogibamo škodljivim razvadam, si zagotovimo dovolj spanca in gibanja na svežem zraku. V časih, ko je tempo življenja res hiter, je stres zelo pomemben dejavnik tveganja za bolezni. Zato se je pomembno znati ustaviti in si prisluhniti. Za sproščanje strankam priporočam eterično olje krvomočnice, močno učinkovita je tudi masaža z negovalnim oljem mandlja ali jojobe.

Pri starejši gospe z bolečinami v križu kombiniram refleksno masažo obraza in stopal s terapijo thermie. To je terapija, pri kateri segrejemo kovinski pripomoček, v katerega dodamo zelišča in z njim regeneriramo celice, kar zmanjšuje bolečine, deluje protivnetno in krepi imunski sistem.

Ura je že tri popoldan, ko pišem tole. Delo še čaka, a za danes bo dovolj. Skočim še na kosilo, potem pa domov, na sprehod s kužki in na druženje z najstniškim sinom.

Trebniška gospa

Četrtek, 7. marca 2019

Čudovit pomladni dan se prebuja v Slovenskih Konjicah. Na sprehodu pomislim na brezskrbna srednješolska leta. Na svoje šolske obveznosti in na zgodnja vstajanja; na učenje in zahtevne teste. Verjetno mi je bilo včasih težko sesti za knjige in se pripraviti na teste. A zdaj se spominjam le lepih stvari, ki spadajo v najstniški čas. Spomnim se neskončnih zaupnih pogovorov s sošolkami (Ure in ure je bil naš telefon zaseden!) in na svojo prvo ljubezen.

Nikakor ne morem pozabiti »The Teachers banda«, s katerim so nas presenetili učitelji v srednji šoli. Učitelji nam niso dali le snovi po učnem programu, temveč so poudarjali tudi pomembnost praktičnega dela, predvsem pa sodelovanja. Hvaležna sem za njihovo predanost kreativnosti in vrednotam tovarštva in spoštovanja.

Pri praksi v srednji šoli sem bila vodja učnega podjetja, zdaj pa mi te veščine pomagajo pri vodenju podjetja v proizvodnji in spodbujanju svojih zaposlenih.

Pomislim na pot, ki sem jo prehodila v zadnjih nekaj letih. Ni bilo lahko, a z vztrajnostjo, včasih tudi s trmo, sem pokazala, da resnično zmorem vse, kar si zadam.

Petek, 8. marca 2019

Danes je mednarodni dan žena, ki ga praznujemo v približno 100 državah po svetu.

Ženske se razveselimo rož in čokolade, a jaz sem danes prejela najlepše darilo, kar sem jih kdaj prejela za 8. marec. V dvorcu me je obiskala skupina 140 žensk različnih starosti!

Preživele smo čudovit in nepozaben dan – po ogledu dvorca sem jih popeljala v grajski park, kjer smo skupaj naredile dihalne vaje za sprostitev in opravile meditacijo ob energijskih točkah pod stoletnimi drevesi.

Ponosna sem, da sem ženska, vendar se hkrati zavedam, da je treba o pravicah nas žensk ozaveščati vsak dan, skozi vse leto. Ne samo ženske, temveč tudi moške in predvsem prihodnje generacije. To je tudi del mojega poslanstva in upam, da s svojim delovanjem prispevam k boljši, bolj uravnoteženi družbi.

Petek popoldan je in še vedno sem pod močnim vtisom srečanja. Razmišljam, kaj bi sporočila dijakinjam in dijakom Srednje šole Slovenska Bistrica. Kaj je tisto najpomembnejše, kar jim želim povedati? Morda to, naj se zavedajo, kakšen potencial nosijo v

189

sebi. Naj se zavedajo, da jim bo znanje, pridobljeno v šoli, pomagalo; da je učenje pomembno, a naj hodijo po svetu z odprtimi očmi in naj širijo svoja obzorja ter nabirajo izkušnje tudi izven šole.

Za zaključek pa besede Toneta Pavčka, enega mojih najljubših pesnikov:

»Na svetu si, da gledaš sonce.
Na svetu si, da greš za soncem.
Na svetu si, da sam si sonce
in da s sveta odganjaš – sence.«

190

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

V srednji šoli je glina najmehkejša in se najlaže oblikuje

Ponedeljek, 18. februarja 2019

Samo še eden, Anida, samo še eden ..., si govorim ob dveh zjutraj, medtem ko ponavljam delovanje ščitničnih hormonov za izpit, ki ga imam jutri. Izčrpani, utrujeni, nenaspani in rahlo že naveličani sedenja za knjigami se mi včasih ob takih urah porajajo številna vprašanja; misli mi bežijo zdaj v prihodnost in zdaj v preteklost. A ker je prihodnost nekaj tujega, neznanega in je za nas enigma, se nemalokrat raje nostalgичno spominjamo preteklosti.

Torek, 19. februarja 2019

Spomini na preteklost ...

Preteklost ni nekaj, kar je že mimo, pozabljeno. Vse to, kar sem danes, je rezultat preteklosti. Človek je kot glina in se skozi življenje nenehno spreminja, oblikuje in izpopolnjuje. Vsaka situacija, vsaka oseba, vsak dogodek, nas – hočeš nočeš – nekako zaznamuje in spreminja, kar postane del nas kot osebnosti.

Ko ob takih urah brskam po spominu, se pogosto spominjam tudi svoje srednje šole; najbrž zato, ker je to obdobje obdobje, v katerem je glina najmehkejša in se zato najlaže izoblikuje. Dogodki in osebe iz tega obdobja so v mojem življenju pustili velik pečat. Že ob vpisu na Srednjo šolo Slovenska Bistrica me je sprejel slogan, da sem na dobri poti, in to misel sem odnesla s seboj tudi preko zidov srednje šole.

Sreda, 20. februarja 2019

Moja srednja šola, moje korenine in moja bolečina ...

Znanje, ki sem ga pridobila na gimnaziji, mi je dalo zelo močne temelje, da sem lahko na njih gradila svoj študij laboratorijske biomedicine. Moja pot je bila mogoče malenkost drugačna, težja od poti mojih vrstnikov. Moje poreklo me je nenehno zaznamovalo, in to je vedno vplivalo na moje vsakdanje življenje. Zaradi mojega imena se je prevečkrat kdo odločil, da se ne bo pogovarjal z mano, zato sem se bila prisiljena naučiti preživeti sama. Takrat sem se s težkim srcem sprijaznila s tem, danes pa vidim, da sem prav zaradi teh preizkušenj odrasla v zrelo, odraslo žensko in se osamosvojila mnogo prej kot moji

Ljubljana:

Anida Osmani (2011–2015),

šudentka

191

*If it was easy,
everyone would do it*

192

vrstniki. Že v osnovni šoli so mi pogosto tudi učitelji dali vedeti, da moram za petko pri nekem predmetu narediti precej več kot nekdo, ki ni tujec, in to me je neskončno bolelo. Potem sem prišla v srednjo šolo, pripravljena na še hujše odnose, na še večje pritiske, vendar sem bila, na moje presenečenje, teh pritiskov deležna zelo redko. Nasprotno, profesorji so me večkrat pohvalili, kar mi je vlivalo samozavest in upanje, da zmorem.

Četrtek, 21. februarja 2019
Spomini na mojo drago profesorico ...

Ne morem, da ne bi omenila svoje profesorice za slovenščino ge. Lidijske Ličen ... Lahko rečem, da je bila ona tista, ki me je vedno spodbujala, pohvalila in mi dala vedeti, da moje korenine ne morejo biti ovira za dosego mojih ciljev. Nedvomno pa

so njene ure slovenščine ostale v spominu vsakemu, ki se jih je vsaj enkrat udeležil. Njeni razgledanost, smisel za humor, ljubezen do slovenščine in strast do poučevanja so mi od prve ure predstavljali model idealnega profesorja. Seveda je bilo takrat ključno, da smo obvladali antično književnost, vejice, sklone ..., čeprav imajo velike začetnice in pike danes, ker sem se odločila za naravoslovni študij, v mojem življenju precej manjšo vlogo. Mnogo stvari, ki niso del našega vsakdanjika, sčasoma zapade v pozabo, ampak nekaj vendar ostane zavedno z nami ... Čeprav pri pisanju tega dnevnika vse vejice niso postavljene

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

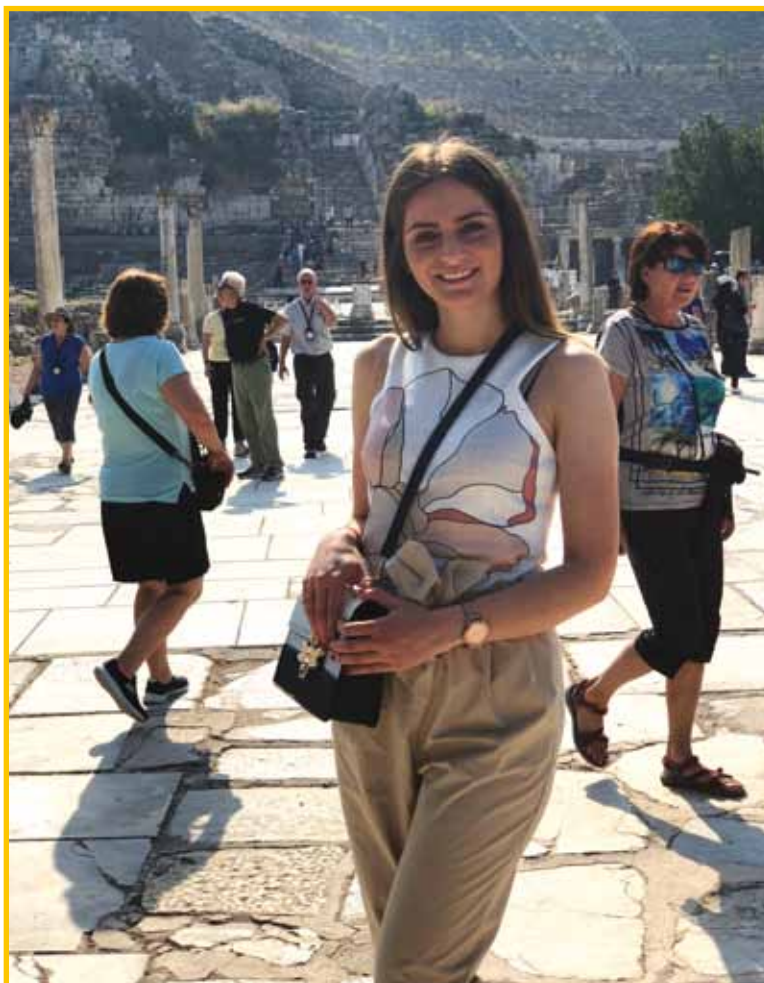
na svojih mestih, sem od ur slovenščine odnesla veliko, veliko več kot samo to. Ena od številnih življenjskih modrosti moje profesorice, ki me spremljajo vsak dan, je zagotovo ta, ko nam je govorila, da kar koli bomo počeli v življenju, naj to počnemo s strastjo. In kako prav je imela, saj stvari, ki jih počnemo tako nekako »napol«, niso v korist ne nam in ne drugim. Samo tisto, kar počnemo s strastjo, obrodi sadove.

Petek, 22. februarja 2019

Matematika ni bila nikoli moja strast ...

Ko se mi kdaj zatakne v življenju in želim odnehati, se vedno znova spomnim na svojo srednješolsko matematiko in na pro-

Efes, Turčija

193

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

fesorja Primoža Rieglerja. Moram priznati, da mi matematika ni bila nikoli pri srcu. Vsako leto mi je ocena pri tem predmetu »kvarila« izgled spričevala. Ostali predmeti mi niso nikoli povzročali težav, za učenje matematike pa sem porabila toliko časa kot za vse ostale predmete skupaj. Pri mojih sedemnajstih letih mi je šlo to strašno na živce. Danes, ko bom čez par dni stara triindvajset, pa gledam na to precej drugače. Ugotovila sem, da sta me matematika in profesor Riegler naučila veliko več kot le računanje enačb, limit, ploščin čudnih teles ...; naučila sta me, da se moraš za nekatere stvari v življenju presneto in zelo potruditi in da kljub vsemu vloženemu trudu pogosto ne dobiš zelenega rezultata takoj, ampak to nikakor ne sme biti razlog, da odnehaš.

Dubrovnik, Hrvaška

194

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Sobota, 23. februarja 2019

Nikoli, ampak res nikoli ne smeš odnehati ...

To je podobno otroku, ki začne hoditi. Čeprav so prvi koraki zanj težki in zaradi tega nešteto krat pade, nikoli ne pomisli »morda pa to ni zame«, vsakič poskusi znova in znova, dokler mu ne uspe samostojno shoditi. Tudi z mano in mojo matematiko je bilo tako: štiri leta veliko preveč vloženega truda, odrekovanja, solz, neprespanih noči, ki pa so se na koncu le poplačali s petico na maturi iz matematike, in ta ocena mi je omogočila, da sem lahko nadaljevala svoje sanje.

Nedelja, 24. februarja 2019

Danes živim svoje sanje in uživam v študiju laboratorijske biomedicine, saj mi ta omogoča spoznavanje najkompleksnejšega in najskrivnostnejšega bitja – človeka ...

Vpisala sem se na študij, ki sem si ga vedno želela, in zdaj, ko sem že skoraj pri koncu, razmišljam, da če bi se leta nazaj odločila za drugo srednjo šolo, mogoče danes ne bi bila tukaj. Mogoče mi kje drugje ne bi dali ničesar drugega kot samo to, kar piše v knjigah. Hvaležna sem vsem, ki so me spremljali na moji poti in tako postali del mene; seveda pa bi bila moja pot nemogoča brez tistih, ki me še vedno spremljajo, mi stojijo ob strani in mi pomagajo vsak dan znova izoblikovati in izpopolnjevati mojo glineno podobo.

Včasih, ko mi ostane kaj časa v življenju, zelo rada potujem. Se mi zdi, da so najlepše zgodbe vedno napisane na straneh potnega lista.

195

Dragi dnevnik!

*Ljubljana:
Nika Škorjanc (2006–2009),
učiteljica otrok s posebnimi
potrebami*

*Vidim daleč & od višine
se zvrsti ...*

*V rovih zgodovine;
prvi plan – koncert, drugi
in nenačrtovani plan –
raziskovanje ...*

196

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Ljudjana,

18. 2. 2019

dragi dnevnik!

v življenju štejejo spremembe. nekatere opazimo. druge
zbežijo mimo. nekatere se veselimo. drugih bojimo. sledijo so
največji izzivi.

bil je prvi medijesolski dan 2005. po prihodu domov sem
nekoliko n'zali rekla, da ne bom prepirala, saj to ni to. minili
so štirje meseci. odločena sem bila, da po koncu šolskega
leta zapustim klopi me gimnazije in se prepisem na drugo.
spominim se invicenja v trelahu, ko so me poklicali na
razgovor z vodstvom medije šole rloveurka bistrina. ne
vem, kakšna vprašanja so bila postavljena. ne vem, kakšne
odgovore sem dajala. vem le, da sem ob koncu prejela
stirski noke in: "dobrodošla pri nas!"

bil je prvi medijesolski dan 2006. prihod v 2. letnik je
omililo nekaj poznanih fac še iz osnovke in n' koncertov.
razmijani obrazi. angažiranost. razdajanje znanja. istanje varili
poti. čisto drug ribe. to je bilo to!

n.

Ljubljana,

19. 2. 2019

dragi dnevnik!

v življenju štejejo spomini. vsakomur drugače zasidrani v
pne in dušo. to so moji:

- »školjanc, presedi se v prvo vrsto!«
- »gospod profesor, raj ne bom več klepetala, ne me presesti!«
ni pomagalo. do konca 4. letnika sem pri matematiki sedela
v prvi vrsti, čisto pri vratih.
- me slovenščine z največjimi pomiško-piratelskimi darkeyi-
nietzsche, wilde, baudelaire, kajfka, zayc.
- gorami nastop pri angleščini na poljubno temo-metal bendi
od a do z. why not?
- zgodovinska naloga pred izletom - zapeciti cel s slovenskimi
popovkami.
- snemanje filma.
- izvirni plonkiči.
- resne debate.
- tihi pogledi.
- prve ljubavni. take ta resne.
- zadnja prijateljstva. najstniška.
- potrditev jaza.

n.

Ljudjana,

20. 2. 2019

dragi dnevník!

v življenju šteje sprejemanje sebe. sprejemanje drugih.
sprejemanje različnosti.

dokler nisem naredila izpita za avto, sem se večino
sprehodila mimo oš minke vamestrick-schje. tudi tam so
bili učenci. mlajši. starejši. z motnjami v duševnem
razvoju. z downovim sindromom. slepi. z motnjami avtističnega
spektra.

ni dobro, če si drugačen. ni dobro, če izstopaš. ni dobro, če ...
pa kaj še! si predstavljaš, da bi bili vsi ljudje enaki? živ
dolgejše!

4.

Ljubljana,
21. 2. 2019

dragi dnevnik!

v življenju šteje kreativnost. ne boji se pokazati, kdo si, kaj počneš.

iz 2008:

čloVEK? [matematični simboli se berejo]

človek = mezo + kni?

človek = glas + molk?

človek = raziskovanje + utemeljevanje?

človek = pomoč + nasmeš?

človek = napaka + popravek le-te?

človek = tradicija + kvaliteta?

človek = delo + počitek?

človek = belo + črno?

človek = barvno + barvno?

človek = konstruktivizem + popart?

človek = natekouvaj + klicaj?

človek = $a - b$?

človek = ... ?

človek je.

n.

Ljubljana,
23. 2. 2019

dragi dnevnik!

v življenju šteje, da slediš svojim sanjam. štejejo tudi
naključja.

ker če bi mi nekdo pred desetimi leti rekel, da bom:

- še vedno poslušala rock in metal [tu in tam kakšen
doben synth-pop, sodobne klasike ☺],
- še vedno nosila črna oblačila, allstarke, brulerje,
- potovala po svetu,
- imela zelene lase,
- delala v kraju, kjer stoji kip daneta zajca, mojega
najljubšega slovenskega pesnika,
- delala kot specialna in rehabilitacijska pedagoginja
z osebami v posebnimi potrebami,
- deset let po zaključku gimnazije služajno "srečala"
profesorico slovenščine na webinarju in se z njo
dogovorila za pisanje dnevnika ob 20. obletnici
njene slovenske listnile,

ki odgovorila: "to je to!"

u.

Ljudjana,

24. 2. 2019

dragi dnevnik!

v življenju šteje, da rečes hvala. tistim, ki si to zaslužijo.
draga srednja šola slovenska bistrta, hvala, ker si me
sprejela, ko sem iskala svoj prostor pod izobraževalnim
soncem.

spoštovane profesorice, spoštovani profesorji, hvala za vsa
znanja, ki ste ga resnično predajali. in hvala, ker ste
mi dovolili biti odštekana.

še na naslednjih 20. in 20 in ...

n.

[nika škorjanc]

Sem 29-letna študentka podiplomskega študija specialne in rehabilitacijske pedagogike, ki dokončujem magistrsko nalogo na področju motenj avtiističnega spektra, podprto z enoletnim delom z otrokom na omenjenem spektru. V času študija sem pridobila največ izkušenj na praktičnih usposabljanjih, ki so se dotikala zakonodaje, pedagoškega dela, sodelovanja v timu z drugimi strokovnjaki, starši in v prvi vrsti z otrokom. Pri poglobitvi znanj mi je pomagalo tudi večletno prostovoljno delo z družinami otrok s posebnimi potrebami – izpopolnila sem komunikacijo, prilagajanje in delo s posamezniki iz različnih socialno-ekonomskih in jezikovnih skupin. Več kot tri leta dela na večinski osnovni šoli in več kot dve leti dela v prilagojenem izobraževalnem programu z nižjim izobrazbenim standardom z občasnim vključevanjem v posebni program vzgoje in izobraževanja ter vrtec so mi omogočila prenos znanja in dragocene izkušnje na strokovnem in osebnem področju.

*Razstava del Davida Lyncha;
umetnosti se ne gleda
samo z očmi ...*

*Z besedami se še vračam
v Slovensko Bistrico [branje
poezije je ventil za dušo]*

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Življenje ima svoj način, kako nas pripelje tja, kamor verjetno moramo iti

Pred vami je zbirka pisem Pozdrav iz prihodnosti, v katerih sedemnajstletna Ana in Rok, dijaka Srednje šole Slovenska Bistrica, ugotovita, kakšno je njuno življenje v poznih dvajsetih, do česa ju je druženje pripeljalo in kakšno vlogo so pri tem imeli krožki, ki jih sedaj zagreto obiskujeta.

Ponedeljek, 4. februarja 2019

Draga Ana,

to je pozdrav iz prihodnosti. Pomlad je pred vrati in z njo praznik lutkarjev. Saj sva že zgodaj vedeli, da je lutkovno gledališče najin magični svet, vendar ti moram povedati, da boš tudi v poznih dvajsetih še vedno z veliko ljubeznijo in otroško radoživostjo ustvarjala zgodbe in izdelovala lutke. Zdaj te malenkost skrbi, kaj se bo zgodilo, ko se boste s »tovariši« iz Lutkovnega krožnika razšli zaradi študija, vendar je skrb odveč. Ko boš brucka kulturologije, se bo na gimnazijo vpisala Patricija Šošter, ki jo je lutkovni svet očaral tako, kot je naju. Spoznala jo boš, ko se bo odločala za študij, na Farovcu. Tam, kjer si v prvem letniku organizirala zabavo za vso generacijo. Verjela ali ne, tudi ona bo študirala kulturologijo. Kmalu po tem, ko se bo preselila v Ljubljano, bosta ob prazniku lutkarjev prejeli klic. Najeli vaju bodo za prvo plačano predstavo. Nadeli si bosta ime Patana in eksperimentirali. Ne bom ti razgrinjala vseh eksperimentov. Vedi le, da se bo tvoje znanje gledališke umetnosti še naprej krepilo in bogatilo, Patana pa bo prvi pomladni dan zasluženno praznovala.

Počnem to, o čemer ti zdaj sanjaš. Iz službe sem se vrnila okoli dveh. Po kosilu sem okupirala kavč in v roke vzela Pohorsko pravljico. Ko bo vreme prijaznejše, pridem domov, pod Pohorje. Z Rokom delava pri projektu Živa coprnija. Tako se veselim, kot se ti veseliš občinskega srečanja lutkovnih skupin. Za »lušte« – oder je narava, predstav je več, v sodelovanju z Lutkovnim gledališčem Koruzno zrno seveda, brez njega pač ne gre! Danes sem končala s prebiranjem zgodb, jutri pa se lotim skiciranja lutk. S Patricijo snujeva predstavo za odrasle. Tako sem na trnih, da cele noči ne spim. Pa ne zato, ker bi me skrbe-

Ljubljana:
Ana Šega (2007–2011) in Rok
Gumzej (2007–2011),
Narokana

205

lo, da je časa premalo in da bo šlo kaj narobe. Še vedno veva, da se vse zgodi točno tako, kot se mora. Zaspati ne morem, ker se mi po mislih sprehajajo skratje iz novih projektov. Takih, ki bodo na vrsti proti koncu leta. Ana, po vrstil! Isto naredi z matematiko. Začni na začetku in se ne sekiraj preveč. Usvojila jo boš prej, kot si misliš! Ti drugič povem, zakaj, zdaj že zamujam na tečaj salse.

Torek, 5. februarja 2019

Hej, Rok! Kako si? Ljubezenske težave? Testi? Spraševanje o tem, kaj boš v svojem življenju počel? No, danes je tvoj srečni dan. Tako je videti tvoj povprečen dan čez deset let, torej danes, 5. februarja 2019.

Zbudil sem se nekje ob desetih. Trenutno je izpitno obdobje, tako da je moj urnik spanja in bedenja zelo dinamičen (A kdaj ni bil?). »Izpitno obdobje? Kaj pa študiraš ti zdaj?« se verjetno sprašuješ. Odlično vprašanje, radovedni Rok iz srednje šole! Študiram kognitivno znanost, ki raziskuje, kako delujejo možga-

Foto: Rok Gumzej

206

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

ni. Kaj pa ti? Če se prav spomnim, se trenutno zelo frustrirajoče ukvarjaš s tem, ali bi šel študirat matematiko ali socialno pedagogiko. No, odgovor je, da boš na koncu doživel oba študija, tako da se ne obremenjuj preveč s tem. Pojdi najprej na matematiko, se tri leta uči, kako poslušati sebe, potem sprejmi, da ti socialna pedagogika mnogo bolj ustreza, in na koncu zamenjaj smer. V glavnem, pristal boš v Ljubljani na socialni pedagogiki in jo tudi dokončal. Ker pa vem, da ti trenutno matematika veliko pomeni (Hvala, prof. Riegler!), ti vseeno zagotavljam, da bo ostala v tvojem življenju. Ravno prejšnji teden sva se z enim mladostnikom prebijala skozi vektorje in jih na koncu uspešno usvojila. Rok, ne rabiš doktorata, da lahko uživaš v reševanju matematičnih ugank. Dovolj je, da to, kar znaš, podaš naprej. Četudi so to samo enačbe skalarnega produkta.

Ker je pa danes izpitno obdobje, to pomeni, da se je treba učiti. Danes je bila na vrsti kognitivna psihologija. Zanimiva, ampak obširna. Kako pride slika iz oči v možgane, kako deluje spomin itd. Ni mi uspelo obdelati vsega, kar sem želel, ampak nič hudega. Produktivnost učenja narašča eksponentno v skladu z bližanjem izpita. Če kdo to ve, si to ti. Si se že začel učiti glasoslovje? Ker ti že zdaj povem, da bo to tvoj največji testni izziv. Potrebni bo več poskusov. 'Maš to. Dihaj.

Moj popoldan je bil veliko bolj razgiban. Zdaj delam pri Mladih zmajih kot mladinski ulični delavec, pomagam pa tudi v mladinskih centrih. Včasih rešujemo konflikte, včasih igramo nogomet, včasih pa postavljamo nove klopce, da bo mladina imela kje sedeti. Ti zdaj sodeluješ pri Centru za pomoč mladim, ne? Hodite na izmenjave in izvajate projekte? No, to boš počel tudi deset let kasneje, ampak takrat boš za to tudi plačan. #dreamsdocometrue

Danes sem bil na terenu v Gameljnah, kjer pa zaradi slabega vremena ni bilo nekega prevelikega dogajanja. Čakamo na bolj toplo vreme. Dan sem zaključil z delavnico improvizacijskega gledališča – impro na kratko, ki jo zadnje leto obiskujem vsak torek. Ti še ne veš, kaj je impro. Če bi vedel, bi spraševal, zakaj tega ni v srednji šoli, in poskušal najti način, kako odgovorne prepričati, da to pa naša šola res rabi. Brez skrbi, impro bo prišel, do tedaj pa svoje gledališke spretnosti pridno vadi v lutkovnem krožku in na prireditvah, ki jih v SSŠB nikoli ne manj-

207

ka. Enkrat boš nastopal kot Rudolf Maister, ampak iz nekega razloga ne boš imel njegovih znamenitih brk. Enkrat drugič pa boš na eni podelitvi namesto svetnik cel čas govoril svetnik. Vidiš? Glasoslovje. Spremljalo te bo.

To je bil moj, in nekega dne tvoj, povprečen torek. Do njega boš moral še malo počakati, ampak se spleča. Ti samo premlevaj dalje svoje ljubezenske težave, poišči motivacijo za učenje in delaj, kar te veseli. Vse ostalo pride naravno. Se slišiva v četrtek.

Sreda, 6. februarja 2019

Draga Ana,

to je pozdrav iz prihodnosti. Čez vrsto let se boš z veseljem zbudila ob petih zjutraj. Ja, tako zgodaj. Preden boš začela dan, boš telovadila, meditirala in zajtrkovala. Ob sedmih boš že pripravljala zvezke in čakala na prvo šolsko uro maturitetnega tečaja. Ne skrbi, šolo boš zaključila, kot se spodobi. Le z diplomom iz kulturologije boš nekoliko odlašala. Na Gimnaziji Moste boš zaposlena kot spremljevalka gibalno ovirani dijakinji. Vrne-

Foto: Miloš Ojdanić

208

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

la se boš v srednjo šolo, kjer boš z matematiko zakopala bojno sekuro. Še več, prirasla ti bo k srcu. Že vidim, kako se čudiš. Kako se je pa to zgodilo? Med študijem boš opravljala študijsko prakso na mednarodnem festivalu Igraj se z mano, ki je namenjen inkluziji. Tam ne boš opravljala organizacijskega dela, ki te zdaj vleče k študiju kulturologije, temveč s Kamišibajem pripovedovala pravljice. Festival Igraj se z mano te bo z idejo in vizijo spodbudil k prostovoljstvu, ki bo hitro postalo tvoja prioriteta. Še preden boš diplomirala, boš na Društvu za kulturo inkluzije zaposlena kot asistentka za delo z otroki s posebnimi potrebami. Društvo, ki je soorganizator festivala, ti bo omogočilo prostor in čas, da se preizkusiš v organizaciji. V mednarodnem festivalskem letu Igraj se z mano se boš preizkusila v organizaciji številnih dogodkov. Skrbela boš za odnose z javnostmi in se učila o marketingu. Ko se bo pogodba iztekla, si boš privoščila oddih. Že zdaj vidiš, kako stresno je lahko, ko se bliža dan dogodka, spomni se »Spopada bendov«. Sumim, da sva si takrat pridelali prvi sivi las. Diplomirala boš in se odločila za naslednji korak – delo spremljevalke. Delo z otroki in mladostniki ima poseben čar. Smešno, da ti to pravim, ko pa vem, da se jih trenutno bojiš! Če dobro pomislim, imam trenutno več opraviti z njimi kot z odraslimi. Dopoldneve preživljam podobno kot ti. Hodim v šolo, se družim z Natašo in njenimi sošolci, zapisujem vso snov in poslušam pri urah. Tudi popoldnevi se niso dosti spremenili. Ko se ne ukvarjam z lutkami, se pa z videom. Tudi od organizacije se nisem še čisto poslovila. Sedaj organiziram okrogle mize in novinarske konference. Čist' zares. ;) Zakaj in kako, ti povem prihodnjič.

Četrtek, 7. februarja 2019

Danes je bil malo bolj poseben dan. Se spomniš Mladih zmajev? No, danes je imel njihov mladinski center Črnuče uradno otvoritev in povabili so me, da celotno dogajanje posnamem in iz posnetega naredim kratek predstavitveni video. Vstal sem ob devetih, uredil par obveznosti, skočil v mesto in se potem odpravil na dogodek. Danes ni bilo učenja. Razgiban proces učenja pomeni, da ga včasih sploh ni.

»Čakaj malo, videe snemaš?« Jap, srednješolski Rok, videe snemam. V tvojem srednješolskem življenju si trenutno videu iz-

2019

postavljen v videokrožku, kjer s profesorjem Eignerjem snemate prireditve in kratke filme. Odlično! Vse to ti bo prišlo zelo prav. Nauči se montaže in kadriranja. Še posebej kadriranja, to ti bo še leta delalo težave. Vse to znanje boš rabil čez deset let, ker bo video postal velik del tvojega življenja. Na hitro rečeno, čez deset let boš imel dva aktivna YouTube kanala, vodil boš eno mladinsko oddajo na nacionalni televiziji in občasno izdeloval videe dogodkov po naročilu. Zanimivo se sliši, ne? No, vse to te ...

»ČAKAJ, čakaj, čakaj! VODIL MLADINSKO ODDAJO NA NACIONALNI TELEVIZIJI?! Kaj?!«

Okej. Rok, počasi. Dihaj. Več o tem boš izvedel v soboto, zdaj ti želim povedati, kaj vse se je zgodilo danes. Po vrsti. Nikamor se ne mudi, imaš še 10 let časa.

Torej, danes. V zadnjih letih sem začel snemati razne video vsebine, ki so potem počasi prehajale od snemanja videoiger (Ja, to boš tudi počel.) do vloganja, do snemanja raznih dogodkov. Med temi dogodki je bila tudi današnja otvoritev. Stvar sem posnel, spoznal nove zanimive ljudi in se »naučil« tudi nečesa prav posebnega. Namreč, danes sem prvič v življenju delal suši, saj je del otvoritve bila tudi delavnica izdelave sušija. Ti še v svojih letih sploh nisi poskusil sušija, tako da verjetno težko razumeš, kako pomemben trenutek je bil to zame (in naju). Ne bom rekel, da mi je ravno uspelo, saj sem ga na koncu jedel bolj kot palačinko, ker mi je v roki razpadal, ampak glavno je, da sem probal. Bo naslednjič boljši.

Po proslavljanju sem se zdaj pozno zvečer vrnil domov in padel v posteljo. Snemanje je lahko utrujajoče. Kreativno iščeš scene, igraš se novinarja, razmišljaš o zgodbi in kako bo to vse skupaj izpadlo ter vmes paziš, da ti ne zmanjka baterije na kameri. Ampak zveni pa zabavno, ne? Vedno si rad delal bolj dinamične stvari in to se tudi čez 10 let ne bo spremenilo.

Iz posnetega materiala bom v naslednjih dneh sestavil video in ga poslal v svet. Bi mi mogoče pomagal pri montaži? Verjetno bi se lahko eden od drugega veliko naučila. Skupaj imava tisto, česar ti še ne znaš, in tisto, kar sem jaz že pozabil.

Grem spat zdaj. Lahko noč, Rok. Se slišiva v soboto.

210

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Petek, 8. februarja 2019

Draga Ana,

vikend je pred vrati. Danes se verjetno že cel dan dogovarjaš, kako boš preživela večer. Kje se kaj dogaja, kako boš pridobila dovoljenje za izhod, kdo gre kam ... No, moji petki so nekoliko drugačni. Zdaj jim pravim relaksacijski petki in so obvezen del priprav za snemalni vikend. Videokrožek in vse, kar se sedaj dogaja v tisti mali sobi s šolskim radiem, te bo pripeljalo tja, kamor si nisi upala odpotovati niti v sanjah. Mislila si boš, da je to neslana šala, pa ni. Z Rokom vodiva mladinsko oddajo Čist zares, ki jo predvaja TV SLO 1. Se spomniš, kako si na istem programu nedolgo nazaj gledala Enajsto šolo in si poskušala predstavljala sebe v vlogi voditeljice? Previdno z željami, uresniči jo se! Letos snemamo že drugo sezono. Rok te verjetno sedaj pobira s tal in skuša ugotoviti, kaj je narobe. Ne povej mu, si bo sam povedal! To ni klasična studijska oddaja in midva nisva klasična televizijska voditelja. Sva vlogerja. Skupaj ustvarjava videovsebine za najin Youtube kanal Narokana. Izbereva temo, postaviva kamero, nekaj blebetava, nato pa video zmontirava in ga objavliva. Poslušaj profesorja Eignerja, ko ti razlaga, kako vsebinsko in tehnično zastaviti video in ga ustvariti. Kmalu boš to znanje uporabljala pri pripravljanju promocijskega materiala za festival Igraj se z mano, nato za kanal Narokana in oddajo. V vlogi voditeljice se boš naučila marsičesa. Med drugim tudi, kaj je pogovorna slovenščina. V sredo sem začela prebirati scenarij. Ob študiranju scenarija si sproti zapisujem vprašanja in vse, kar me v zvezi s temo zanima. V vsaki oddaji dan ali dva preživiva z nekom, ki si zada izziv in ga izpelje. V gozdu boš npr. sledila Jerneju, ki se bo preizkusil v preživetju v naravi, in boš tako v isto preizkušnjo postavljena sama. Drugič boš ob modnih oblikovalkah nabirala izkušnje v predelavi oblačil in organizaciji modne revije. Gledala boš, kako se bo Rok skoraj ubil na rampi, medtem ko bodo skejterji gradili svojo – rampo namreč. Ta vikend je na vrsti notranje opremljanje. Proti večeru sva se z Rokom lotila brainstorminga. Saj veš, več glav več ve. Ker sva voditeljski par, je nujno, da pred oddajo skupaj pregledava scenarij in načrtujeva potek pogovorov, čeprav je med snemanjem treba veliko improvizirati. Še dobro, da si se z improvizacijo srečala pri Lutkovnem krožniku. Se spomniš, ko je don Kihotu

211

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

med predstavo najprej odpadla noga, nato pa še glava? No, da se na snemanju ne bi srečevala s takimi zagatami, ob četrtkih obiskujem šolo improvizacijskega gledališča. Ko samo pomislim na včerajšnje vaje, pokam od smeha. Danes pa relaksacija! Ta teden mi je uspelo vse pravočasno postoriti. Dvakrat bom prebrala scenarij, pripisala še kakšno idejo, nato pa možgane na off.

Sobota, 9. februarja 2019

Vikend je. Sobota. Vikendi po navadi pomenijo počitek in dolgo spanje, a ne, Rok? No, zdaj ne več. Se spomniš, kako se omenil, da vodim eno mladinsko oddajo? No, ja. Vodim eno mladinsko oddajo. Si moreš mislit'? Na tekmovanju iz sladkorne bolezni sem bil zadnji in zdaj vodim oddajo. Vidiš, Rok, vse je mogoče. No, te oddaje snemamo vedno ob vikendih. V oddaji spremljamo mlade, ki sami sebi zadajo izziv in ga v enem ali dveh dneh poskušajo opraviti. Eni mladi izdelujejo rampe za skejtanje, drugi pripravljajo plesne predstave, tretji rišejo stripe. Zelo pestro dogajanje. Če počakaš 10 let, lahko oddajo spremljaš na televiziji pod naslovom Čist zares. In še eno presenečenje, vodim jo s tvojo prijateljico Ano. Ja, s tisto Ano. Z njo boš še tudi dal marsikaj skozi. Ti pustim, da podrobnosti skozi leta odkriješ sam.

Dan se je začel kot vsi dnevi snemanja. Hitro. Prišli smo na lokacijo dogajanja, se malo podružili s snemalno ekipo in spoznali mladostniki, ki sta si v tokratni epizodi zadali izziv prenavljati stanovanje. Ja, Rok, snemalno ekipo imaš. In ja, še enkrat, oddajo vodiš. Vem, da ti bodo ob koncu srednje šole sošolci pri igri »Kaj boš, ko boš odrasel?« večinsko rekli, da boš igralec ali TV-voditelj, ti pa boš to misel enostavno potisnil na stran, češ, to ni mogoče, ampak glej, življenje ima svoj način, kako nas pripelje tja, kamor verjetno moramo iti. Kakor koli. Snemali smo. Posneli smo kar nekaj scen in v osnovi opravili to, kar smo želeli danes opraviti. Snemanje je zelo razgiban proces. Malo se zabavaš, malo si resen, malo si v podporo mladim, ki poskušajo opraviti izziv, in veliko se naučiš. Ena izmed najdalgotrajnejših lekcij je uporaba pravilne slovenščine, saj se oddaja predvaja na nacionalni televiziji. Kar hočem reči, je, Rok, še enkrat, dobro si poglej glasoslovje. Še dolgo te bo spremljalo.

212

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Verjetno se na tej točki sprašuješ: »Okej, okej. Torej na televiziji bom. Ampak kako je prišlo do tega?« Moj odgovor je, da se te stvari enostavno zgodijo. Še sam ne vem natančno. Vse, kar moraš početi, dragi mladi Rok, je to, kar že tako ali tako počneš. Nastopaj, sodeluj in priložnostim načeloma reci ja. Ni ti treba vsakemu in vsemu reči ja, ampak definitivno reci ja, ko te bo zborovodkinja zbora SŠSB prof. Stegne vprašala, ali želiš peti v zboru z Vladom Kreslinom. Tedaj zagotovo reci ja. Odlična izkušnja bo.

Nazaj k dnevnemu dogajanju. Po snemanju sem dan na kratko še zaključil na internetu, kjer sem v živo snemal video-igre in medtem komuniciral z gledalci, ki so ravno tam neke tvoje starosti. Zabaven hobi, ki bi bil tebi zagotovo všeč. Z njim lahko ohranjam stik z mlajšo generacijo, kar je izredno pomembno tako za voditeljsko vlogo mladinske oddaje kot za delo mladinskega uličnega delavca. Kot rečeno, video bo postal ogromen del tvojega vsakdana.

Za zdaj se ta dolg dan zaključuje in tudi danes je moralo akademsko učenje počakati. A kot vidiš že sam v srednješolskih letih, se velik del tebe ne oblikuje samo v klopeh, ampak tudi na hodnikih in v zaklonišču, na prireditvah in v gradu, na potovanjih in v parku. Čim več te raznolikosti, Rok, in čez deset let se boš z nasmeškom na obrazu spominjal, kako si zmeden in poln vprašanj ter dvomov hodil ob sedmih zjutraj na blok ure matematike.

Se vidiva čez par let. Pazi nase.

Nedelja, 10. februarja 2019

Danes sva snemala oddajo cel dan. Ta zapis pa lahko kar skupaj, a ne, Ana?

Kot vidita, srednješolka Ana in srednješolec Rok, se ni kaj dosti spremenilo. Še vedno se druživa in, kot sta prebrala v prejšnjih dneh, sedaj tudi delava skupaj. Najprej bi se vama rada zahvalila. Ker sta naju že pred leti rešila težav pri izbiranju rojstnodnevnih daril. Svojo tradicijo z rojstnodnevnim mafinom in kakavom ohranja še danes. Dandanes se pogosto smejiva, ko drug drugega vprašava, če bi verjela, da se bo zgodilo tako, kot se dogaja. Zgleda, kot da so vse ure, ki jih zdaj prebijata skupaj, vseeno za nekaj dobre. Ali pač, Rok? A se sploh lahko

213

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

ne strinjam? Draga mladiča, čakajo vaju še maturantski ples, skupna potovanja po celi Evropi, razvoj vajinega odnosa v »različne« smeri in, ja, na koncu tudi skupna služba. Ker se bosta tudi starejša pogosto zatekla po nasvet drug k drugemu, sva se odločila, da del modrosti, nabrane v zadnjih par letih, izmenično predava vama.

Rok tebi, srednješolka Ana, in Ana tebi, srednješolec Rok. Kot vaju poznavata, bosta to verjetno prebrala, se nekako strinjata in potem stvari vseeno naredila po svoje. In prav je tako.

Rok,
hvala, ker jo prenašaš. Ko zdaj pogledam na to, kako trmasta in pametna je, se primem za glavo in se nasmejim. Če bi te lahko z besedami pripravila na to, kar ti bo v naslednjih letih prineslo življenje, bi jih zapisovala dan in noč. Ko te takole pripravljam na prihodnost, se mi zdi, kot da pišem horoskop, vendar niti približno tako smešen, kot je tisti iz Blogorole. Vsaka situacija, ki ti bo zamajala pot pod nogami, te bo naredila še veličastnejšega, kot si sedaj. Da ti ne bo preveč stopilo v glavo, nisi brez napak. Kdo pa je? Ana bo trdila, da je ona. No, čez leta me boš lažje spravljaj iz oblakov. Čaka te pot, ki bo polna izzivov. Prehitro te bodo doleteli takšni, ki bi se jih moral lotevati, ko boš star. Vedno bo tako. Skušam izbrati modrost, ki bi ti skozi leta najbolj pomagala, vendar ti znanje, ki ga premorem sedaj, ne bo koristilo. Morda bi ti povedala zgolj to, da je vsaka odločitev, ki jo boš sprejel, prava odločitev. Skozi čas se zgolj opogumimo, da se s posledicami odločitev lažje spoprimemo. Rok, verjemi, si čisto normalen. In to je ok!

Ana!

Oblečena v barvita oblačila in ogromna sončna očala. Matematika ti dela preglavice, lutke te držijo pokonci in spremeniti želiš svet. S svojim odpičenim stilom zavzameš jedilnico in po radijskih zvočnikih predajaš sporočila, ki niso najprimernejša za šolsko okolje (recimo, da je bil samo en incident s šolskim radijem in z neprimerno uporabo jezika). Kaj naj ti rečem? Verjetno to, da matematika ni najhujše zlo na zemlji. To boš razumela, ko se na faksu srečaš s statistiko. Definitivno ohrani svojo kreativnost, ker te bo spremljala in oblikovala veliko bolj kot ure

214

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

športne, kemije, fizike ali geografije. Vzemi predlog profesorja Kampuša, ko ti bo pri uri zgodovine predlagal študij antropologije. Mogoče se ne boš odločila prav za to smer, ti bo pa informacija vseeno dala podobne ideje za naprej. Snemaj čim več pri videokrožku, ker bo Rok nekega dne rabil tvoje umetniške sposobnosti kadriranja. Poj, pleši in načeloma delaj to, kar že tako ali tako delaš. 'Maš to, Ana! Najpomembnejša stvar pa je, da se ne boj prihodnosti, ker RES ne veš, kje boš pristala. Pa uživaj v teh šolskih dneh, četudi te kdaj čaka kakšna zoprna predstavitev ali test. Se vidva čez 10 let. Se že veselim.

Želiva vama obilo zabave med šolskimi klopi. Tiste pritajene, ki jo slišijo samo ušesa, ki jim je zabava namenjena. :)

Narokana

(Foto: Žiga Stergar)

1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019

Jeziki so vrata v svet in srca soljudi

Dunaj:

*Barbara Poljanec (1999–2003),
ekonomistka, zaposlena
na ameriški ambasadi na
Dunaju*

Ponedeljek, 11. februarja 2019

Ponedeljki so praviloma zabavni. Najprej zato, ker je treba vstati zgodaj, kar še vedno ni moja paradna disciplina. Drugi razlog pa je ta, da ta teden začnjam na drugi izmed dveh lokacij našega oddelka in jutro mi že takoj polepša neverjetni razgled iz 35. nadstropja stolpnice. Čudovitega razgleda se človek pač nikoli ne naveliča.

Ameriška ambasada na Dunaju je veliko več kot ambasada v klasičnem pomenu besede, saj obsega tri organizacije, ki jih poimenujejo misije – Ambasado s konzulatom, Ameriško misijo pri OSCE (Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi, pri nas znani kot OVSE) in Ameriško misijo pri Združenih narodih na Dunaju. Naš oddelek skrbi za diplomate vseh treh misij, tako

Najin prvi pravi dunajski ples

Marsikdo še vedno misli, da sem v času študija zaplaval v literarne vode oziroma v prevajalstvo, a ni tako. Dokončala sem študij ekonomije na mariborski Ekonomsko-poslovni fakulteti, in sicer na smeri Mednarodna menjava. Opravila sem tudi dve študijski izmenjavi: pol leta sem bila v Španiji, pol leta v Budimpešti. Kmalu po pridobljeni diplomi sem se zaposlila kot pomočnica direktorice na jezikovni šoli Berlitz v Mariboru. Kratek čas sem delala kot vodja kadrovske službe pri bistriškem podjetju MTD Bio, d. o. o., nato pa so me

da imamo pisarno na dveh lokacijah in skrbimo za nekaj stotin ameriških diplomatov na Dunaju. Vsak teden na lokaciji, na kateri sem v tem tednu, začnemo s sestankom ene izmed treh misij in tako dobim vpogled v veliko širšo sliko dogajanja v Evropi in po svetu. Čeprav moje delovno mesto ni politične narave, se na takšnih sestankih velikokrat spomnim svojih začetkov v teh vodah, ko sem kot predsednica razreda in nato tudi predstavnica Srednje šole Slovenska Bistrica na podoben način zastopala interese šole in dijakov v Dijaškem parlamentu. Takrat sem tudi ugotovila, da politika v pravem pomenu besede ni zame, je pa vsekakor izjemno zanimivo biti vključen in opazovati zakulisje, sploh na tako visoki ravni.

Torek, 12. februarja 2019

Že zjutraj mi postane jasno, da bo danes dan prevajanja. Vsak dan znova me opomni, kako izjemnega pomena je znanje tujih jezikov. Angleščina je bila moj paradni konj že v času osnovne šole. Je jezik, v katerem se dostikrat počutim bolj domače kot v

pri Berlitzu prepričali, naj se vrnem kot vodja jezikovnega centra Berlitz v Mariboru, saj je direktorica mariborskega centra šla na poročniški dopust. Nato sem kot izvršna direktorica prevzela vodenje podjetja Bija, d. o. o., in obenem delala kot vodja prodaje za angleško podjetje BioEden. Nato sem prevzela mesto vodje prodaje in marketinga pri digitalni tiskarni comTEC, d. o. o., v Mariboru, od koder me je pot zanesla k trenutno najboljšemu avstrijskemu 'startup' podjetju TourRadar. Po dveh letih norega življenja in več pozicijah znotraj podjetja sem dobila priložnost v diplomaciji, ki me je od nekdaj zanimala. Trenutno sem zaposlena kot predstavnica v centru za sprejem novih diplomatov na ameriški ambasadi na Dunaju.

Yosemite National Park, ZDA

217

materinščini, in trenutno ga zagotovo uporabljam več. Nemščina je druga zgodba, saj se nikoli nisva pretirano razumeli. Po kratkem poskusu učenja v osnovni šoli sem vanjo spet konkretno zagrizla šele v času študija mednarodnih odnosov na Ekonomsko-poslovni fakulteti v Mariboru, ko mi je postalo jasno, da ob dejstvu, da Slovenija večinoma izvažja v nemško govoreče države, nemščino krvavo potrebujem. Ne mine dan, ko ne bi obžalovala, da nisem že v srednji šoli več investirala v znanje nemškega jezika in da ga kasneje nisem uporabljala toliko, kot bi ga lahko. Če bi me kot dijakinjo vprašali, ali bom kdaj živela v nemško govoreči državi, bi vam zatrdila, da zagotovo ne, a čudna so pota Gospodova in po več kot dveh letih na Dunaju je še vedno cilj, da nemščino spravim na takšno raven, kot je moja angleščina. Naslednji cilj pa je od mrtvih obuditi še meni zelo ljubo španščino, ki pa je od Erasmusove izmenjave v Španiji

*Golden Gate Bridge,
San Francisco*

218

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

leta 2008 bolj ali manj v spečem stanju in se ji leta neuporabe krepko poznajo. Pridno pa vadim balkanske jezike. Balkanci smo tretja najštevilčnejša manjšina na Dunaju za Nemci in Turki, in to dejstvo zelo koristi pri tem, da balkanskih jezikov zagotovo ne bom pozabila. Vsa svoja dosedanja delovna mesta sem dobila tudi na podlagi odličnega znanja tujih jezikov, in če me kdor koli vpraša, kaj od naučenega na poti skozi izobraževalni sistem mi je do sedaj najbolj koristilo, so to brez dvoma tuji jeziki. Tako poslovno kot zasebno si življenja, omejenega samo na materinščino, ki jo imam sicer iskreno rada, ne morem in nočem predstavljati. Jeziki so po mojih izkušnjah vrata tako v svet kot v srca soljudi.

Sreda, 13. februarja 2019

Delovni dan sem začela s kalkulacijami, kar je precej redko in

Hallstatt, Avstrija

219

me vedno opomni na to, kako malo vsega znanja matematike, ki je bila moja največja poguba v času srednje šole in študija, dejansko potrebujem. Ob vseh funkcijah, vektorjih, matrikah in kar je še tega, v svojih skoraj osmih letih delovne dobe redno in s pridom uporabljam le osnovne računske operacije in procentni oziroma križni račun. Tudi v času, ko sem delala drugje, kjer je bilo preračunavanja veliko več, je bilo to vse, kar sem potrebovala. Iskreno mi je žal, profesor Gričnik, vaših učnih ur se bom vedno rada spominjala (testov in spraševanj malo manj ;)), a žal moram reči, da tudi kot ekonomistka na polinom pri svojem delu še nisem naletela.

Četrtek, 14. februarja 2019

Danes me je že jutraj razveselilo Barbarino sporočilo. Skupaj sva bili najprej v vrtcu, nato sva bili neustavljiv dvojec Barbar P. v B-oddelku programa ekonomski tehnik na Srednji šoli Slovenska Bistrica, kjer sva večino časa tudi sedeli v isti klopi, in usoda je hotela, da sva zdaj skoraj sosedu tudi na Dunaju, čeprav ima ona tukaj precej daljši staž. Fantastično je imeti takšne prijatelje ob sebi tudi v tujini in vedno me opomni, da imam ob sebi res krasne ljudi. Malo tujcev ima takšno srečo, da ima prave prijatelje iz otroštva na dosegu roke tudi izven domovine.

Zvečer nas je čakala pot v Slovenijo, saj imava s fantom prosta petek in ponedeljek ter s tem podaljšan vikend. Pridružil se nama bo tudi moj brat Tilen, ki je prav tako že približno leto dni Dunajčan in je hkrati bivši dijak Srednje šole Slovenska Bistrica. Kljub temu da je končal program trgovec, mu je fantastično znanje angleščine v kombinaciji z drugimi sposobnostmi, ki jih je pridobil sam, odprlo vrata in dela v kontroli kakovosti za multinacionalko, ki se ukvarja s plačilnimi sistemi v bližini Dunaja. Je živ dokaz, da je samo nebo meja. Vsi člani družine pa bomo zelo veseli, ko se bo tudi odločil nadaljevati šolanje, saj zaključena fakulteta v tujini vseeno nekaj pomeni.

Petek, 15. februarja 2019

Danes je dan za uživanje, ki sva ga s fantom preživela v termah. Prav tako sva oba obiskala frizerja in mojo skoraj 92-letno babico, s katero si še vedno piševa pisma in je ena izmed mojih največjih življenjskih vzorov.

220

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Končno sem si vzela tudi čas za branje knjige Vagabund, ki jo je napisal moj bivši sodelavec Anthony Karakai in je obvezno branje v avstralskih srednjih šolah. Anthony je krasna oseba, in čeprav nisva več sodelavca in se je z ženo preselil nazaj v Avstralijo, mi je vedno toplo pri srcu, ko se spomnim, kako čudovite in zanimive ljudi sem imela čast spoznati tukaj. Branje je bilo od nekdaj moja velika ljubezen in priznati moram, da ga v zadnjem času grdo zanemarjam, saj berem samo spletne medije, leposlovje v vseh jezikih pa je na stranskem tiru. Obljubila sem si, da ko bova v naslednjem, večjem stanovanju, bo zagotovo prostor za ogromno knjižno omaro s predvsem slovenskimi knjigami, saj sem globoko v sebi še vedno knjižni molj. Bazen, dobra knjiga in odlična družba – ni boljšega recepta za krasen petek.

Grand Canyon, ZDA

Sobota, 16. februarja 2019

Razen nakupovanja, kosila v krogu družine in večera s prijatelji se danes ni dogajalo veliko drugega. Obvezna je tudi dobra slovenska kava, ki ji dunajske kavarne s svojo domnevno kulturo kave vseeno težko konkurirajo.

Obiskala sva tudi prijatelja, ki sta pred nekaj meseci dobila sinčka in sva ga videla prvič. Zdaj smo že v tistem življenjskem obdobju, ko smo tisti brez naraščaja večinoma v manjšini. Vedno sva govorila o tem, da najprej štal'ca, potem pa krav'ca, in ta moto še vedno ostaja. Dan smo zaključili z druženjem s prijatelji, a smo z enim očesom spremljali slovenski izbor za pesem Evrovizije. Prepričala nas ni nobena, so pa privreli na dan spomini obiska izbora na Dunaju, kjer je bilo res noro, in zdaj si želimo, da še kdaj zmaga Avstrija in se izbor vrne na Dunaj.

Nedelja, 17. februarja 2019

Po odličnem klasičnem nedeljskem kosilu pri fantovi mami sva se podala nazaj na Dunaj. Privoščila si bova še obisk fitnesa in opravila nekaj gospodinjskih del, ki se jih med tednom nikakor ne uspeva lotiti, in teden bo mimo, kot bi mignil. Ob nedeljah si po navadi s fantom tudi vzameva nekaj časa zase in za refleksijo vsega, kar se nama je zgodilo v teh sedaj že več kot dveh letih, odkar sva zapustila rodno grudo. Na začetku je bilo zelo težko. Nikoli ne bom pozabila elektronske pošte, ki sem jo odprla na septembrski petek na poti na bratrančevo poroko v Budimpešto. Iz podjetja TourRadar, mojega prvega delodajalca na Dunaju, ki je bilo v letu 2018 tudi izbrano za najboljše avstrijsko start-up podjetje, so mi sporočili, da so me izbrali, in sledilo je vprašanje, ali lahko že čez teden dni začnem na Dunaju. Kocka je padla. S fantom sva se pogovorila in odločila, da je čas, da zapustiva Slovenijo, kjer nisva videla ustreznih možnosti za prihodnost. Poklicala sem prijateljico, ki je že nekaj let živela na Dunaju, ali nama lahko za začetek odstopi mesto na njenem kavču, in vse ostalo je zgodovina.

Srednja šola Slovenska Bistrica mi je dala veliko znanja, predvsem pa poguma in vere v to, da zmorem. Nikoli nisem gledala nazaj in nisem se ustavila pri nobeni oviri. Iskreno povedano, vedno me je vleklo v tujino, vedno sem si želela delati v mednarodnih krogih in na srečo imam tudi partnerja,

222

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

ki je enakih nazorov. Slovenija je čudovita, rada se vračam, a obenem me njena majhnost dostikrat zelo duši. Vsakič ko s fantom govoriva o teh temah, ugotoviva, da nama je Dunaj dal krila. Omogočil nama je, da razvijeva svoje potenciale in da z njimi doseževa človeka dostojno življenje. Odločila sva se tudi, da svojo usodo krojiva sama. Škarje in platno sta vedno v naših rokah in vrata v svet si vedno odpremo sami. Z znanjem in s toplimi spomini na leta v Srednji šoli Slovenska Bistrica je bilo ta, včasih zelo težka, vrata v svet mnogo lažje odpreti.

Berlin:
Žiga Moličnik (2006–2010),
glasbenik

Živim razpet med Berlinom in Tokiem

Ponedeljek, 18. februarja 2019

Prebudim se v rano jutro v Berlinu. Dokaj čudno je, da sem tukaj, saj sem kot otrok majhnega kraja vedno sanjal o življenju v velikih in tujih mestih. Takrat se mi je to zdelo popolnoma nemogoče in nedosegljivo. Danes živim razpet med Berlinom in Tokiem. Ravno sem se vrnil z Japonske, kjer se češnje že pripravljajo na spomladansko cvetenje, v deževen in siv Berlin. Zime tukaj so dolge, temne in mokre. Spet bom rabil vsaj en teden, da se privadim na nov čas in pozabim na neonske napise Tokia.

Torek, 19. februarja 2019

Nazaj na delo. Kot vsak začetek tedna je tudi ta natrpan s sestanki. Svoje dni preživim v pisarni, obdan z ljudmi s celega sveta, v kateri se ukvarjam z nadzorom tehničnih projektov. Če dodobra pomislim, se niti ne spomnim, kako sem sploh končal tukaj, kajti to je zelo dolgočasen opis mojega dela. Zanimivo je, kako človek včasih pristane na mestih, ki jih nikoli ni predvidel. :)

V Berlin sem se preselil leta 2013 v želji, da bi doživel nekaj novega. Hrepenel sem po spoznavanju novih ljudi, drugih kultur. Če dobro pomislim, bi lahko rekel, da sem dosegel svoje sanje. Moji prijatelji in sodelavci so v večini ljudje, ki še niso nikoli slišali za Slovenijo.

Sreda, 20. februarja 2019

Ko razmišljam o poteh, ki so me pripeljale do tega trenutka, se moje misli vedno vračajo k šolanju na Srednji šoli Slovenska Bistrica. Tam sem namreč prvič dobil občutek, da morda moje sanje niso neuresničljive.

Kot dijak SŠSB nisem točno vedel, kaj bi rad počel v življenju; bil sem nepopisan list, ki je od profesorjev dobival znanje in inspiracijo, ki me še danes ženeta naprej. Časi, ki sem jih preživel tam, so me izoblikovali v človeka, kakršen sem danes. Predstavljen sem bil svetu filozofije in ekonomije, ki je segal daleč stran od bistriške ruralnosti, in to me je na koncu podalo na pot v tujino – inspiracija po dodatnem znanju in izkušnjah.

224

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Četrtek, 21. februarja 2019

Dan se je začel s prebiranjem e-pošte že v postelji. Težavam na delu nikoli ni mogoče prav uiti, ampak danes bo kratek dan; naredil bom tako, da bo.

Berlin je še vedno deževen in siv, ulice so umazane in grafiti na stenah so še toliko bolj izraziti. Ta zima je še daljša kot lanska. Dan v pisarni mine, kot bi mignil, in čas je za večerjo. Tako kot vsak četrtek tudi ta večer preživim s prijatelji v naši najljubši japonski restavraciji v Kreuzbergu. Privajanje na evropsko hrano je vedno najtežji del vračanja z Japonske. Ti dnevi mi pomagajo premagati žalost in težke dni, ko pogrešam Azijo in tamkajšnjo hrano.

Petek, 22. februarja 2019

Končno petek! Kot vsak petek si tudi danes obljubim, da ne bom odšel v klub. Eden izmed odločilnih faktorjev, zakaj sem se preselil prav v Berlin, je bila glasbena scena. To mesto nikoli ne spi, ampak med vikendi prične odžarevati drugačno energijo. Hostli in hoteli postanejo polni turistov, ki nato napolnijo klube in bare – temu primerno se tudi pojača glasnost glasbe. Kljub svoji obljubi sem se podal ven in s prijatelji iz Kolumbije obiskal koncert.

Sobota, 23. februarja 2019

Končno dan, ko lahko ostanem v postelji kakšno uro dlje – čeprav ne za dolgo. Pospravim po stanovanju, operem perilo in nakupim vse potrebno, da ne umrem od lakote do naslednjega tedna. Pogosto razmišljam o vikendih doma in kako dolgočasni so se mi zdeli. Zdi se mi, da ni velike razlike. Med prebiranjem Instagrama opazim bivše sošolce in spominjam se brezskrbnih

225

dni v Slovenski Bistrici. Nikoli ne bom pozabil, da sem plesal na kar dveh maturantskih zaključkih. :) Včasih se zdijo ti spomini tako daleč ... Zato se vsakih nekaj mesecev z veseljem vrnem v Slovensko Bistrico, da obiščem stare prijatelje in obujam spomine.

Nedelja, 24. februarja 2019

Teden je zaključen, jet lag je že skoraj popolnoma izginil in čas je za nov začetek, ampak še pred tem je treba opraviti tedenski klic z mamo. Včasih se ne morem spomniti kakšne slovenske besede, saj slovenščine pravzaprav aktivno ne uporabljam že nekaj let. Mama poskrbi, da izvem za vse podrobnosti prejšnjega tedna, kaj se dogaja s sestrama in kako priden je naš pes. Vse po starem. Čas je za spanje in nov teden.

Naj zaključim z mislijo, da se moramo vsi odločiti, kaj bomo naredili s časom, ki nam je namenjen, in vesel sem, da sem nekaj svojega časa preživel na Srednji šoli Slovenska Bistrica. Hvala za to ...

226

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Še vedno imam »napolnjen urnik«

Ponedeljek, 18. februarja 2019

Dober dan v Slovenijo vam, dijakinje in dijaki Srednje šole Slovenska Bistrica, ki sem jo obiskoval tudi sam, voščim Alen Šket, profesionalni športnik v dvoranski odbojki. Danes živim in delam v Turčiji ...

Moje delo mi je seveda zelo všeč, vendar so tukaj tudi slabe stvari, tako kot vedno. Moj urnik se iz tedna v teden namreč ne razlikuje prav veliko, treningi so praktično vsak dan. Od ponedeljka do petka vedno treniramo, večinoma po dvakrat na dan, včasih samo enkrat. Čas pred treningi ob koncu tedna izkoristimo za pregled posnetka ekipe, ki bo tisti teden stala na

Ankara:
Alen Šket (2003–2006),
odbojkar

227

drugi strani mreže, da bi se čim bolje pripravili na nasprotnika, fizično in psihično.

Torek, 19. februarja 2019

Svojo odbojgarsko pot sem začel pri štirinajstih letih, ko sem že zaključeval osnovnošolsko izobraževanje. Od nekdaj sem bil najvišji med vsemi, kar sem uspešno izkoristil v svoj prid. V tistem času sem imel tako kot vsi otroci obilo prostega časa, ki sem ga zapolnil s treningi, ki sem jih že takrat jemal popolnoma resno.

Tudi danes jih ... Vstal sem ob pol deveti uri, si pripravil zajtrk in se odpravil na pot proti dvorani, kje sta nas čakala fitness ter trening servisa in sprejema. Po treningu sem se odpravil domov, si pripravil kosilo in si za kratek čas odpočil. Kadar imam na dan dva treninga, veliko počitka med njima ni, saj mi kar nekaj časa vzame tudi sama vožnja na trening in domov. Po današnjem drugem treningu sem si privoščil večerjo v restavraciji, ko pa sem prišel domov, sem moral pomiti še posodo od kosila in jo pospraviti. Zvečer nikoli ne bedim predolgo, saj je počitek pomemben del športa. Pogledal sem le poročila, da vidim, kaj se dogaja doma v Sloveniji.

Sreda, 20. februarja 2019

Poleg treningov sem se odločil za nadaljevanje šolanja na srednji šoli v Slovenski Bistrici. Prostega časa je bilo vse manj. Šola je namreč zahtevala veliko več truda kakor prej, tudi treningov je bilo vedno več, saj so v domačem klubu kar hitro odkrili moj talent. Tako sem že pri šestnajstih letih podpisal prvo resno pogodbo.

Ko se spominjam svojega srednješolskega časa, pomislim predvsem na to, da so se profesorji zaradi mojega statusa športnika z veseljem prilagodili mojemu urniku in mi olajšali natrpne urnike, za kar se jim zahvaljujem.

Tudi danes me čakata dva treninga, kar zna biti precej naporno. Včasih pomislim, da sploh ni bilo slabo dopoldneva preživeti za šolskimi klopmi, in v mislih pobegnem nazaj v čas in sanjam, da bi za kakšen dan zamenjal vloge. Seveda me kar hitro za tem dohiti realnost in že se vozim na trening.

Četrtek, 21. februarja 2019

Kot sem že napisal, danes živim v Turčiji. V državi, ki meji na Črno in Sredozemsko morje ter Anatolski polotok. Razdeljena

229

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

je na evropski in azijski del, njeno glavno mesto pa je Ankara, kjer prebivam tudi sam. Je prebivalsko zelo pestro mesto, prav tako priznava versko svobodo in prepričanja. Dobrih restavracij s slastno hrano ne manjka, prav tako lahko na vsakem koraku zasledimo manjše slaščičarne z veliko sladlicami. Seveda med njimi ne manjka baklava, ki je posebej značilna za Turčijo. Mesto je še posebej živahno, kar zadeva mobilnost, kar pa mi ni tako zelo všeč. Vozniki vozijo vse povprek, mesto pa je zelo pozidano in posledično bolj pusto. Vsi, ki smo doma v Sloveniji, smo se razvadili, da lahko nedaleč od doma pobegnemo na sprehod v naravo/gozd, kar tukaj ni mogoče, vsaj ne brez avta.

In kako sem končal tukaj?

Po končanem izobraževanju se moj urnik ni veliko sprostil, kvečjemu le še bolj natrpal. V nadaljevanju svoje kariere sem zaigral za največji slovenski odbojkarški klub ACH, pri katerem sem igral vse do svojega 24. leta. Kasneje me je pot vodila v tujino, in sicer sem prva tri leta igral v sosednji Italiji, nato pa se preselil v Turčijo. Sedaj sem v Turčiji že tri sezone, trenutno igram za ekipo Halkbank iz Ankare, s katero smo že osvojili eno izmed treh lovorik.

Ko se sezona v Turčiji zaključi, to še ne pomeni počitnic vse poletje. V toplih dnevih namreč ponosno zastopam slovensko reprezentanco, s katero nas v letošnjem letu čaka veliko dela.

230

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Od 3. do 7. julija imamo turnir, na katerem se bomo potegovali za Ligo narodov. Naj izkoristim priložnost in vas lepo povabim, da združimo moči. Avgusta se bomo na Poljskem potegovali za vstopnico na olimpijske igre prihodnje leto, septembra pa se bomo borili za najvišja mesta na evropskem prvenstvu v Ljubljani.

Petek, 22. februarja 2019

Danes je dan pred tekmo (včasih je to tudi sobota). Izkoristili ga bomo za potovanje, saj nas čaka tekma v gosteh. Potujemo v Arhavi, manjše mesto na severovzhodu Turčije tik ob Črnem morju. Čeprav imamo točk že toliko, da nas ne more prehiteti nobena ekipa, tekmo še vseeno jemljemo resno in se nanjo 100-odstotno pripravljamo.

Potovanje dan pred tekmo nam omogoča dovolj časa, da se lahko spočijemo, hkrati pa imamo možnost treninga pred tekmo.

Sobota, 23. februarja 2019

Kot sem omenil, smo dopoldan izkoristili za pripravo na tekmo, ki smo jo tudi gladko dobili. Po tekmi smo se takoj vrnili domov, časa za druge stvari ni ostalo, saj se je pot začela z dveurno vožnjo z avtobusom do letališča, nadaljevala uro z letalom in nato še pol ure z avtom do doma, kjer sem se odpravil le še v posteljo.

231

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Nedelja, 24. februarja 2019

Današnji dan je namenjen počitku. Danes bom skušal čim več časa izkoristiti zase in si tudi kaj skuhati. Najraje si pripravim kar testenine s piščancem, kar je najlažje in najhitreje. Po kosilu se najraje podružim s soigralci, saj mi tujci živimo v istem stanovanjskem kompleksu, v katerem imamo na voljo trgovski center, razne restavracije ter bazen in center za sproščanje. Največ časa preživim s soigralcem Draženom, ki prihaja iz Srbije, včasih pa me z obiskom presenetijo tudi prijatelji iz Slovenije. Pogosto svoj prosti čas preživim sam na soncu ob skodelici čaja.

In danes imam tudi malo več časa, da razmišljam o dnevniku, ki ga pišem za svojo srednjo šolo. Če pogledam nazaj, se ni spremenilo veliko – še vedno imam napolnjen urnik in še vedno se moram iz dneva v dan česa naučiti. Seveda to ni več ista snov kot v šoli, ampak učim se še vedno, in to na športni poti kot tudi v vsakdanjem življenju. Življenje v tujini namreč predte postavi nov izziv, nov jezik, ki se ga naučiš, in novo kulturo, ki jo skušaš sprejeti in razumeti. Kolikor se spominjam, pa ostajata dve stvari še vedno enaki – že v srednji šoli sem imel najraje odmore, da sem se lahko podružil s prijatelji, sedaj pa mi te odmore predstavlja konec sezone, ki ga še vedno izkoristim predvsem za družino in prijatelje, saj jih med sezono žal skoraj ne vidim.

Kadar pa so šolski odmori naznanili čas za malico, sem jih imel še toliko raje, saj že od nekdaj zelo rad jem. Tudi danes, kadar imam odmor med enim in drugim treningom, se z veseljem odpravim v dobro restavracijo ali si skuham kar doma, da si naberem moči za nadaljnje izzive. Turška hrana mi namreč zelo ugaja; je zelo okusna, zelo dobre so juhe, čeprav na prvi pogled ne zgledajo tako. Najraje imam »pide« oziroma turško pico, katere glavna sestavina je meso z razno zelenjavo. Ne morem pa se upreti baklavi s pistacijo.

Na koncu naj velja Srednji šoli Slovenska Bistrica moje voščilo ob njenem jubilejnim 20. prazniku: vsem dijakom želim uspešno šolsko leto, šoli pa veliko bistrih glav in seveda odličnih športnikov.

Ne nazadnje ... Nikoli ni prepozno, da se naučimo česa novega ali da poskrbimo za spremembo.

232

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

O tem, kako je pomembno hoditi na kavo

Ponedeljek, 4. februarja 2019

Še zmeraj je temno. Skodelica metinega čaja ter ovseni kosmiči z jabolkom in s cimetom. Pregledovanje e-pošte in odpisovanje sporočil prijateljem. Indie skladba v ozadju; tiho, ker cimri še spita.

Ljudje zmeraj pravijo, da ne marajo jutер; hitenje, zaspanost, zmeda. Jaz sem povsem nasprotnega mnenja; obožujem jutра. Verjetno zato, ker sovražim hitenje in se zato zbudim toliko prej. Takrat je še vse mirno, ljudje spijo in čas teče počasi.

Čez nekaj časa se cimri prebudita in po navadi bi šla v kuhinjo na hiter jutranji čvek. Toda sredi noči sem prejela sporočilo tutorja prvih letnikov diplomantov psihologije, da se ne počuti v redu. To pomeni, da bom danes morala nadomeščati na faksu v Rotterdamu. Ko hitro preletim še zadnje zapiske o delovanju nevronov, pripravi torbo ter se tesno zavijem v svoj plašč in šal. »Greta, a tutor is sick, so I have to substitute today.« »Oh, you're on campus as well?« »Yes, let's have a coffee break at some point!«

Rotterdam:

*Vesna Lešnik (2011–2015),
diplomantka psihologije
na univerzi v Rotterdamu
in tutorica študentom*

*Eden mnogih piknikov
ob jezeru*

(Foto: Laila Fady Ramzy)

Rojena sem bila 25. 4. 1996 v kmečko družino na Črešnjevcu. Odrasla sem z dvema starejšima sestrama in se po opravljeni osnovni šoli na Črešnjevcu vpisala v gimnazijski program Srednje šole Slovenska Bistrica. Moje pomembne obšolske dejavnosti so bile karate, prostovoljstvo na Osnovni šoli Minke Namestnik Sonje, taborništvu, gledališki klub in kasneje tudi tek na dolge proge. V srednji šoli sem se udeleževala tudi mednarodnih izletov, poletnih jezikovnih tečajev in programa Comenius, ki so me navdihnili za študij v tujini.

Hitro zapustim naše stanovanje in odklenem svoje kolo pred hišo. Sedež je seveda moker, ampak po treh letih to ni več neprijetno presenečenje, zgolj dejstvo. Na sedež nataknem debelo plastično vrečko, ki je zmeraj v žepu mojega zimskega plašča, in se odpeljem proti univerzi. Ko najdem učilnico, je tam že nekaj študentov. Z vajenim »Hello, your tutor is sick today, so I'm here instead« vstopim v sobo. Študenti prijazno pokimajo, nekaj obrazov že poznam. Sledijo tri ure diskusije o člankih in poglavjih, ki so jih morali predelati od četrtka. Pogovor teče gladko, kar me ne preseneča. Še nikoli se ni zgodilo, da mednarodni študenti ne bi bili pripravljeni ali da bi bili brez energije. Kljub temu še zmeraj poskušam posameznike dodatno motivirati in vsake toliko z njimi deliti nekaj, kar se ne nanaša zgolj na tematiko, ki mora biti predebatirana.

To je ena izmed stvari, ki sem jo verjetno ponotranjila na SŠSB. Marsikateri profesor je z nami rad razglabljal o stvareh, relevantnih za življenje samo. Te vrste debat so ti dale misliti o temah, ki so s predmetom sicer povezane, ampak o njih po navadi ne razmišljaš. Vsaj mene so zmeraj motivirale; dobil si občutek, da je znanje obsežnejše in pomembnejše, kot se ti pogosto zdi v ritmu srednješolskega vsakdana. To je spodbudilo radovednost in danes vem, da je to ključna stvar, ki te žene v

*Festival v Starem pristanišču:
ljudje živijo na čolnih
za nami!*
(Foto: Greta Petkauskaite)

234

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

akademske svetu. Spomnim se, da so debate pogosto povezale tudi razred, in to je še ena od stvari, ki jih opaziš komaj po tem, ko vsi sošolci gredo po svoji poti.

Po tej skupini študentov sledi še ena in po naslednjih treh urah, če sem iskrena, bolj kot o nevronih že razmišljam o veliki skodelici kave. Ko zaključimo, pošljem nekaj sporočil; cimra je že odšla, a čez teden se zmeraj katera od prijateljic nahaja na faksu in je željna odmora. Že čez petnajst minut zadovoljno pijem kavo in poslušam o »vikendpustolovščinah«.

Po kavi odkolesarim domov in prispem ravno pravi čas, da še ujamem svojo najljubšo večerno uro joge s sobo, zagreto na 29 stopinj. Zmeraj se počutim, da se pritisk dneva kar stali iz mene, in po uri do stanovanja hodim kot prerojena. Doma najdem zelo družabno razpoloženo cimro, in ker nobena nima prihajajočih rokov poročil ali izpitov, se spontano odločiva, da bova že četrtič pogledali Mammo mio 2. Scene poletja, sonca, morja in grškega otoka dobro vplivajo na siv nizozemski februar.

Torek, 5. februarja 2019

Budilka zvoni ob šestih. Tokrat ne delam, ampak so na urniku predavanja za moj magisterij. To pomeni vlak in »popotovanje« do Leidna, okoli 35 km oddaljenega in, iskreno, meni mnogo

Po maturi sem se preselila na Nizozemsko, natančneje v Rotterdam, in tam opravila mednarodno diplomu psihologije na Erasmus University Rotterdam. Del tretjega letnika sem bila na izmenjavi na Irskem, natančneje na Trinity College v Dublinu. Ostala leta sem med študijem delala v hostlu, domu za ostarele in nazadnje postala nadomestna tutorica za študente prvega in drugega letnika psihologije. Trenutno sem še zmeraj na tej poziciji, zraven tega pa končujem še magistrski študij iz zdravstvene in medicinske psihologije na univerzi v Leidnu.

*Podelitev diplome
in družina na obisku
(Foto: Hannah Galster)*

235

bolj simpatičnega mesta od Rotterdama. Če ne bi tukaj imela prijetnega stanovanja, službe in kupa starih prijateljev, bi z veseljem živela tam.

Del potovanja do Leidna je dobrih 40 minut dolga vožnja z vlakom. Ljudje zmeraj pravijo, da je to vrhunec dolgočasnosti in potrata časa, in vedno znova me preseneti, kako smo ljudje različni. Z »dolgočasnostjo« in s »potrato časa« se ne strinjam; na vlaku lahko zmeraj poslušáš glasbo, odgovarjaš dolgim sporočilom, e-mejlom, pišeš kakšno poročilo (če je res potrebno) in vse to s pogledom na nizozemsko podeželje, ki je vsake toliko izjemno dobrodošel oddih od visokih stolpnic in mestnega utripa. Poleg tega si varen pred obveznimi nizozemskimi plohami, kar je spet nekaj, kar je vredno ceniti.

Danes imamo predavanje o psihoonkologiji in po dveh zanimivih urah se pred katedrom nabere kratka vrsta ljudi, ki imajo vprašanja. Po navadi bi se ta postavila že med predavanjem, toda danes je zmanjkalo časa. Profesorico poznam in že na daleč vidim, kako pozorno in prijazno odgovarja na vprašanja in si vzame čas za vsakega posebej.

To me spet spomni na našo srednjo šolo. Ena od kvalitiet, ki sem jih cenila, je bila človečnost profesorjev. Razumeli so tvoje probleme, razumeli so, da imaš poleg šole še življenje. In kar je najpomembnejše; do tebe so se obnašali kot do odraslega člove-

*Pogled na Rotterdam
(Foto: Hannah Galster)*

ka, ki ga je treba spoštovati. Vsaj po lastnih izkušnjah se mi zdi, da je slednje močno pripomoglo k samozarvesti vsakega posameznika.

Po tem imamo še delovno skupino, kar pomeni skupino sedmih sošolcev, ki jo vodi specialist na področju. Čeprav traja tri ure, vedno mine precej hitro. Po tem se nekaj časa pogovarjamo s sošolci, in ko se odpravijo proti domu, se jaz odpravim v knjižnico. Ne zato ker bi bila posebno motivirana; še dve uri manjka do konca »rush hour« in s popustom lahko z vlakom potujem samo potem.

Domov se vrnem pozno in preutrujena za dolgo jogo ali dolg film. Namesto tega hitro pokličem mamo, da slišim malo domačih novic in da jaz delim svoje. Dan se konča že okoli enajstih in z največjim veseljem se zvalim (pravzaprav splezam; s pogradom v študentski sobi prihraniš cenjene kvadratne metre prostora) na posteljo.

Sreda, 6. februarja 2019

Še en dan Leidna, še ena prijetna vožnja z vlakom z razgledom na travnike in ovce. Danes jutraj je prava ploha, in ko se končno skrijem v zavetrje postaje in kasneje vlaka, se spet tiho zahvalim dejstvu, da je mokrih voženj s kolesom na univerzo v Rotterdamu bolj ali manj konec.

*Rojstnodnevna torta
na našem balkonu
(Foto: Greta Petkauskaitė)*

237

Sreda je eden mojih ljubših dni. Imamo samo eno, po navadi zelo zanimivo predavanje. Potem lahko grem na kavo s sošolkami in še vedno ujamem zgodnji vlak s popustom domov. Danes je predavanje o psiholoških intervencijah pri različnih kroničnih boleznih. Vem, da se kronične bolezni zdijo nekaj, kar bi morali zdraviti fizično. Temu predavatelj ne nasprotuje, vendar poudari močan vpliv psiholoških dejavnikov na razvoj bolezni. Po predavanju se sprehodimo do najljubše kavarne in nekaj časa diskutiramo o predstavljeni tematiki. To se konča približno takrat, ko dobimo kavo ter se pogovor obrne v smer vikenda in ostalih prihajajočih načrtov.

»Let's go for a coffee,« je bil zelo pogost stavek tudi na dodiplomskem študiju. In če smo iskreni, začetki segajo na začetek prvega letnika srednje šole. Starši so nas, »Črešnjevčane«, v Slovenski Bistrici pogosto odložili še pred poukom in edina logična stvar je bila iti na kavo. Mnogi ljudje to komentirajo tako: nepotrebno sedenje, nepotrebna poraba denarja in časa. Še nekaj, s čimer se ne morem strinjati. Dobro, nekaj je to, da na kavo res greš pre pogosto ter postane dolgočasna rutina, za katero objektivno porabiš preveč časa in denarja. Toda ena kava vsak drugi dan z ljudmi, ki jih sicer ne vidiš veliko, zame ni potrata. »Iti na kavo« ima naslednje kvalitete: ljudje se pogovarjajo (o čem čisto naključnem, in to z obilico smeha in vsega, kar bliža ljudi in jim pomaga pri oddaljitvi od skrbi, promociji motivacije in pridobivanju večje perspektive nad življenjem); drugi radi izpovejo svoje tegobe, in če so reakcija empatija, razumevanje in delitev objektivnega pogleda na situacijo, se vsak počuti bolje. Ne glede na odvito smer; ljudje se zblížajo in počutijo bolje. Tako je bilo vso srednjo šolo in prav spomnim se, kako smo se ali prijatelji ali jaz na kavi smejali nečemu, kar je bilo sproti pozabljeno; zagreto komentirali nekaj, kar je do takrat samo slonelo nekje sredi vseh ostalih misli; sprejemali pomembne odločitve o prihajajočih obdobjih in še in še. Spomnim se »po-kava« občutka, da življenje pravzaprav ni tako zapleteno in da bo vse v redu, in to ne glede na to, kaj se zgodi. To, vsaj po mojem mnenju, vsekakor ni potrata ne časa in ne denarja. Dobro, res je tudi, da za take pogovore ni ravno nujno »iti na kavo«. Toda to je ena od možnosti, za katero so ljudje večinoma za in je ni treba preveč načrtovati. V srednji šoli sem se tega naučila; nadaljevalo se je še v času dodiplomskega študija in sedaj še na magistrskem študiju.

Razlika je le v tem, da zdaj pijem sojino mleko in se pogovarjam v angleščini, vse ostalo je enako.

Četrtek, 7. februarja 2019

Spet Leiden, spet vlak, spet dež. Še zmeraj me preseneti, da teh 40 minut mine tako hitro.

Ob četrtnih imamo dopoldne zelo posebno srečanje. Eden od predmetov se imenuje »kognitivnovedenjske intervence« in razdeljeni smo v dva različna para; v enem prevzameš vlogo terapevta in v drugem klienta. Od začetka sem bila nekoliko skeptična, toda vsak izbere svoj dejanski problem, ki je nato razdelan v terapiji z natančnimi smernicami in tehnikami. Ta srečanja trajajo cel mesec in res je zanimivo opazovati problem sošolca in njemu pripadajoči proces misli, vedenj in reakcij.

Zvečer v Rotterdamu prijateljica praznuje rojstni dan v manjšem krogu. Zadnje čase to počenjamo nekoliko neštudentsko; vsak dejansko vloži trud in čas v del večerje, ki jo pojemo z veliko pogovora in s samo kozarcem ali dvema vina. Temu se malo nasmejimo s klišejskim: »Res se staramo ...« Čez nekaj časa diskutiramo o srednji šoli in kar nekaj jih omeni, da je bilo to težavno obdobje. Polno tekmovalnosti, zahrbtnih ljudi, pritiska. Vse to sem že slišala, a ne morem si pomagati, da ne bi znova komentirala. »It really wasn't like that at my high school!« Tudi one vedo, o tem smo se pogovarjale že marsikdaj. »We know, Vesna. You and your village life ... You're lucky!« Ja, za prijateljice sem jaz vedno »tista s podeželja«, čeprav kraj srednje šole uradno ni ravno podeželje. Toda videle so fotografije in po tem jim ne morem več dopovedati, da je to dejansko mesto. Skratka, ko smo se o tem pogovarjale prvič, mi je res dalo misliti. Sama sem srednjo šolo res izkusila kot obdobje, polno sproščenih, prijaznih, sprejemanja polnih ljudi. Nihče ni dejansko razmišljal o popularnosti ali o tem, da »mora biti kul«; vsaj ne ljudje, s katerimi sem se družila jaz. Slednje je stimuliralo prijetno okolje, v katerem se počutiš varno in sprejeto, in komaj po primerjavi z izkušnjami drugih sem dojela, kako močno lahko cenim, da je bilo tako.

Petek, 8. februarja 2019

Petek je zame podaljšan vikend. Nobenega srečanja, predavanja ali plačane dela. Sicer se zmeraj odpravim v knjižnico,

ker se morajo nekatere stvari zmeraj opraviti; toda to še vedno pomeni počasno pripravljajanje, dolg jutranji tuš in umirjeno kolesarjenje do univerze v Rotterdamu. Dobiti dober prostor v knjižnici je v izpitnih obdobjih pravi dosežek, zato se je vseeno dobro odpraviti zgodaj. Ko uspešno zasedem mesto (če je le mogoče, ob oknu), temu sledi nekaj ur dela nečesa, kar je v tistem tednu najpomembnejše: delo za magistrsko nalogo, pisanje poročil za trenutne predmete, prebiranje literature za predavanja naslednji teden, pogosto tudi pošiljanje e-pošte.

Okoli poldneva, ko je nekaj dela opravljeno, odkolesarim nazaj in veselo ugotovim, da je cimra tudi doma. Pripraviva si kosilo, sicer vsaka zase, ampak kuhinja je prijetnejša, ko sta v njej glasen klepet in glasba. Po navadi ne bi šla iz knjižnice že tako zgodaj, toda petek je tudi dan, ko čistim studio za jogo blizu svojega doma. To nima nič opraviti ne s službo in ne s faksom; samo izjemno rada imam jogo in v tem studiu so ure mnogo bolj na nivoju kot ponujena joga na univerzi. Enkrat sem poskusila njihov »7-day trial« in po koncu sem imela občutek, da se to preprosto ne more kar končati. Žal je joga drag hobi in mesečna karta v dobrem studiu je preveč za študenta z minimalnimi urami dela na teden. Med kratkim klepetom z enim od učiteljev (ko sem glasno izrazila svojo žalost nad zaključkom »zastonj pokušnje«) sem izvedela, da prakticirajo tako imenovani »karma yogi« program. Bistvo je, da lahko čistiš studio enkrat na teden in s tem zaslužiš svoje ure joge. Zdaj to delam vsak teden in težko bi našla kakšno stvar, ki mi bolj polepša vsakdan. Seveda ne mislim čiščenja, ampak jogo. Toda prvo je vredno drugega. Mnogi ljudje me nejeverno sprašujejo, ali se mi to res zdi vredno in ali ne bi raje preprosto hodila na jogo na faksu. Toda dejstvo je, da joga na faksu ne da toliko vrednosti mojemu vsakdanjiku kot ta v mestu. In zraven občutka veselja pred vadbo, koristne fizične aktivnosti in navdihujočega prostora in ljudi okoli mene so učitelji res na nivoju in zdi se mi, da se marsičesa tudi naučim.

Pravzaprav me je komaj ob pisanju tega prispevka spreletelo, da je to še ena stvar, ki verjetno izhaja iz moje srednje šole. SŠSB je zmeraj močno poudarjala obšolske dejavnosti in njihovo vrednost. To ti je dalo občutek, da ocene same in šola pravzaprav niso tako pomembne kot srednješolsko obdobje samo. Sedenje za knjigami ti da samo del znanja. Vse ostalo

240

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

pride od vsega ostalega; športnega kluba, ki si ga obiskoval, pevskega zbora, gledališkega krožka, šahovskega krožka ..., česar koli, kar ti nudi nove izkušnje, poznanstva, te postavi v nepričakovane situacije, daje motivacijo za običajen šolski dan in te sooblikuje v osebo, kakršna si.

Sobota, 9. februarja 2019

Vikend! Čeprav je tudi petek »prost«, se sobota res čuti kot pravi začetek vikenda. Verjetno zato, ker so po navadi proste tudi prijateljice. Že od prvega letnika dalje imamo tradicijo, da gremo zjutraj skupaj na tržnico pred Markhalom v središču mesta, ki je tam samo vsak torek in soboto. Gre za množico stojnic, na katerih lahko najdeš vse; naša pozornost je po navadi na tistih s sadjem, z zelenjavo in oreščki. Kričeči prodajalci, prerivajoči se ljudje z ogromnimi vrečkami in prav smešno poceni sadje in zelenjava so najjedrnatější opis dogajanja. Po uri prerivanja smo zadovoljne in utrujene, nahrbtniki se nam šibijo. »Seven mangos for 1 euro,« nejeverno reče prijateljica. »I'm not even sure, what I'll do with them.« To je večer problem tržnice. Vse sadje in vsa zelenjava se prodajata v velikih količinah in po navadi ni mogoče kupiti »manj« nečesa. Še zmeraj je smešno poceni, zato soboti po navadi sledijo dnevi subtilnega pritiska polnega hladilnika in kreativnih idej, kako pojesti na primer dve buči in sedem avokadov. Jaz sem najsrečnejša, da lahko ob sobotah obnovim svojo zalogo jabolk. Stojnica s poceni jabolkami me po skoraj štirih letih že dobro pozna, in če okoli ni veliko ljudi, mi prodajalec zmeraj doda nekaj jabolk v vrečo, potem ko jih že stehta.

Najboljši del tržnice pride komaj po nakupih: kava! Skupaj z nahrbtniki se nabašemo v našo stalno »po-market« kavarno. Po približno uri in pol glasnih debat se počasi poslovimo. Prijateljice si vso robo celo oprtajo na kolesa; jaz lahko hvalabogu nakupe odtovorim domov kar peš.

Še zmeraj je zgodaj, zato odkolesarim v knjižnico in tam nadaljujem delo od včeraj. Dnevi v knjižnici so drug drugemu zelo podobni: magistrska, literatura za predmete, poročila, e-mejli. Okoli petih ali šestih odkolesarim domov, s cimro si pripraviva večerjo in klepetava na kavču. Takrat opravi tudi vse gospodinske stvari, ki jih čez teden po navadi ne; oblačila se pač ne bodo oprala sama.

241

Vsaj en dan v vikendu se zvečer družno dobimo s prijatelji-cami in počnemo kaj bolj aktivnega. To leto smo navdušene nad novo odkritim jazz barom, približno 15 minut kolesarjenja stran. Prost vstop, prijetna atmosfera, normalne cene piva, sprva pogovori in nato plesanje na živo glasbo. Mislim, da nam je všeč, ker nikomur ni preveč mar, kako se pleše ali kdo pleše. Mnogi ljudje izvajajo precej nenavadne gibe in temu vedno vsi, z nami vred, samo glasno ploskajo. Ko se vrnemo domov, znova kar padem v posteljo, medtem ko mi v glavi še vedno odzvanjajo jazz toni.

Nedelja, 10. februarja 2019

Še en dan vikenda. Slišala sem, da so nedeljska jutra za Nizozemce tisti čas v tednu, ko preprosto ne grejo iz hiše in poskušajo nadoknaditi ves zamujeni spanec tedna. Če si pozoren, je to res zelo očitno. Še okoli enajstih na ulicah v središču mesta ni mnogo ljudi. Jaz se ob tej uri, včasih tudi prej (odvisno od prejšnjega večera), po navadi sprehodim do joga studia in začnem dan s katero koli jogo, ki je pač na urniku. Domov se vrnem polna energije in nekaj časa samo odgovarjam in pišem sporočila prijateljem doma in še od kod drugod. Potem se znova odpravim v knjižnico in, da, prav ste uganili, tam delam nekaj podobnega kot dan prej in še kot dan prej. Po opravljenem delu napišem sporočilo prijateljici, ki živi blizu knjižnice. Veselo se odzove mojemu pozivu in tja se odpravim na, da, spet ste uganili, kavo. Predebatirava pretekli in prihajajoči teden, nato pa se pred odhodom domov odpravim še v trgovino, da obnovim tedenske zaloge (ki niso sadje in zelenjava, že pridobljena na tržnici).

Ko prispem domov, sem kljub vikendu pravzaprav spet utrujena. Ampak v dobrem smislu; zdi se mi, da te teden utruja na drugačen način kot vikend. Jutri sem spet tutorica na univerzi v Rotterdamu, zato se odločim za sproščen večer. Cimra nima časa, zato nekaj delov zabavne serije pogledam kar sama. Nato še malo pregledam sporočila, načrt za naslednji teden. Če še vedno ni prepozno, po navadi spet pokličem mamo. Vedno je lepo slišati malo slovenščine in pomembne novice od doma. Oziroma, če smo iskreni, tudi tiste nepomembne.

242

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

O njem pa izvemo vse iz časopisja

Ponedeljek, 25. februarja 2019

<https://www.delo.si/sport/drugi-sporti/bogomir-gajser-tim-tako-dobro-ni-bil-pripravljen-se-nikoli-154286.html>

*Naokoli po svetu:
TIM GAJSER (2011–2015),
motokrosist*

Treniral bi lahko tudi trikrat na dan. Zadnji dve leti ni bilo pravega žara, letos pa se je vrnil ...

Torek, 26. februarja 2019

<https://www.slovenskenovice.si/sport/odmevi/clanek/gajser-pripravljen-kot-se-nikoli-153685>

Vse gre v pravo smer, zadovoljen sem. Čeljusti sicer ne čutim, a sem se nekako navadil na to. V sezono bom startal z novo 450-kubično hondo. Zagotovili so mi vse, kar sem hotel. Pri delu z motorjem je bil vseskozi poleg tudi moj oče Bogo, ki ocenjuje, da bom s takšno pripravljenostjo, kot jo dosegam zdaj, premagoval tudi Jeffreyja Herlingsa, aktualnega svetovnega prvaka, v najboljši lanski formi.

Vendar pa je zdaj treba to visoko raven prenesti na dirko. To je ključni korak. Velik poudarek treninga na motorju je bil na startih, ogromno časa smo posvetili vadbi na peščeni podlagi. Na mivki se zdaj počutim bolj sproščeno, tehniko sem dojel, je povsem drugačna, tudi nastavitve motorja so.

Sreda, 27. februarja 2019

<https://www.dnevnik.si/1042875649>

Spet uživam na motorju, vesel sem, dobro se počutim in zadovoljen sem s tem, kar delam. V zadnjih dveh letih sta mi manjkala pravo pripravljalo obdobje in pravi dirkaški žar, letos pa sem celo tako motiviran, da bi lahko treniral tudi trikrat na dan. Tudi zato sem še toliko bolj samozavesten in za zdaj gre prav vse v pravo smer. Smo na pravi poti ... :)

Četrtek, 28. februarja 2019

<https://xoffroad.dueruote.it/gare/news/2019/02/28/mondiale-mxgp-2019-arriba-argentina-.html>

243

Foto: HRC

Petek, 1. marca 2019

<https://mariborinfo.com/novica/sport/gajser-z-novim-hondinim-motociklom-v-napad-na-naslov-svetovnega-prvaka/199614>

V Patagoniji se bo z uvodno dirko začelo letošnje svetovno prvenstvo v motokrosu. Na startu v Neuguenu bo večina najboljših motokrosistov na svetu, med njimi Tim Gajser, ki tudi letos tekmuje z licenco AMZS.

244

Sobota, 2. marca 2019

<https://ekipa.svet24.si/clanek/drugi-sporti/>

[Motosport/5c7aea2456f17/tim-gajser-deveti-v-kvalifikacijah-uvodne-dirke](https://ekipa.svet24.si/clanek/drugi-sporti/motosport/5c7aea2456f17/tim-gajser-deveti-v-kvalifikacijah-uvodne-dirke)

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Tim Gajser je bil tako kot na treningih tudi v kvalifikacijah med najhitrejšimi, a vmes – brez resnih posledic – padel in izgubil nekaj časa ter takratno vodstvo.

Prva vožnja nedeljske dirke bo v nedeljo ob 17. uri, druga pa ob 20. uri po slovenskem času.

Nedelja, 3. marca 2019

<https://www.rtv slo.si/sport/motosporti/odlicen-zacetek-sezone-gajser-drugi-na-uvodu-v-argentini/481608>

Z dirko za VN Argentine se je začela nova sezona svetovnega prvenstva v motokrosu. V razredu MXGP je najboljši slovenski dirkač Tim Gajser končal na drugem mestu.

Gajser je obe vožnji končal na drugem mestu. Najboljši slovenski dirkač, ki je bil že na treningih ves čas v ospredju, v kvalifikacijah pa je po padcu, ko je vodil, končal na devetem mestu, je dokazal, da njegove napovedi o tem, da je dobro pripravljen, držijo. Spada v ožji krog favoritov za končno zmago, za katero bo letos štel 19 dirk.

»Tako fizična priprava kot vožnja na motorju sta v redu. Z inženirji smo veliko delali in lahko rečem, da se počutim kot eno z motorjem,« je na predstavitvi pred novo sezono dejal Gajser, ki letos prvič po dolgem času ni imel težav s poškodbami med pripravami.

245

Odpirali smo in še ...

*Katja Klauž
(2000–2004)*

#SŠSB20022003 #informativnidan
#nagovarjanjebodočihfazanov #šola-drugi dom
#učiteljivsdijaki-ena velika družina #toplodnosi
#občuteksprejetosti #ponosnanasvojošolo
#šolakivelikonaučiindobrovzgoji #tremaNIpotrebna 🤔

#TEDiBETRIEBSd.o.o.2019 #poslovodjavSBževečkot6let
#odgovornodelo #vodstvenesposobnosti
#delozljudmiinpredvsemsčlovekom #zagovarjamtimskiduh
#delavecjevsvojemživiljenjušekajdruega
#bitičlovekdosodelavcevinstrank
#ševednoseučiminvzgajam-okuženaizšole
#fulveselakovidimprofesorjaalisotrpina-spomini 🤔

246

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

Dejan Pletikos
(2002–2006)

#SŠSB20042005 #novoletnaprireditel #jazfredimiler
#vednosisanjаланjega #najboljšisošolci #velkadružina
#fajnpofesorji #predsednikdijaškegasveta #prijetnoskoristnim
#odskočnadeska

#INIO2019 #samostojnipodjetnik #design&innovation
#businesscasual #zagrebfair #retrominimalizem
#successfullmarketing #coworkinginfluencer
#focusedmindset #determination

247

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

Mitja Galun
(2005–2009)

#SŠSB20052006 #jazfazanbožiček #petekčaga #kolegi
#muzika #kaostresnitestinnapornoučenje #dekline:)
#kafetkanje #lanparty #jazvemvse #kakojuhudo

#jetrebadelat #petek #umirjenvikend #plačajračune
#družina #improviziraj #kolegi #kofetkanje #samsvojšef

248

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Urša Kac
(2006–2010)

#SŠSB20082009 #FeriLainščekprinas #jazvoditeljica
#dobristaričasi #kavamedglavnim #prvaljubezen
#a-jekismozakon #maturanitakostrašna #vsemezanima
#kajnajgremštudirat

#OŠBregPtuj2019 #LjudskauniverzaSB2019 #učiteljicaUrša
#slovnícorabišvsakdan #dodajtesifranmedzavihke
#nadomeščamvse #planinskikrožek #učiteljicapečekse
#raziskujempreteklost #zbiralkazgodb
#švednoradagovoriminpišem

249

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

Andraž Kvas
(2009–2013)

#BrdopriKranju2013 #prostovoljecleta #predsednik #nagrada
#SŠSB #Minka #Leo #klubštudentov #dijaškaskupnost
#nepozabničasi

#AtlanticGrupa2019 #Ljubljana #KorporativnoKomuniciranje
#FDV2013 #ErasmusDublin2016 #Diplomiran2017
#EnglishTeacher2017 #VietnamModel2018
#ševednovstikihssošolci #zZnanjem #sSodelovanjem
#zUstvarjalnostjo #odpiramovrataavsvet

250

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Jure Pak
(2012–2016)

#SŠSB20132014 #BNK #jazkitaradolgilasje #dobričasi
#šolskiband #samadobramuzika #svetovniljudje
#zakonprofesorji #včasihvajetudikojhnblo
#zaradišolesmošliševstudio

#FDV #šedaljšilasjeinbrada #ševednojazinmojakitara
#minus3band #ševečdobremuzike #ampaktudimalovečskrbi
#nevečtakzakonprofesorji #ljubljanajesvetovna
#obfaksujetrebatudidelat #ampakvsajdvežurkinateden

251

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

Tinkara Smolar
(2011–2015)

#sšsb2013 #izmenjavaškotska #band #pevsbizbor #sonček
#trava #prostičas #lebspomin #nepozabnitrenutki
#sšsbjezakon

#ntf #2019 #diplomiranainženirkamaterialov #fotomodel
#plesalka #pasjeljubka #pripravljenanaživljenje
#gradimkariero #ponosnanase #ponosnanasvojoSŠSB

252

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Luka Potočnik
(2011–2015)

#SŠSB20152016 #BNK #jazvpikastemšlafroku
#vsakoletomatematikaavgusta
#bombastične fakultativne ekskurzije #najboljši profesorji
#lutkeso zakon #neopravičene urejete treba odslužit
#največkratšlišanabeseda MATURA!! #odmor zamalico

#FKBV2019 #erasmusizmenjaveso zakon #absolventskistaž
#študentsko delo #selitev vsvojestanovanje #pisanje diplome
#iskanje službe #vsejelažje če imaš super punco
#spoznavam nove ljudi #uživam življenje

253

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

Ana Ferk
(2006–2010)

#SŠSB #2006–2010 #š-razred #četamalaizbrana
#učenjenaigrišču #trpljenjemladeane #maturajepredvrati
#pridetakoleto #življenjenipotica #bomozmoglibomoja

#SŠSB2019 #vračamsenazaj #kabinet206
#profesoricaslovenščine #Šalamunkajemojasodelavka!
#nemoremverjet(i) #kjerjevoljatamjepot #športnoplezanje
#taborniki #življenjejelepo

254

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Rok Horvat Baaron
(2013–2017)

#SŠSB #tistinalevi #navsehprireditvah #norispomini
#pravaprijateljstva #šolskiradio #scenariji #božiček
#odskočnadeska #uživanježivljenja

#Maribor2019 #snemanjereklame #faks #igralec #gledališče
#študentskitorki #novopoglavje #glasba #odraščanje
#sledisanjam

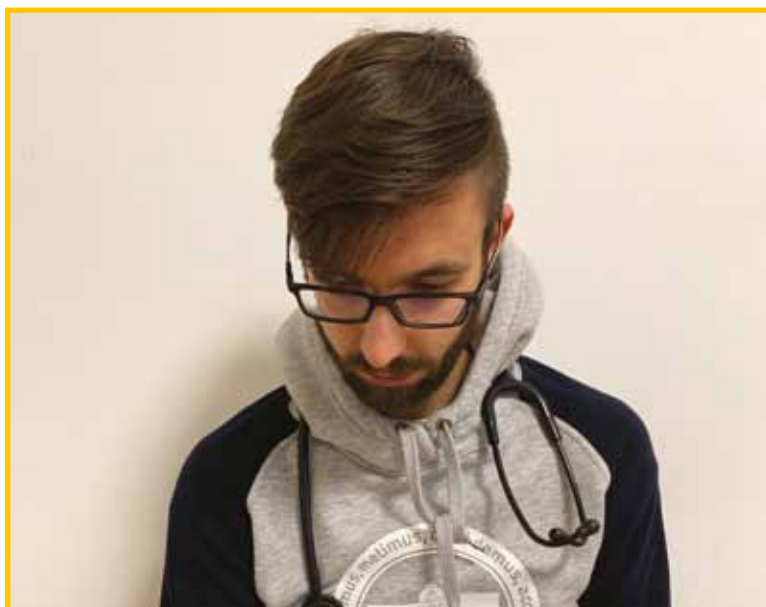
255

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

Aljoša Tomazini
(2008–2012)

#SŠSB2009 #šahpriRieglerju #pingpongprišportni #učenje
#najboljšamalica #štrucačrnega #najljubšaleta
#fuzbalnaplati #odmorvknjižnici #najboljšiprofesorji

#MFUM2019 #ševečučenja #gojenječilijev #počasivztrajno
#ševednokdajšah #knjigoljub #zaljubljen #boljstarboljnor
#belahalja #mačjeljubec

256

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Žan Tomazini
(2009–2013)

#SŠSB2009 #šahpriRieglerju #kdajodmor #knjižnicatarok
#b-jekisozakon #dasMachete #malicainmajica #košarka
#2cool4school #nevem

#doma2019 #slikanjezmodelom #10yearchallenge #elektronika
#kdajbomagisterij #šahvsepovsod #mjav #absolvent
#2cool4life #ševednonevem

257

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

Urška Potočnik
(2001–2005)

#SŠSB20032004 #slomškovdom #šolskagledališkapredstava
#noro #precejpestro #najboljšiprofesorji #najboljšitrenutki
#dobrinapotkizaprihodnost #okusilastaroinnovošolo
#dobilanekatereprijateljeczaceloživljenje

#poročena #ponosnamamicaskoraj4-letnihdvojčkovkajeinmateja
#domananaajlepšemplacuMORJEPRIFRAMU
#doštudiralananaDobiorganizatorsocialnemreže
#trenutnokelnarimkerradatopočnemampakševedenoviskanju-
svojesanjskeslužbe #ševedenoglasnamalainnasmejana
#ševedenopripravljenanadobrečageinnorije
#ševedenojevmeninekajnajstnice

258

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Lana Tepeš
(2013–2017)

#SŠSB20132014fazanka #nahodnikihsspremljevalko
#učenje #prijateljstvo #mladost #najboljšiodmori #simpatija
#matura #fanjprofesorji #žurka

#Ljubljana2019 #lanazmakeupom #študij #zrelost
#fakulteta #svoboda #objem #kafetanje #najlepšeobdobje
#življenjejelepo

259

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

Ana Sandrin
(2009–2013)

#božično-novoletnikonzert #uživanje #vživetostvglasbo
#doživetjenaodru #christmassongs #božičnakapica
#sšsbimazakonkoncerte #druženje #dobristaričasi #fajnjeblo

#Umetnije2018 #nadrugistrani #menjavavlog
#hvaležnazapriložnost #dirigiranje #superizkušnja #sšsbzbor
#odličenzbor #zakonpoklic #uživanje

260

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Domen Krošel
(2010–2014)

#SŠSB2013 #veselidecembernasšsb #vednovodimprirediv
#božično-novoletnikonzert #nadbripotidosvojihsanj
#šolasposluhom #zabava #brezskrbj #uživanje

#študentskoživljenje #TUgraz #magisterij
#gospodarskoinženirstvosmerstrojništvo
#motorjiznotranjimzgorevanjem #študijvtujini
#nemščinajetežka #pogrešamsrednjošolo
#brezskrbnaletasomimo

261

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

Samo Šift in Domen Keršič
(2003–2007)

#sšsb2003/2004 #decembrskikoncertmi2 #midvaglavnasolista
#kaksmoblmladi #odagujdeki #žalostnitonč #prosiminhvala
#starimcajtomspomin #lejpojeblo #danesmamcajtcajtjepagnar

#workinghard #obletnica #after30 #sšsb #lidijakomanda
#pomladjetu #trgovinavodnar #centergastroopreme #poharca
#15yearschallenge

262

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

Katja Stojnšek
(2014–2018)

#SSŠB2017 #lutkovnikrožnik #romeoinjulija(n) #ustvarjanje
#grad #festival_Vizijel7 #prijatelji #color #kava #burek

#EVSprostovoljka #delovNGO #sandali_z_belimi_zokni
#češkopivo #delavnicelutk #ustvarjanje #kamaradi(=prijatelji)
#NovJezikNovSvet-češki_Ř #Dezvaoddoma #pogrešam_burek

263

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

Tina Korošec
(2003–2007)

#SŠSB20032004 #jazfazanka #vsejebrezveze #kajnajdelam
#kdajbokonec #kamgre mozvečer #kajimamozadomačonalogo
#tečnuučitelji:) #zgodajmoramvstat #kamsemprišla

#OŠMinkeNamestnik-SonjeSB #ševednovšoli #solimpamet
#obdanasšportom #prenosznanja #skrbzamlajšegeneracije
#mladinanaspotrebuje #našlasemse #užitekvslužbi
#tečnaučiteljica:)

264

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

265

Izid zbornika so omogočili

Občina Slovenska Bistrica

Kolodvorska ulica 10
2310 Slovenska Bistrica

Impol, d. d.

Partizanska ulica 38
2310 Slovenska Bistrica

Maptrade

Slovenska Bistrica

TA Palma

Celje

Foto Brbre, d. o. o.

Ozka ulica 7
2310 Slovenska Bistrica

Sim Fin, d. o. o.

Partizanska ulica 38
2310 Slovenska Bistrica

Šola vožnje Relax

Ljubljanska cesta 38
2310 Slovenska Bistrica

Megatekstil, d. o. o.

Kolodvorska ulica 31 b
2310 Slovenska Bistrica

Šola vožnje Videčnik

Ljubljanska cesta 13
2310 Slovenska Bistrica

Viteo, d. o. o.

Gradišče 2
2310 Slovenska Bistrica

Aluminium

Kety Emmi, d. o. o.

Kolodvorska ulica 37 a
2310 Slovenska Bistrica

Komunala Slovenska Bistrica, d. o. o.

Ulica Pohorskega bataljona 12
2310 Slovenska Bistrica

266

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Univerzitetna knjižnica Maribor

373.5(497.4Slovenska Bistrica)(082)

SREDNJA šola Slovenska Bistrica

Prva dvajsetka / [glavna (in odgovorna urednica) Lidija
Ličen ; uredniški odbor Alenka Ajd Bratkovič, Lidija Ličen,
Iva Pučnik Ozimič ; fotografija Arhiv Srednje šole Slovenska
Bistrica]. - Slovenska Bistrica : Srednja šola, 2019

ISBN 978-961-92621-2-2

1. Ličen, Lidija

COBISS.SI-ID 96392961

